$$
\begin{array}{r}
1,60\times \\
\underline{160.} \\
\hline
96 \\
16 \\
\hline
2560^{\circ} \\
\hline
2340
\end{array}
\qquad
\begin{array}{r}
260\times \\
\underline{9} \\
\hline
\end{array}
$$

Nr. 115/1876.

CELE OPT GLASURI

sau

OCTOIHUL CEL MIC.

Cuprinzând:

Slujba Vecerniei, Utreniei, Liturgiei, împreună cu Glasurile, Podobiile, Catavasiile, Irmoasele, Polieleul, Pripelele cu Svetilnele și Voscresnele de peste întreg anul.

SIBIIU.
Editura lui W. Krafft.
1915.

Cela ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moartea ai gustat, Hristoase Dumnezeule, omoară cugetul trupului nostru, și ne mântuiește pe noi.

Cu ajutorul lui Dumnezeu

cântarea lui

IOAN DAMASCHIN

po

OPT GLASURI.

Întocmită de

IOAN CUCUZEU.

Sâmbătă seara.

Preotul începe:

Binecuvântat e Dumnezeul nostru.

Cântăreţul:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuş Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalm 103.

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-te-ai foarte. Întru

mărturisire, și în mare podoabă te-ai îmbrăcat. Cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină. Cel ce întinzi cerul ca o piele. Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale lui. Cel ce pui norii suirea ta. Cel ce umbli peste aripile vânturilor. Cel ce faci îngerii tăi Duhuri, și slugile tale pară de foc. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui: nu se va clăti în veacul veacului. Adâncul ca o haină e îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape, de certarea ta vor fugì, de glasul tunetului tău se vor înfricoșà. Să se suie munții, și să se pogoare câmpii, în locul care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi: prin mijlocul munților vor trece ape. Adăpà-vor toate fiarăle câmpului, așteptà-vor colunii întru setea lor, peste acelea paserile cerului vor locuì: din mijlocul pietrilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale lui, din rodul lucrurilor tale se va săturà pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor, și păşune spre slujba oamenilor. Ca să scoață pâne din pământ, și vinul veselește inima omului. Ca să veselească fața cu unt de lemn, și pânea inima omului o întărește. Săturà-se-vor lemnele câmpului, chedrii Libanului care ai răsărit, acolo paserile se vor

încuibà, lăcaşul erodiului le povăţuieşte. Munţii cei înalţi cerbilor, piatra scăparea iepurilor. Făcut-a luna spre vremi. Soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-a întunerec şi s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate fiarăle pădurii. Puii leilor răcnind, ca să apuce, şi să ceară dela Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele, şi s'au adunat, şi în culcuşurile lor vor zăceà. Eşì-va omul la lucrul său, şi la lucrarea sa până seara. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut, umplutu-s'a pământul de zidirea ta. Marea aceasta e mare şi largă, acolo jiganii, cărora nu este număr, jivinii mici şi mari, acolo corăbiile umblă: bălaurul acesta care l-ai zidit a-l batjocorì pe el. Toate către tine aşteaptă să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le tu lor vor adunà, deschizându-ţi tu mâna ta, toate se vor umpleà de bunătate. Iar întorcându-ţi tu faţa ta, se vor turburà, luà-vei duhul lor, şi se vor sfârşì, şi în ţărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul tău, şi se vor zidì, şi vei înnoì faţa pământului. Fie mărirea Domnului în veci, veselì-se-va Domnul de lucrurile sale. Cel ce caută spre pământ, şi-l face pe el de se cutremură. Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. Cântà-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi. Îndulceascà-se

lui vorba mea, şi eu mă voiu veseli de Domnul. Lipsească-se păcătoşii de pe pământ, şi cei fără-delege ca să nu fie ei. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Repeţeşte.

Soarele şi-a cunoscut apusul său, pus-a întunerec, şi s'a făcut noapte. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Mărire, şi acum. Aliluia, de 3 ori.

LA VECERNIE.

Glas 1.

Doamne strigat-am către tine auzi-mă. Ia aminte glasul rugăciunii mele când strig către tine, auzi-mă Doamne.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea ta, ridicarea mânilor mele, jertfă de seara.

Pune Doamne strajă gurii mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, și nu mă voiu însoţi cu aleșii lor.

Certà-mă-va dreptul cu milă, și mă va mustrà: iară untul de lemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea întru bune vrerile lor, înghiţitu-s'a lângă piatra Judecătorilor.

Auzì-se-vor graiurile mele, că au putut, ca o brazdă de pământ s'au rupt pe pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.

Că către tine Doamne, Doamne ochii mei îi ridic, spre tine am nădăjduit, să nu iai sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-ai pus-o, și de smintelele celor ce fac fărădelege.

Cădeà-vor păcătoșii în mreaja ta, deosebi sunt eu până ce voiu trece.

Psalm 141.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

Vărsà-voiu înaintea lui rugăciunea mea, năcazul meu înaintea lui îl voiu spune.

Când lipsià din mine duhul meu, și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în carea am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta, și am privit, și nu erà cine să mă cunoască.

Perit-a fugà dela mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte.

Mântuieşte-mă de cei ce mă gonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

Stih pe 10.

Scoate din temniţă sufletul meu, ca să se mărturisească numelui tău.

Şi îndată se cântă Stihira învierii.

Rugăciunile noastre cele de seara, primeşte-le sfinte Doamne, şi ne dăruieşte iertarea păcatelor, că tu însuţi eşti, cel ce ai arătat în lume învierea.

Stih.

Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Încunjuraţi popoarelor Sionul, şi-l cuprindeţi pe dânsul, şi daţi mărire într'ânsul, celui ce a înviat din morţi, că acela este Dumnezeul nostru, carele ne-a mântuit de fărădelegile noastre.

Stih pe 8.

Dintru adâncuri am strigat către tine Doamne, Doamne auzi glasul meu.

Veniţi popoarelor să cântăm, şi să ne închinăm lui Hristos, mărind învierea lui cea din morţi, că acela este Dumnezeul nostru, carele a mântuit lumea de înşelăciunea vrăjmaşului.

Stih.

Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

Stihiri de ale patriarhului Anatolie.

Ceruri veseliţi-vă, trimbiţaţi temelii ale pământului, munţilor strigaţi veselie, că iată Emanoil a pironit păcatele noastre pe cruce, și cela ce dă vieaţă moartea o a omorît, pe Adam l-a înviat, ca pe un iubitor de oameni.

Stih pe 6.

De tei vei uità la fărădelegi Doamne, Doamne cine va suferì, că la tine este milostivirea.

Pe cela ce de bună voie s'a răstignit pentru noi cu trupul, a pătimit, şi s'a îngropat, și a înviat din morţi, să-l lăudăm grăind: întăreşte Hristoase biserica ta întru dreapta credinţă, și ca un bun, și de oameni iubitor împacă vieaţa noastră.

Stih.

Pentru numele tău te-am răbdat Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

Stând înaintea mormântului tău celui primitor de vieaţă, noi nevrednicii, cântare de mărire aducem îndurării tale celei negrăite Hristoase Dumnezeul nostru, că crucea, și moartea ai

luat, cela ce eşti fără de păcate, ca să dăruieşti lumii învierea, ca un iubitor de oameni.

Stih.

Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Izrail spre Domnul.

Cuvântului celui împreună cu Tatăl fără de început, şi împreună vecinic, carele din pântecele Fecioarei a ieşit negrăit, şi crucea, şi moartea pentru noi de bună voie o a luat, şi a înviat întru mărire, să-i cântăm grăind: dătătorule de vieaţă Doamne mărire ţie, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih.

Că la Domnul este mila, şi multă mântuire la dânsul, şi el va mântuì pe Izrail de toate fărădelegile lui.

Stih.

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile, lăudaţi-l pe el toate popoarele.

Stih.

Că s'a întărit mila lui spre noi, şi adevărul Domnului rămâne în veci.

Mărire, şi acum, a Născătoarei.

Pe aceea ce este mărirea a toată lumea, carea din oameni a răsărit, şi pe Stăpânul a născut,

uşa cea cerească, pe Fecioara Maria să o lăudăm, cântarea celor fără de trup, şi podoaba credincioşilor, că aceea s'a arătat cer, şi biserică dumnezeirii, aceea a surpat păretele cel despărţitor al vrajbei. Pace a adus, şi împărăţia a deschis, pe aceasta adecă având-o tărie credinţei, apărător avem pe Domnul, care s'a născut dintr'ânsa: îndrăzneşte dar, îndrâzneşte poporul lui Dumnezeu, că acela va biruì vrăjmaşul, ca un iubitor de oameni.

După Întrare (Văhod).

Lumină lină, a sfintei măriri, a Tatălui ceresc, celui fără de moarte; a sfântului fericitului, Isuse Hristoase viind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seara lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe sfântul Duh Dumnezeu, vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai vieaţă, pentru aceasta lumea te măreşte.

Prochimenele zilei.

Sâmbătă seara, Glas 6.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat.

Stih.

Îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere, şi s'a încins.

Stih.

Pentrucă a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Duminecă seara, Glas 8.

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului.

Stih.

Cari staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Luni seara, Glas 4.

Domnul mă va auzì, când voiu strigà cătră dânsul.

Stih.

Când am strigat, auzitu-m'ai Dumnezeul dreptăţii mele.

Marţi seara, Glas 1.

Mila ta Doamne mă va urmà în toate zilele vieţii mele.

Stih.

Domnul mă va paște, și nimica nu-mi va lipsì, în locul păşunii acolo m'a sălăşluit.

Mercuri seara, Glas 5.

Dumnezeule întru numele tău mântuieşte-mă, şi întru puterea ta mă judecă.

Stih.

Dumnezeule ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele.

Joi seara, Glas 6.

Ajutorul meu dela Domnul, cel ce a făcut cerul şi pământul.

Stih.

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Vineri seara, Glas 7.

Dumnezeule sprijinitorul meu eşti tu, şi mila ta mă va întâmpinà.

Stih.

Scoate-mă dela vrăjmaşii mei Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea mântuieşte-mă.

După Prochimen urmează Ectenia, apoi:

Învredniceşte-ne Doamne în seara aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat, şi preamărit e numele tău în veci, Amin. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-mă pe mine îndreptările tale. Bine eşti cuvântat Stăpâne, înţeleptţeşte-mă pe mine cu îndreptările tale. Bine eşti cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările tale. Doamne mila ta e în veac, lucrurile mânilor tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine lauda. Ţie se cuvine cântarea.

Ție mărire se cuvine Tatălui și Fiului, și sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Preotul zice Ectenia și Vozglașenia. Iar cântărețul din strana stângă cântă îndată:

Stihoavna.

Cu patima ta Hristoase, din patimi ne-ai slobozit, și cu învierea ta din stricăciune ne-ai mântuit, Doamne mărire ție.

Stih.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Să se bucure făptura, cerurile să se veselească, neamurile cu veselie să bată cu mânile: că Hristos Mântuitorul nostru pe cruce a pironit păcatele noastre, și moartea omorînd, ne-a dăruit viață, pe Adam cel căzut cu tot neamul înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih.

Pentrucă a întărit lumea carea nu se va clăti.

Împărat fiind cerului și pământului, cela ce ești necuprins, de bună voie te-ai răstignit pentru iubirea de oameni; tu pe carele întâm-

pinându-te iadul s'a amărît, și sufletele drepților primindu-te s'au bucurat, și Adam văzându-te pe tine făcătorul întru cele mai de desupt, s'a sculat. O minune, cum a gustat moarte vieața tuturor, ci precum a voit lumea a luminat, carea strigă și grăiește: Cela ce te-ai sculat din morți, Doamne mărire ție.

Stih.

Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

Mironosițele muieri mir aducând, cu sârguire, și cu tânguire la groapa ta au ajuns, și neaflând prea curat trupul tău, iar dela Înger învățându-se acea nouă și prea mărită minune, au zis Apostolilor: înviat-a Domnul, dăruind lumii mare milă.

Mărire, și acum, a Născătoarei.

Iată s'a plinit prorocia Isaiei, că Fecioară ai născut, și după naștere ca și mai nainte de naștere ai rămas, că Dumnezeu erà cel ce s'a născut: pentru aceasta și firile s'au înnoit; ci o a lui Dumnezeu maică, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în biserica ta nu le trece: ci ca ceea ce ai purtat în brațele tale pe cel îndurat, îndură-te spre robii tăi, și-l roagă să se mântuiască sufletele noastre.

După Stihoavnă îndată se zice:

Acum slobozești pe robul Tău Stăpâne după cuvântul tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit-o înaintea feții tuturor popoarelor: Lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporului tău Izrail.

Iar după aceasta:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Se zice de trei ori.

Prea sfântă Treime miluiește-ne pe noi, Doamne curățește păcatele noastre, Stăpâne iartă fărădelegile noastre, Sfinte cercetează, și vindecă neputințele noastre pentru numele tău.

Doamne miluiește-ne, de trei ori. Mărire și acum.

Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințască-se numele tău, vie împărăția ta, fie voia ta, precum în cer, așa și pe pământ; pânea noastră cea de toate zilele dăne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșalele noastre, precum iertăm și noi greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Apoi Tropar Glas 1.

Piatra fiind pecetluită de Jidovi, și ostașii străjuind prea curat trupul tău, înviat-ai a treia

zi Mântuitorule, dăruind lumii vieaţă, pentru aceasta puterile cerurilor strigă ţie Dătătorule de vieaţă: mărire învierii tale Hristoase, mărire împărăţiei tale, mărire purtării tale de grijă, unule iubitorule de oameni.

Mărire, şi acum, a Născătoarei.

Gavriil zicând ţie Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine Sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire celui ce s'a sălăşluit întru tine, mărire celui ce a ieşit din tine, mărire celui ce ne-a slobozit pe noi prin naşterea ta.

După Tropare, Preotul zice Ectenia şi apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

Preotul cetește rugăciunea de miezul nopții (Polunoșnița) după rânduială, și Pripelele Treimei.

Preotul:

Binecuvântat e Dumnezeul nostru.

Cântărețul:

Veniți să ne închinăm, de 3 ori.

Psalm 19.

Auză-te Domnul în ziua năcazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta să se îngrașe. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească; bucurà-ne-vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale, acum am cunoscut, că a mântuit Domnul pe robul său. Auzì-va pe dânsul din cerul cel sfânt al său. Întru puteri e mântuirea dreptei tale:

aceștia în *carute*, și aceștia pe cai, iară noi în numele *Domnului* Dumnezeului nostru vom chemà. Aceștia s'au împiedecat, și au căzut, *iară* noi ne-am sculat, și ne-am îndreptat. *Doamne* mântuiește pe împăratul, și ne auzi pe noi, ori în ce zi te vom chemà.

Psalm 20.

Doamne întru puterea ta se va veselì împăratul și de mântuirea ta se va bucurà foarte: pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul: că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântarea bunătății tale. Pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă, vieață a cerut dela tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare e mărirea lui întru mântuirea ta. Mărire și mare cuviință vei pune peste el: că vei da lui binecuvântarea în veacul veacului; veselì-vei pe dânsul întru bucurie cu fața ta. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul și întru mila celui înalt nu se va clătì. Afle-se mâna ta tuturor vrăjmașilor tăi. Dreapta ta să afle pe toți, cei ce te urăsc pe tine. Că vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feții tale, Domnul întru mânia sa va turburà pe ei, și îi va mâncà pe ei focul. Roada lor de pe pământ o vei pierde, și sămânța lor

din fiii oamenilor. Că au plecat asupra ta rele, cugetat-au sfaturi cari nu vor puteà să stea, că-i vei pune pe dânșii dos: întru cei rămași ai tăi vei gătì fața lor. Înalță-te Doamne întru puterea ta, cântà-vom, și vom lăudà puterile tale.

Mărire, și acum, Sfinte Dumnezeule, și după Tatăl nostru Troparele acestea:

Mântuiește Doamne poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta, biruință bine credincioșilor împărați asupra protivnicilor dăruiește, și păzește cu crucea ta pe poporul tău.

Mărire.

Celce te-ai înălțat pe cruce de bună voie, poporului tău celui nou numit cu numele tău, îndurările tale dăruiește-i Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea ta pe credinciosul Împăratul nostru, dăruindu-i lui biruință asupra protivnicilor. Având ajutorul tău armă de pace nebiruită biruința.

Și acum.

Folositoare înfricoșată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu: întărește vieața cea de obște a dreptcredincioșilor, mântuiește pe aceia, cărora le-ai po-

runcit să împărătească, și le dă biruință din cer, pentruca ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Preotul.

Miluiește-ne pe noi Dumnezeule după mare mila ta, rugămu-ne ție, auzi-ne și ne miluiește.

Și celelalte, apoi cu glas înalt (Vozglașenia):

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. - Cantorul = Întru mulți ani Domnului boieri

Preotul.

— Mărire sfintei, și celei de o ființă, și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana zice: Amin.

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voire. De 3 ori.

Doamne buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta. De 2 ori.

Apoi Psalm 3.

Doamne, căci s'au înmulțit cei cari mă năcăjesc, mulți se scoală asupra mea. Mulți zic sufletului meu, nu este mântuire lui, întru

Dumnezeul lui şi tu Doamne sprijinitorul meu eşti, mărirea mea şi cela ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m'a auzit din muntele cel sfânt al lui. Eu m'am culcat şi am dormit, sculatu-m'am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voiu teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală Doamne, mântuieşte-mă Dumnezeul meu. Că tu ai bătut pe toţi cei ce îmi vrăjmăşesc mie îndeşert, dinţii păcătoşilor ai zdrobit. A Domnului e mântuirea, şi peste poporul tău binecuvântarea ta.

Repetează.

Eu m'am culcat şi am dormit, sculatu-m'am că Domnul mă va sprijini.

Psalm 37.

Doamne nu cu mânia ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea ta să mă certi: că săgeţile tale s'au înfipt în mine, şi ai întărit peste mine mâna ta, nu este vindecare în trupul meu de către faţa mâniei tale. Nu este pace întru oasele mele, de către faţa păcatelor mele, că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreoiat peste mine. Împuţinatu-s'au şi au putrezit ranele mele, de către faţa nebuniei mele, chinuitu-m'am şi m'am

gârbovit până în sfârșit, toată ziua chinuindu-mă umblam. Că șelele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Năcăjitu-m'am, și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne înaintea ta e toată dorirea mea și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns. Inima mea s'a turburat, părăsitu-m'a virtutea mea, și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s'au apropiat și au stătut, și cei mai de aproape ai mei departe au stătut. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie deșertăciuni și vicle-șuguri toată ziua cugetau, ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m'am făcut ca un om care nu aude, și nu are în gura lui mustrări, că spre tine Doamne am nădăjduit. Tu vei auzì Doamne Dumnezeul meu, că am zis: că nu cumva să se bucure mie vrăjmașii mei și când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voiu vestì, și mă voiu grijì pentru păcatul meu. Iară vrăjmașii mei trăiesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate. Cei ce îmi răsplătesc mie rele pentru

bune, mă clevetiau, căci urmam bunătatea: nu mă lăsà Doamne Dumnezeul meu. Nu te depărtà dela mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Repetește.

Nu mă lăsà Doamne Dumnezeul meu, nu te depărtà dela mine: ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalm 62.

Dumnezeule Dumnezeul meu, cătră tine mânec. Însetat-a de tine sufletul meu, de câteori trupul meu ție, în pământ pustiu și neumblat, și fără de apă. Așa întru cel sfânt m'am arătat ție, ca să văz puterea și mărirea ta, că mai bună e mila ta decât viețile, buzele mele te vor lăudà. Așa bine te voiu cuvântà în vieața mea. Și în numele tău voiu ridicà mânile mele, ca din său și din grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăudà gura mea. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucurà; lipitu-s'a sufletul meu după tine, și pe mine m'a sprijinit dreapta ta. Iară ei îndeșert au căutat sufletul meu, întrà-vor în cele mai de jos ale pământului,

daso-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul să va veseli de Domnul, lăudase-va tot celce se jură întru el, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Repețește.

În dimineți am cugetat spre tine, că te-ai făcut ajutorul meu: și întru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucurà, lipitu-s'a sufletul meu după tine, și pe mine m'a sprijinit dreapta ta.

Mărire și acum, Aliluia, de 3 ori, fără mătanii, Doamne miluește-ne, de 3 ori. Mărire, și acum.

Psalm 87.

Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea ta. Să între înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea, că s'a umplut de rele sufletul meu, și vieața mea de iad s'a apropiat: socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă: făcutu-m'am ca un om neajutorat, întru cei morți slobod. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de cari nu ți-ai mai adus aminte, și ei dela mâna ta s'au lăpădat. Pusu-m'au în groapa cea mai de desubt, întru cele dintru întunerec, și în umbra morții, asupra mea s'a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus peste mine, depărtat-ai pe cunoscuții mei dela mine, pusu-m'a

urâciune loru-şi, datu-m'am şi n'am ieşit, ochii mei au slăbit de sărăcie, strigat-am către tine Doamne toată ziua, întins-am către tine mânile. Au doară morţilor vei face minuni? Sau doftorii se vor sculà, şi se vor mărturisì ţie? Au doară va spune cineva în mormânt mila ta, şi adevărul tău întru pierzare? Au cunoaşte-se-vor întru întunerec minunile tale? Şi dreptatea ta în pământ uitat: şi eu către tine Doamne am strigat, şi dimineaţa rugăciunea mea te va întâmpinà. Pentru ce Doamne lapezi sufletul meu? Întorci faţa ta dela mine. Sărac sunt eu, şi întru ostenele din tinereţele mele, şi înălţându-mă m'am smerit şi m'am mâhnit. Peste mine au venit mâniile tale, înfricoşările tale m'au turburat. Încunjuratu-m'au ca apa, toată ziua m'au cuprins împreună. Depărtat-ai dela mine pe prietenul şi pe vecinul meu, şi pe cunoscuţii mei din ticăloşie.

Repeţeşte.

Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea ta, să între înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea.

Psalm 102.

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt

al lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și nu *uità* toate răsplătirile lui. Pe celce curățește *toate* fărădelegile tale, pe celce vindecă *toate* boalele tale. Pe celce mântuiește din stricăciune vieața ta. Pe celce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe celce umple de bunătăți pofta ta, înoì-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale. Celce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile sale lui Moise, fiilor lui Izrail voile sale. Îndurat și milostiv e Domnul, îndelungrăbdător și mult milostiv, nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac nu se va mânià. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului dela pământ, a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el. Pe cât sunt departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de dânsul, că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului așa va înflorì. Că Duhul a trecut într'ânsul, și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem

de dânsul. Şi dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al lui, şi-şi aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul său, şi împărăţia lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii lui cei puternici la virtute, cari faceţi cuvântul lui, a auzì glasul cuvintelor lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceţi voia lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Repeţeşte.

În tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalm 142.

Doamne auzi rugăciunea mea; ia în urechi cererea mea întru adevărul tău, auzi-mă întru dreptatea ta. Şi să nu întri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptà tot cel viu. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, împilat-a la pământ vieaţa mea. Aşezatu-m'a întru întunerec, ca pe morţii veacului, şi s'a mâhnit întru mine Duhul meu. Întru mine s'a turburat inima mea, adusu-mi-am aminte de zilele cele dintru început, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mânilor tale am gândit. Tins-am către tine

mânile mele, sufletul meu ca niște pământ fără de apă ție. De grab auzi-mă Doamne, slăbit-a sufletul meu. Să nu întorci fața ta dela mine, și mă voiu asemănà celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit. Arată-mi mie Doamne calea întru care voiu merge, că la tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne la tine am scăpat învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu. Duhul tău cel bun mă va povățuì la pământul cel drept. Pentru numele tău Doamne mă vei vià întru dreptatea ta. Scoate-vei din năcaz sufletul meu. Și întru mila ta vei sfârșì pe vrăjmașii mei. Și vei pierde pe toți cei ce năcăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Repețește.

Auzi-mă Doamne întru dreptatea ta, și să nu întri la judecată cu robul tău. Duhul tău cel bun mă va povățuì la pământul cel drept.

Mărire, Și acum. Aliluia de 3 ori. Iar Preotul zice Ecteniile, și cântărețul din strana de-a dreapta cântă îndată, pe glasul Troparului ce se va întâmplà:

Dumnezeu e Domnul, și s'a arătat nouă, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Se cântă de 4 ori.

Troparul pe glas 1. Și iar Troparul Sfântului ce se va întâmplà. Mărire. Și acum a Născătoarei, pe glasul de rând. Ceteţul cetește a doua Catismă întreagă. Iară Preotul zice Ectenia. Apoi cântăreţul din strana dreaptă cântă:

Sedealna Glas 1 pe Podobie.

Mormântul tău Mântuitorule ostașii străjuindu-l, morţi s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, carele a vestit muierilor învierea, pe tine te mărim pierzătorul stricăciunii, și la tine cădem, cela ce ai înviat din mormânt, unul Dumnezeul nostru.

Mărire.

Pe cruce te-ai pironit de bună voie îndurate, în mormânt te-ai pus ca un mort dătătorule de vieaţă, stăpânirea morţii ai zdrobit-o cu moartea ta puternice, că de tine s'au cutremurat portarii iadului, tu împreună ai sculat pe morţii cei din veac, ca un iubitor de oameni.

Și acum, a Născătoarei.

Maica lui Dumnezeu pe tine te ştim toţi, care Fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, ceia ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, că pe tine te avem păcătoșii folositoare, pe tine te-am agonisit întru ispite mântuire, ma cea cu totul fără prihană.

După a treia Catismă, Preotul zice Ectenia, iar cântăreţul cântă Sedealna Glasului 1.

Muierile mânecând au venit la mormânt şi văzând vederea îngerească s'au cutremurat, mormântul a strălucit vieaţă, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta mergând au vestit învăţăceilor învierea; iadul l-a prădat Hristos, ca celce e unul tare şi puternic, şi pe cei stricaţi i-a sculat pe toţi, frica osândirii deslegând, cu puterea crucii.

Mărire.

Pe cruce te-ai pironit vieaţa tuturor, şi întru morţi fiind socotit Domnul cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi Mântuitorule, şi ai scos pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cereşti strigă ţie dătătorule de vieaţă: mărire patimilor tale Hristoase, mărire învierii tale, mărire plecăciunii tale, unule iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei.

Marie ceea ce eşti lăcaş cinstit al Mântuitorului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, şi a greşalelor, şi a năcazurilor, că tu eşti mântuirea păcătoşilor, şi ajutătoare, şi folositoare, şi mântuieşti pe robii tăi.

După Catisma a 17-a Strana cântă îndată: Bine eşti cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Pocăinţa tâlharului raiul a apucat, iară plângerea mironosiţelor bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Apoi treptele, Antifon 1.

Când mă năcăjesc auzi durerile mele, Doamne către tine strig.

Pustnicilor neîncetată dorire se face, celor ce sunt afară de lumea cea deşartă.

Mărire, Şi acum.

Sfântului Duh i-se cuvine cinste şi mărire împreună cu Tatăl şi cu Fiul, pentru aceasta să cântăm o Stăpânie a Treimei.

Antifon 2.

La munţii legilor tale m'ai înălţat cu fapte bune, luminează-mă Dumnezeule, ca să te laud pe tine.

Cu mâna ta cea dreaptă luându-mă tu Cuvinte, păzeşte-mă, fereşte-mă ca să nu mă arză focul păcatului.

Mărire, Şi acum.

Cu Duhul sfânt toată făptura se înoieşte, iarăş alergând la cel dintâiu, că întocmai puternic este cu Tatăl şi cu Cuvântul.

...dut stampila C...etate. O declar...

1419. Tiparul...

Antifon 3.

De ceea ce-mi-a zis mie, merge-voiu în curţile Domnului, veselitu-mi-s'a sufletul, împreună mi s'a bucurat inima.

În casa lui David frică mare va fi, că acolo scaunele puindu-se, se vor judecà toate semeinţiile şi limbile.

Mărire, Şi acum.

Sfântului Duh se cuvine să-i aducem cinste, închinăciune, mărire şi putere întocmai ca Tatălui şi Fiului, că una este Treimea în fire, iară nu în feţe.

Prochimen.

Acum mă voiu sculà, zice Domnul, puneavoiu întru mântuire, îndrăznì-voiu întru el.

Stih.

Cuvintele Domnului cuvinte curate.

Toată suflarea să laude pe Domnul. De 3 ori.

Preotul cetește Evangelia învierii iară ceteţul zice:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domnului Isus, unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm Hristoase, şi sfântă învierea ta o lăudăm şi o mărim: Că tu eşti Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu ştim, numele tău îl numim. Veniţi toţi cre-

dincioşii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos. Că iată a venit prin cruce bucuria a toată lumea: totdeuna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalm 50.

Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta, şi după mulţimea îndurărilor tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit, şi rău înaintea ta am făcut: ca să te îndreptezi întru cuvintele tale şi să biruieşti, când vei judecà tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, şi întru păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit: cele nearătate, şi cele ascunse ale înţelepciunii tale mi-ai arătat mie. Stropì-mă-vei cu isop, şi mă voiu curăţì, spălà-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voiu albì. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucurà-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule, şi duh drept înoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lăpadà

dela fața ta, și duhul tău cel sfânt nu-l luà dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învățà-voiu pe cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce. Mântuiește-ne de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucurà-se-va limba mea de dreptatea ta. Doamne buzele mele vei deschide, și gura mea va vestì lauda ta. Că de ai fi voit jertfa, aș fi dat-o, arderile de tot nu le vei binevoì, jertfa lui Dumnezeu, duh umilit, inimă înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisì. Fă bine Doamne întru bunăvoirea ta Sionului, și să se zideascà zidurile Ierusalimului. Atuncea vei binevoì jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot: atuncea vor pune pe altarul tău viței.

După aceea se cântă, Mărire, Glas 2.

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih.

Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale, curățește fegile noastre.

Glas 6.

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai nainte, ne-a dăruit vieaţă vecinică şi mare milă.

În Duminecile postului celui mare, Mărire, Glas 8.

Ușile pocăinței deschide-mi dătătorule de vieaţă, că sufletul meu mânecă la lăcașul tău cel sfânt, purtând lăcaș al trupului cu totul spurcat, ci ca un îndurat curățește-l cu mila îndurării tale.

Şi acum.

În calea mântuirii îndreptează-mă de Dumnezeu Născătoare, că cu păcate grozave mi-am spurcat sufletul meu, și cu lenevire am cheltuit toată vieața mea, ci cu rugăciunile tale mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, Glas 6.

Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila ta.

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu ticălosul, mă cutremur de înfricoșata ziuă a judecății, ci îndrăznind la mila îndurării tale, ca David strig ție: Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila ta.

După a 6-a Peasnă a Canonului, Doxologhie, Glas 1.

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire, şi lumea împreună ai înviat, şi firea

omeneasca cu pe Dumnezeu te laudă, și moartea a pierit, și Adam dănțuiește Stăpâne, și Eva acum slobozită fiind din legături, se bucură strigând: tu Hristoase ești celce dai tuturor învierea.

Icos.

Pe cela ce a înviat a treia zi să-l lăudăm ca pe Dumnezeul cel atotputernic, și porțile iadului a zdrobit, și pe cei din veac din mormânt i-a înviat: purtătoarelor de mir arătându-se precum a binevoit, carele întâiu a zis acelora bucurați-vă, Apostolilor bucurie a vestit, ca un singur dătător de vieață. Drept aceea muierile cu credință au binevestit învățăceilor semne de biruință, și iadul geme, și moartea se tânguiește, iară lumea se veselește, și toți împreună se bucură, că tuturor le dai Hristoase învierea.

La Peasna a noua, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu. Preotul zice în altar cu glas înalt:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și maica luminii cu cântări să o mărim.

Iară cântărețul din strana dreaptă cântă:

Mărește suflete al meu pe Domnu' și s'a bucurat sufletul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii, și mărită fără de asămânare decât Serafimii,

carea fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul l-ai născut, pe tine cea după adevăr Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Că a căutat spre smerenia slujnicii sale, că iată de acum mă vor fericì toate neamurile.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, etc.

Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, şi sfânt numele lui, şi mila lui în neam şi în neam, spre cei ce se tem de el.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, etc.

Făcut-a tărie cu braţul său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, etc.

Pogorît-a pe cei puternici de pe scaune, şi a înălţat pe cei smeriţi: pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi, iar pe cei bogaţi i-a scos afară deşerţi.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, etc.

Luat-a pe Izrail sluga sa, ca să pomenească mila: precum a grăit către părinţii noştri, lui Avram şi seminţiei lui până în veac.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, etc.

Duminecă.

Înaintea Svetilnei se cântă:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru, de 3 ori.

Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Apoi însaş Svetilna.

La Hvalite.

Cântă cântăreţul din strana dreaptă pe Glas 1.

Toată suflarea să laude pe Domnul, lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-l pe el întru cei de sus, ţie se cuvine cântare Dumnezeule.

Strana de-a stânga.

Lăudaţi-l pe el toţi îngerii lui, lăudaţi-l pe el toate puterile lui, ţie se cuvine cântare Dumnezeule.

Stihirile pe 6.

Ca să facă întru dânşii judecată, scrisă este mărirea aceasta tuturor cuvioşilor lui.

Apoi îndată Stihira Învierii.

Lăudăm Hristoase patima ta cea mântuitoare, şi mărim învierea ta.

Utreniei.

Stih.

Lăudaţi pe Domnul întru Sfinţii lui, lăudaţi-l pe el întru tăria puterii lui.

Cela ce răstignire ai răbdat, şi moartea ai stricat şi ai înviat din morţi, împacă vieaţa noastră Doamne, ca un atotputernic.

Stih pe 4.

Lăudaţi-l pe el întru puterile lui, lăudaţi-l pe el întru mulţimea măririi lui.

Cela ce iadul l-ai prădat, şi pe om l-ai înviat cu învierea ta Hristoase învredniceste-ne [illegible] cu inimă [illegible]

Lăudaţi-l pe el în glas de trimbiţă, lăudaţi-l pe el în psaltire şi în alăută.

Plecăciunea ta cea cu dumnezeiască cuviinţă mărindu-o te lăudăm pe tine Hristoase. Născutu-te-ai din Fecioară, şi nedespărţit ai fost de Tatăl, pătimit-ai ca un om şi de bunăvoie ai răbdat răstignire: înviat-ai din mormânt, ca dintr'o cămară ieşind, ca să mântuieşti lumea, Doamne mărire ţie.

Stih.

Lăudaţi-l pe el în timpuri şi în horă, lăudaţi-l în strune şi în organe.

Alte Stihiri orientale.

Când te-ai pironit pe lemnul crucii, atunci s'a omorît stăpânirea vrăjmaşului, făptura s'a clătit de frica ta, şi iadul s'a prădat cu puterea ta, pe morţi i-ai înviat din mormânturi, şi tâlharului raiul i-ai deschis, Hristoase Dumnezeul nostru, mărire ţie.

Stih.

Lăudaţi-l pe el în cimbale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe el în cimbale de strigare, toată sufiarea să laude pe Domnul.

Tânguindu-se cinstitele muieri, de grab au ajuns la mormântul [illegible] au aflat mormântul deschis, şi adeverind dela înger acea noua şi preamărită minune, au vestit Apostolilor, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uită pe săracii tăi până în sfârşit.

Ranelor celor dumnezeeşti ale patimilor tale ne închinăm Hristoase Dumnezeule, şi stăpâneştei jertfe celei din Sion, care s'a făcut la sfârşitul veacurilor cu dumnezeiasca arătare, că pe cei ce dormiau întru întunerec, i-a luminat soarele dreptăţii, ducându-i la strălucirea cea neapusă, Doamne mărire ţie.

Stih.

Mărturisi-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Iubitorule de turburare neam jidovesc, ascultă, unde sunt cei ce venise la Pilat, să spuie ostaşii cari străjuiau, unde sunt peceţile mormântului, unde s'a mutat cel îngropat, unde s'a vândut cel nevândut, cum s'a furat vistierul, pentru ce clevetiţi scularea Mântuitorului, călcătorilor de lege Jidovi! înviat-a cel slobod între morţi, şi a dăruit lumii mare milă.

Mărire, Stihira Evangheliei, care va fi la rând.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blăstămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorît, şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm: Bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, celce ai binevoit aşa, mărire ţie.

Doxologia cea mare.

Mărire ţie celui ce ne-ai arătat nouă lumină, mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Laudămu-te, bine te cuvântăm, ne închi
năm ţie, îţi mulţămim ţie, te mărim pe tine
pentru mărirea ta cea mare.

Doamne împăratul cerului, Dumnezeule Pa
rinte atotţiitorule, Doamne Fiule, unule născu
Isuse Hristoase, şi Duhule sfinte.

Doamne Dumnezeule, mieluşelul lui Dum
nezeu, Fiul Părintelui, cela ce ştergi păcatu
lumii, miluieşte-ne pe noi, cela ce ştergi pă
catele lumii.

Primeşte rugăciunile noastre, cela ce şe
de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe no

Că tu eşti unul Sfânt, tu eşti unul Dom
Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu T
tălui, Amin.

În toate zilele bine te vom cuvântà,
vom lăudà numele tău în veac, şi în veac
veacului.

Învredniceşte-ne Doamne în ziua aceas
fără de păcat a ne ferì noi.

Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul
rinţilor noştri, şi lăudat, şi preamărit
numele tău în veci, Amin.

Să fie Doar[illegible] mila ta spre no
am nădăjduit spr[illegible]ine.

Utreniei.

Bine eşti cuvântat Doamne învaţă-ne pe noi îndreptările tale. De 3 ori.

Doamne scăpare te-ai făcut nouă în neam şi în neam, eu am zis Doamne miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit ţie.

Doamne la tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia ta, că tu eşti Dumnezeul meu.

Că la tine e izvorul vieţii, întru lumina ta vom vedeà lumină.

Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. De 3 ori.

Duminecă după Doxologie la Glas 1, 2, 3, 4, Tropar Glas 4.

Astăzi mântuirea a toată lumea s'a făcut, să cântăm celui ce a înviat din mormânt, şi începătorului vieţii noastre, că stricând cu moartea pe moarte, ne-a dăruit nouă biruinţă şi mare milă.

Iară la glas 5, 6, 7 şi 8 se cântă Troparul acesta pe Glas 8.

Înviat-ai din mormânt şi legăturile iadului le-ai rupt, stricat-ai osânda morţii Doamne, pe toţi din cursele vrăjmaşului mântuindu-i. Ară-

tându-te pe tine Apostolilor tăi, trimiţându-i pe ei la propoveduire, şi printr'ânşii pacea ta ai dăruit lumii, unule mult milostive.

Iară la Praznicele cele împărăteşti şi ale Sfinţilor celor mari, după Sedelne Polieleul, apoi Pripeala, şi după ea Sedealna de după Polieleu.

Urmează Antifoanele acestea pe Glas 4.

Din tinereţele mele, multe patimi se luptă cu mine, ci însu-ţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul ruşină-vă-veţi dela Domnul, că precum iarba de foc, aşa veţi fi uscaţi.

Mărire.

Prin sfântul Duh tot sufletul viază şi cu curăţie se înalţă, luminează-se întru unimea Treimei cu sfinţenie de taină.

Şi acum.

Prin Duhul sfânt izvoresc izvoarele darului, care adapă toată făptura spre rodire de vieaţ...

Prochimenul, şi celelalte precum urmează la Slujba de dimineaţa a Duminecii; iară când nu este Doxologie, după Mărire zice Preotul: Ţie mărire se cuvine Doamne Dumnezeul nostru. Apoi Mărire ţie celui ce ne-ai arătat nouă lumină; Doamne scăpare te-ai făcut: Învredniceşte-ne Doamne; apoi Preotul zice: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţa Domnului. În sfârşit (dacă nu este sărbătoare) Stihoavna Octoihului.

Stih 1.

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta Doamne.

Stih 2.

Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi.

Mărire, şi acum, pe însuş glasul (Samoglasnica) de este, apoi: Bine este a se mărturisi Domnului, de trei ori. Sfinte Dumnezeule şi după Tatăl nostru: Troparul sfântului, într'una cu al Născătoarei.

RÂNDUIALA LITURGHIEI.

Preotul.

Binecuvântată e împărăţia Tatălui . . .

apoi obicinuitele Ectenii.

Îndată cântăreţul din strana dreaptă cântă:

Binecuvintează suflete al meu pe Domnu
bine eşti cuvântat Doamne, binecuvintează su
flete al meu pe Domnul: şi toate cele di
lăuntrul meu numele cel sfânt al lui:

Binecuvintează suflete al meu pe Domnu
şi nu uită toate răsplătirile lui.

Pe celce curăţeşte toate fărădelegile tale
pe celce vindecă toate boalele tale.

Pe celce mântuieşte din stricăciune vieaţ
ta, pe celce te încununează cu milă şi cu îndurări

Pe celce umple de bunătăţi pofta ta, în
noise-vor ca ale vulturului tinereţele tale.

Celce face milostenie Domnul şi judecat
tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile sale lui Moisi
fiilor lui Izrail voile sale.

Îndurat și milostiv e Domnul, îndelung răbdător, și mult milostiv, nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânià.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că după înălțimea cerului dela pământ, a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

Pe cât sunt de departe răsăriturile dela apusuri, departat-a dela noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluiește tata pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de dânsul, că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflorì.

Că Duhul a trecut într'ânsul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Iară îndurarea Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem

Și dreptatea lui spre fi
păzesc așezămîntul de lege al lui, și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

Domnul în cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pe toți stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui, cei puternici la virtute, cari faceți cuvântul lui, a auzì glasul cuvintelor lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile
ui, slugile lui, cari faceţi voia lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile
ui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvinteaz
suflete al meu pe Domnul.

Mărire, Şi acum.

Binecuvinteazâ suflete al meu pe Domnul, ş
toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfâ
al lui, bine eşti cuvântat Doamne.

Strana stângă, Mărire.

Laudă suflete al meu pe Domnul, lăudà-voiu
pe Domnul în vieaţa mea, cântà-voiu Dumne
eului meu până ce voiu fi.

Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fii
oamenilor întru cari nu este mântuire.

Eşì-va Duhul lui, şi se va întoarce în
pământul său.

În ziua aceea vor perì toate gândurile lui.

Fericit e căruia Dumnezeul lui Iacov este
jutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dum
ezeul lui.

Spre celce a făcut cerul şi pământul, marea
toate cele ce sunt într'ânsele.

Spre celce păzeşte adevărul în veac, spre
lce face judecată celor năpăstuiţi, spre celce
hrană celor flămânzi.

Domnul desleagă pe cei ferecaţi în obezi, Domnul înţeleptește orbii, Domnul ridică pe cei surpaţi, Domnul iubește pe cei drepţi, Domnul păzește pe cei nemernici.

Pe săracul și pe văduva va primì și calea păcătoșilor o va pierde.

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane în neam și în neam.

Și acum.

Unule născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce ești fără de moarte și ai primit pentru mântuirea noastră, a te întrupà din sfânta Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, carele neschimbat te-ai întrupat și răstignindu-te Hristoase Dumnezeule cu moartea pe moarte ai călcat, unul fiind din sfânta Treime, împreună mărit cu Tatăl și cu Duhul sfânt mântuiește-ne pe noi.

Antifoanele din toate zilele.

Antifon 1.

Bine este a ne mărturisì Domnului și a cântà numele tău Preaînalte.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

A vestì dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Că drept e Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru dânsul.

Pentru rugăciunile Născătoarei etc.

Mărire, Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei etc.

Antifon 2.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Pentru rugăciunile Sfinţilor tăi, mântuieşte-ne pe noi Doamne.

Pentru-că a întărit lumea carea nu se va clăti.

Pentru rugăciunile Sfinţilor etc.

Mărturiile tale s'au încredinţat foarte, casei tale cuvine sfinţenie Doamne, întru lungime de zile.

Pentru rugăciunile Sfinţilor.

Mărire.

Pentru rugăciunile Sfinţilor.

Și acum.

Unule născut Fiule și Cuvântul etc.

Antifon 3.

Veniţi să ne închinăm Domnului, și să strigăm Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

Mântuieşte-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu cela ce eşti minunat întru sfinţi, pe noi cari îţi cântăm ţie Aliluia.

Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire, și întru Psalmi să-i strigăm lui.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu.

Mărire, Și acum.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu.

Stihirile Fericirilor.

Întru împărăția ta când vei veni, pomenește-ne pe noi Doamne.

Fericiți sunt cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți sunt cei ce plâng, că aceia se vor mângăia.

Fericiți sunt cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți sunt cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți sunt cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pentru mâncare a scos vrăjmașul pe Adam din raiu, iar prin cruce a adus Hristos într'ânsul pe tâlharul, carele strigà: pomenește-mă când vei veni întru împărăția ta.

Fericiți sunt cei curați la inimă, că aceia vor vedeà pe Dumnezeu.

Închinu-mă patimilor tale, măresc și învierea, împreună cu Adam și cu tâlharul cu glas luminat strig ție: pomenește-mă Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

Fericiți sunt cei făcători de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chiemà.

Răstignitu-te-ai cela ce ești fără de păcat, și în mormânt te-ai pus de bună voie, și ai înviat ca un Dumnezeu, împreună cu tine sculând pe Adam, carele strigà: pomenește-mă când vei veni întru împărăția ta.

Fericiți sunt cei goniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Biserica ta cea trupească, cu îngroparea cea de a treia zi o ai sculat, și împreună cu Adam, pe cei din Adam i-ai înviat Hristoase Dumnezeule, cari strigă: pomenește-ne când vei veni întru împărăția ta.

Fericiți veți fi, când vă vor batjocorì pe voi și vă vor gonì, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minținд pentru mine.

Mironosițele muieri venit-au plângând la mormântul tău Hristoase Dumnezeule, foarte de dimineață, și au aflat pe Înger șezând în veștminte albe, carele a strigat: ce căutați? Hristos a înviat, nu mai plângeți de acum.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Apostolii tăi Doamne, venind la muntele unde le-ai rânduit lor Mântuitorule, văzându-te s'au închinat ţie, pe cari i-ai şi trimis la neamuri să-i înveţe şi să-i boteze pe dânşii.

Mărire, a Treimei.

Tatălui să ne închinăm, şi pe Fiul să-l prea mărim, şi prea sfântului Duh toţi dimpreună să-i cântăm, prea sfântă Treime mântuieşte-ne pe noi pe toţi.

Şi acum, a Născătoarei.

Pe maica ta aducem ţie întru rugăciune poporul tău Hristoase. Pentru rugăciunile ei, dă-ne nouă îndurările tale bunule, ca să te mărim pe tine, cela ce ai răsărit nouă din mormânt.

După Întrare (Văhod) se zice:

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, mântuieşte-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu.

De este Duminecă, se zice:

Cela ce ai înviat din morţi, pe noi cei ce-ţi cântăm ţie, Aliluia.

Iar în alte zile:

Cela ce eşti minunat întru sfinţi, pe noi cei ce-ţi cântăm ţie, Aliluia.

După Tropare și după Condace,
Preotul:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru etc.

Iară cântăreţul cântă:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

La Praznice împărăteşti se cântă:

Câţi întru Hristos v'aţi botezat, întru Hristos v'aţi şi îmbrăcat, Aliluia.

La ziua cinstitei Cruci.

Crucii tale ne închinăm Stăpâne, şi sfântă învierea ta o lăudăm şi o mărim.

Cetindu-se Apostolul şi Evangelia, Preotul zice Ectenia şi după aceea cu glas înalt:

Ca sub stăpânirea ta.

Iară în strană se cântă Heruvicul.

Carii pe Heruvimi cu taină închipuim, făcătoarei de vieaţă Treime cântarea cea treit sfântă aducem, toată grija cea lumească să o lăpădăm. Ca cei ce pe împăratul tuturor yom să-l primim, pe cel nevăzut, încungiurat de cetele îngereşti, Aliluia.

Heruvicul la împărtăşire (cuminecare).

[illegible] puterile cele cereşti, împreună cu noi [illegible] iesc, că iată Împăratul măririi, iată

jertfa, cea de taină săvârșită se încungiură. Cu credință și cu dragoste să ne apropiem, ca să fim părtași vieții celei vecinice.

Heruvicul în Joia cea mare.

Cinei tale celei de taină astăzi Fiul lui Dumnezeu părtaș mă primește, că nu voiu spune taina ta vrăjmașilor tăi, nici sărutare îți voiu da ca Iuda, ci ca tâlharul mărturisindu-mă strigție: pomenește-mă Doamne întru împărăția ta.

Heruvicul în Sâmbăta cea mare.

Să tacă tot trupul omenesc, și să stea cu frică și cu cutremur, și nimica pământesc întru sine să nu cugete, că Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Hristos Dumnezeul nostru, vine să se junghie și să se dea întru mâncare credincioșilor. Și merg înaintea acestuia cetele îngerești, dimpreună cu toată Începătoria și Stăpânirea, Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, cari își acoper fețele, și cântă Aliluia.

Preotul:

Să iubim unul pe altul, etc.

Strana:

Pe Tatăl, pe Fiul și pe sfantul Duh, treimea cea de o ființă și nedespărțită.

DECESE
PIERDERI
Familia ... anunță moartea îndurerată a ...
... la data de ... noiembrie ...
... caz pentru a atrage din nou ...
... ția asupra faptului că, pe ...
... de noapte, cărțile trebuie ...
... nă căruța. Am consemnat ...
... tip C.F.R., ... 629 081
... și permisă ...

Preotul:

Uşile, uşile cu înţelepciune.

Strana:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atottţiitorul, *fă*cătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor.

Şi întru unul Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu unul născut, carele din Tatăl s'a născut mai nainte de toţi vecii.

Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iară nu făcut, cela ce este de o fiinţă cu Tatăl, prin cărele toate s'au făcut.

Carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire s'a pogorît din ceruri şi s'a întrupat dela Duhul sfânt şi din Maria Fecioară, şi s'a făcut om.

Şi s'a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, şi a pătimit, şi s'a îngropat, şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi s'a suit la ceruri şi şede de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăş va să vie cu mărire să judece viii şi morţii, a căruia împărăţie nu va aveà sfârşit.

Şi întru Duhul sfânt, Domnul de vieaţă făcătorul, carele din Tatăl purcede, cela ce îm-

preună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, carele a grăit prin Proroci.

Întru una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și vieața veacului ce va să fie, Amin.

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică.

Strana:

Mila păcii jertfa laudei.

Preotul:

Sus să avem inimile.

Strana:

Avem către Domnul.

Prectul:

Să mulțămim Domnului.

Strana:

Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și sfântului Duh, treimei cei de o ființă și nedespărțită.

Preotul:

Cântare de biruință cântând.

Strana:

Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea lui. Osana întru cei *din* înălțime, bine e cuvântat, celce vine *întru* numele Domnului: Osana întru cei de sus.

Preotul:

Luați mâncați, acesta este trupul meu.

Strana:

Amin.

Preotul:

Beți dintru acesta toți.

Strana:

Amin.

Preotul:

Ale tale dintru ale tale.

Strana:

Pe tine te lăudăm, pe tine bine te cuvântăm, ți mulțămim Doamne, și ne rugăm ție Dumtru.

tul:

etc.

Strana:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim. că-toare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată, și Maica Dumnezeului nostru. Ceea

ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi eşti mai mărită fără de asămânare decât Serafimii, carea fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Iară la Liturgia marele Vasilie se cântă:

De tine se bucură ceea ce eşti plină de dar toată făptura, soborul îngeresc şi neamul omenesc, ceea ce eşti biserică sfinţită şi raiu cuvântător, lauda fecioriei, din carea Dumnezeu s'a întrupat, şi prunc s'a făcut, celce este mai nainte de veci.

Că zgăul tău scaun l-a făcut, şi pântecele tăi mai desfătat decât cerurile l-a arătat. De tine se bucură ceea ce eşti plină de dar toată făptura, mărire ţie.

Preotul:

Întâiu pomeneşte Doamne.

Strana:

Şi pentru toţi şi pentru toate.

Iară la Liturgia marelui Vasilie se cântă:

Pe arătătorul celor cereşti, pe tainicul Stăpânului, pe sfetnicul cel luminat, cel din Chesaria cea din Capadochia, pe marele Vasilie cu toţii să-l cinstim.

Preotul:

Și sa fie mila marelui Dumnezeu.

Strana:

Și cu duhul tău.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi Stăpâne.

Strana:

Tatăl nostru, carele ești în ceruri etc.

Preotul:

Să luăm aminte sfintele Sfinților.

Strana:

Unul sfânt, unul Domn Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatălui, Amin.

Priceznele peste săptămână.

minecă, Glas 8.

omnul din ceruri, Aliluia.

Luni, Glas 1.

Cela ce faci Îngerii tăi duhuri, și slugile tale pară de foc.

Marți, Glas 3.

Întru pomenire vecinică va fi dreptul.

Mercuri, Glas 6.

Păharul mântuirii voiu luà și numele Dom-
ului voiu chiemà.

Joi, Glas 8.

În tot pământul a eșit vestirea lor, și la
harginile lumii graiurile lor.

Vineri, Glas 2.

Mântuire ai făcut în mijlocul pământului
Hristoase Dumnezeule.

Sâmbătă, Glas 1.

Fericiți sunt pe cari i-ai primit Doamne,
i pomenirea lor din neam în neam.

Priceznele la Praznice.

La Nașterea lui Hristos.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

La Botezul Domnu

Arătatu-s'a darul cel mantuitor tuturo-
amenilor.

La împărtășire.

Gustați și vedeți, că e bun Domnul.

La Bunavestire.

Ales-a Domnul Sionul, și l-a primit întru
moștenire lui-și.

64 La învierea lui Lazar.

Din gurile pruncilor, și a celor ce ai săvârșit laudă.

În Dumineca Floriilor.

Bine e cuvântat celce vine întru num Domnului.

În Joia cea mare.

Cinei tale celei de taină astăzi Fiul lui Du nezeu părtaș mă primește, că nu voiu spu taina ta vrăjmașilor tăi, nici sărutare îți v da ca Iuda, ci ca tâlharul mărturisindu-i strig ție: pomenește-mă Doamne întru îm răția ta.

În Sâmbătă mare.

Sculatu-s'a ca din somn Domnul, și a viat mântuindu-ne pe noi.

În Dumineca Paștilor.

Cu trupul lui Hristos vă cuminecați, și izvorul cel fără de moarte gustați.

In Dumineca Tomii.

Laudă Ierusalime pe Domnul, laudă Dumnezeul tău Sioane.

La înjumătățirea praznicului.

Celce mănâncă trupul meu, și celce sângele meu, întru mine rămâne, și eu în el, zis-a Domnul.

La înălțarea Domnului.

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

La sfânta Treime.

Duhul tău cel sfânt nu-l luà dela noi, iubitorule de oameni, ne rugăm ție.

La Schimbarea la față.

Întru lumina măririi feței tale Doamne vom umblà în veci.

La Înălțarea cinstitei Cruci.

Însemnatu-s'a peste noi lumina feței tale Doamne.

La prorocul Ilie, și la alți proroci.

Bucurați-vă drepții în Domnul, celor drepți se cuvine laudă, Aliluia.

După Priceaznă, zice Preotul:

Cu frica lui Dumnezeu, cu credință etc.

Strana:

Bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului; Dumnezeu e Domnul și s'a arătat nouă.

Preotul:

Mântuiește Doamne poporul

Strana:

Văzut-am lumina cea adevărată, luat-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată,

nedespărțitei sfintei Treimi închinându-ne, c
aceea ne-a mântuit pe noi.

La Liturgia sf. Grigorie în loc de Văzut-am lumin
cea adevărată, se cântă pe Glas 2:

Bine voiu cuvânta pe Domnul în toată vremea
pururea lauda lui în gura mea, pânea ce
cerească și păharul vieții, gustați și vedeți c
e bun Domnul, Aliluia.

Preotul:

Totdeauna, acum și pururea . . .

Strana:

Să se umple gurile noastre de lauda ta Doamne
ca să lăudăm mărirea ta, că ne-ai învrednicit p
noi a ne împreună cu sfintele cele fără de moarte
cu prea cinstitele și de viață făcătoarele tal
taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia ta
toată ziua să ne învățăm dreptatea ta, Alilui
Fie numele Domnului binecuvântat, d
acum și până în veac. Se cântă de 3 ori.

Preotul rostește încheierea sfintei Liturgii.

Iar strana cântă:

Stăpâne, primește rugăciunile robilor tăi, și m
mântuiește pe noi din toată nevoia și scârb

LA VECERNIE.

Glas 2.

Stihirile Învierii.

Celui mai nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, celui întrupat din Fecioara Maria, veniți să ne închinăm, că răstignire răbdând, îngropării s'a dat, precum însuș a voit, și înviind din morți, m'a mântuit pe mine omul cel rătăcit.

Hristos Mântuitorul nostru, pironindu-se pe cruce, a rupt zapisul celce erà asupra noastră, și stăpânia morții a stricat, să ne închinăm, scularii lui celei de a treia zi.

Cu arhangelii să cântăm învierea lui Hristos, că acela este izbăvitorul și Mântuitorul sufletelor noastre, și întru mărire înfricoșat, și întru putere tare, iarăș va să vie, să judece lumea, carea o a zidit.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Pe tine stăpânul celce te-ai răstignit, și te-ai îngropat, Îngerul te-a binevestit, și a zis muierilor: veniți de vedeți unde a zăcut Domnul,

a a înviat precum a zis, ca un atotputernic; pentru aceasta ne închinăm ţie unuia fără de moarte, dătătorule de vieaţă Hristoase, miluieşte-ne pe noi.

Cu crucea ta ai stricat blăstămul cel de pe lemn, cu îngroparea ta ai omorît stăpânia morţii, şi cu scularea ta ai luminat neamul omenesc, pentru aceasta strigăm ţie: Făcătorule de bine Hristoase Dumnezeul nostru, mărire ţie.

Deschisu-s'au ţie Doamne cu frică porţile morţii, şi portarii iadului văzându-te s'au spăimântat, că porţile cele de aramă le-ai sfărâmat, şi încuietorile cele de fier le-ai zdrobit, şi ne-ai scos pe noi din întunerec, şi din umbra morţii, şi ai rupt legăturile noastre.

Cântare de mântuire cântând, din guri glas să înălţăm, veniţi toţi în casa Domnului, să cădem grăind: Cela ce pe lemn te-ai răstignit, şi din morţi ai înviat, şi eşti în sinurile Tatălui, curăţeşte păcatele noastre.

Mărire, şi acum, a Născătoarei.

Trecut-a umbra legii, şi darul a venit, că precum rugul nu a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, şi Fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, ai răsărit soarele dreptăţii, în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Învierea ta Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat, și a chiemat făptura sa, întru tot puternice Doamne, mărire ție.

Stih.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere, și s'a încins.

Prin lemn Mântuitorule, ai stricat blăstămul cel pentru lemn, puterea morții cu îngroparea ta o ai omorît, și ai luminat neamul nostru cu scularea ta, pentru aceasta strigăm ție: dătătorule de vieață Hristoase Dumnezeul nostru, mărire ție.

Stih.

Pentru că a întărit lumea care nu se va clăti.

Pe cruce arătându-te pironit Hristoase, ai schimbat frumseța făpturilor, și ostașii arătându-se fără omenie, cu sulița coasta ta o au împuns, iară Jidovii au cerut să pecetluiască mormântul, neștiind puterea ta, ci pentru mila îndurărilor tale ai luat îngropare, și a treia zi ai înviat, Doamne mărire ție.

Glas 2.

Stih.

70 Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

Dătătorule de vieaţă Hristoase, suferit-ai patimă de bună voie pentru cei morţi, şi în iad pogorându-te ca un puternic, pe cei ce aşteptau acolo venirea ta, i-ai răpit ca dintr o mână puternică, şi raiul în locul iadului l-ai dăruit să-l locuiască: pentru aceasta şi nouă, celor ce mărim învierea ta cea de a treia zi, dăruieşte-ne curăţire păcatelor, şi mare milă.

Mărire, şi acum, a Născătoarei.

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fie maică fără de bărbat, şi să poarte în braţe pe celce cuprinde toată făptura, a lui Dumnezeu este voia, celce s'a născut, pe carele ca pe un prunc Preacurată în braţele tale purtându-l, şi îndrăzneală ca o maică către dânsul câştigând, nu încetă a-l rugà pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască şi să mântuiască sufletele noastre.

Urmează:

Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, Prea Sfântă Treime, Tatăl nostru.

Troparul, Glas 2.

Când te-ai pogorît la moarte, cela ce eşti vieaţa cea fără de moarte, atuncea iadul l-ai omorît

cu strălucirea dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morţi din cele de desupt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de vieaţă Hristoase Dumnezeul nostru, mărire ţie.

A Născătoarei.

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate preamărite Născătoare de Dumnezeu, curăţia fiind pecetluită, şi fecioria păzită, maică te-ai cunoscut neîncinoasă, născând pe Dumnezeul cel adevărat, pe carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

După Tropare, preotul zice Ectenia şi apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAŢA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu. Sedealna, Glas 2.

Iosif cel bun chip de pe lemn luând preacurat trupul tău, cu giolgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme ungându-l, în mormânt nou îngropându-l l-a pus, dar a treia zi ai înviat Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire.

Mironosiţele muieri stând lângă mormânt, Îngerul a strigat: Mirul morţilor este cuvios, iar

Hristos putrejunii s'a arătat străin, strigaţi deci: înviat-a Domnul, dăruind lumii mare milă.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe tine te lăudăm, că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul, şi moartea s'a omorît, şi cei morţi am înviat, şi vieţii ne-am învrednicit, raiul am luat, desfătarea de demult, pentru aceasta mulţămind, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe un puternic, şi unul mult milostiv.

După a doua Catismă, Sedealna, Glas 2.

Piatra mormântului a se pecetluì n'ai apărat, şi piatra credinţei când ai înviat o ai dăruit tuturor, Doamne mărire ţie.

Mărire.

Ceata învăţăceilor tăi cu mironosiţele muieri se bucură cu un glas, că Prasnic de obşte cu dânşii prăznuim, întru mărirea şi cinstea învierii tale, şi pentru dânşii iubitorule de oameni Doamne, dă poporului tău mare milă.

Şi acum, Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blă-

Glas 2.

stămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moar[illegible] s'a omorît şi noi am înviat, pentru aceasta cântând strigăm: bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, celce ai binevoit aşa, mărire ţie.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

După patimă mergând la mormânt, ca să ungă trupul tău muierile, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngerii în mormânt, şi s'au spăimântat, că glas au auzit dela dânşii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Apoi Antifon 1.

Spre cer ridic ochii inimii mele, la tine Mântuitorule, mântuieşte-mă cu strălucirea ta.

Miluieşte-ne pe noi, cei ce-ţi greşim ţie mult, în tot ceasul, o Hristosul meu, şi ne dă dar ca mai înainte de sfârşit să ne pocăim.

Mărire, Şi acum.

Sfântului Duh a împărăţi se cuvine, a sfinţi şi a mişcà făptura, că Dumnezeu este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifon 2.

De n'ar fi că Domnul erà întru noi, cine ar fi destul a se păzì întreg de vrăjmaşul, împreună şi de omul ucigaş.

Dinţilor lor nu da Mântuitorule pe robul tău, că în chipul leului se pornesc vrăjmaşii mei asupra mea.

Mărire, Şi acum.

Prin Duhul sfânt e începătura vieţii şi cinstea, că toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este le întăreşte, împreună le păzeşte cu Tatăl şi cu Fiul.

Antifon 3.

Cei ce nădăjduesc întru Domnul, asemănatu-s'au muntelui celui sfânt, cari nici-cum nu se vor clăti de bântuielile lui Beliar.

Întru fărădelegi mânile sale să nu-şi tinză, cari dumnezeieşte vieţuiesc, că nu va lăsà Hristos toiagului soartea sa.

Mărire, Si acum.

Prin Duhul sfânt izvoreşte toată înţelepciunea, de acolo darul Apostolilor, şi cu cununi se încununează Mucenicii, şi Prorocii văd.

Prochimen.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu cu porunca carea ai poruncit, şi adunare de popoară te va încunjurà.

Stih.

Doamne Dumnezeul meu întru tine am nădăjduit.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Glas 2.

Condac, Glas 2.

Sculatu-te-ai din mormânt atotputernice Mân-
tuitorule, și iadul văzând minunea s'a spăi-
mântat și morții s'au sculat, și făptura văzând
s'a bucurat de tine, și Adam împreună s'a ve-
selit, și lumea Mântuitorul meu te laudă pururea.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 2.

Toată suflarea și toată făptura, pe tine te mă-
rește Doamne, că prin cruce moartea ai stricat,
ca să areți popoarelor învierea ta cea din morți,
ca un iubitor de oameni.

Să spuie Jidovii: în ce chip ostașii străjuitori
au pierdut pe Împăratul, că pentru ce piatra
nu a păzit pe piatra vieții, sau pe cel îngropat
să-l dea, sau celui ce a înviat să se închine
împreună cu noi zicând: Mărire mulțimei îndu-
rărilor tale, Mântuitorul nostru, mărire ție.

Bucurați-vă popoarelor și vă veseliți, Îngerul
carele ședeà pe piatra mormântului, acela ne-a
vestit nouă, zicând: Hristos a înviat din morți,
Mântuitorul lumii, și a umplut toate de bună
mireasmă, bucurați-vă popoarelor și vă veseliți.

Îngerul cel mai nainte de zemislirea ta Doamne
bucurie a adus celei pline de dar. Iar Îngerul

cel dela învierea ta, piatra mărităului tău mor-
mânt o a răsturnat: acela adecă, în locul în-
tristării, semne de veselie a vestit, iar acesta
în locul morţii ne-a vestit pe stăpânul cel dă-
tător de vieaţă. Pentru aceasta strigăm ţie, fă-
cătorule de bine al tuturor: Doamne mărire ţie.

Vărsat-au muierile mir cu lacrămi la mor-
mântul tău, şi s'a umplut de bucurie gura lor,
când au grăit ele: a înviat Domnul.

Să laude neamurile şi popoarele pe Hristos
Dumnezeul nostru, carele de bună voie a răbdat
crucea pentru noi, şi a fost în iad până a treia
zi, şi să se închine învierii lui cei din morţi,
prin carea s'au luminat toate marginile lumii.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se
mâna ta, nu uită pe săracii tăi până în sfârşit.

Răstignitu-te-ai şi te-ai îngropat Hristoase,
precum ai voit, prădat-ai moartea, şi ai înviat
întru mărire ca un Dumnezeu şi Stăpân, dă-
ruind lumii vieaţă vecinică şi mare milă.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima
mea, spune-voiu toate minunile tale.

Cu adevărat călcătorilor de lege, pecetluind
voi piatra, ne-aţi învrednicit de cea mai mare

Glas 2.

minune, au străjarii cunoştinţă, că astăzi a ieşit din mormânt, şi au zis: spuneţi că noi durmind, au venit Învăţăceii şi l-au furat pe el; şi cine fură mortul, mai ales şi gol fiind, însuş a înviat cu a sa putere ca un Dumnezeu, lăsând în mormânt şi cele de îngropare ale sale; veniţi de vedeţi Jidovilor, cum n'a rupt peceţile, celce a călcat moartea, şi neamului omenesc vieaţă nesfârşită a dăruit, şi mare milă.

Mărire, Stihira Evangeliei, carea va fi la rând.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chiemat, blăstămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorît şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm: Bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, celce ai binevoit aşa, mărire ţie.

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Glasul tâlharului aducem ţie şi strigăm cătră tine, pomeneşte-ne pe noi Mântuitorule întru împărăţia ta.

Crucea aducem ţie întru iertarea păcatelor, carea o ai luat pentru noi iubitorule de oameni.

Închinămu-ne îngropării tale Stăpâne, şi învierii prin care ai mântuit lumea din stricăciune, iubitorule de oameni.

Cu moartea ta Doamne s'a omorît moartea, şi cu învierea ta ai înviat lumea Mântuitorule.

Cei ce durmiau întru întunerec, văzându-te pe tine lumină Hristos, întru cele mai de jos ale iadului, au înviat.

Pe purtătoarele de mir le-ai întâmpinat, sculându-te din mormânt, şi învăţăceilor tăi le-ai spus să vestească învierea ta.

Mărire.

Pe Tatăl să-l preamărim, Fiului să ne închinăm, şi pe Duhul sfânt cu credinţă să-l lăudăm.

Şi acum.

Bucură-te scaunul cel în chipul focului, bucură-te mireasă nenuntită, bucură-te Fecioară, carea ai născut pe Dumnezeu oamenilor.

Sfârşitul Glasului al 2-lea.

LA VECERNIE.

Glas 3.

Stihirile Învierii.

Cu crucea ta Hristoase Mântuitorule, puterea morții s'a stricat, și înșelăciunea diavolului s'a pierdut, iară neamul omenesc prin credință fiind mântuit, cântare îți aduce ție totdeauna.

Luminatu-s'au toate cu învierea ta Doamne, și raiul iarăș s'a deschis, și toată făptura lăudându-te, îți aduce ție cântare totdeauna.

Măresc puterea Tatălui, și a Fiului, și laud stăpânirea Duhului sfânt, Dumnezeirea cea nedespărțită și nezidită, Treimea cea de o ființă, care împărățește în veacul veacului.

Alte Stihiri orientale.

Crucii tale celei cinstite ne închinăm Hristoase, și invierea ta o cântăm și o mărim, că cu rana ta noi toți ne-am vindecat.

Cântăm pe Mântuitorul, care s'a întrupat din Fecioară, că pentru noi s'a răstignit, și a treia zi a înviat, dăruindu-ne nouă mare milă.

Celor ce erau în iad, pogorându-se Hristos le-a binevestit zicând: îndrăzniţi, acum am biruit, eu sunt învierea, eu vă voiu scoate pe voi, sfărâmând porţile morţii.

Cei ce stăm cu nevrednicie în prea cinstită casa ta, cântare de seara înălţăm, dintru adânc strigând: Hristoase Dumnezeule, celce ai luminat lumea cu învierea ta cea de a treia zi, scoate pe poporul tău din mâna vrăjmaşilor tăi, iubitorule de oameni.

Mărire, şi acum, a Născătoarei.

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea cu bărbăţie dumnezeiască, cu totul cinstită, că ispită de bărbat neluând, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai născut fără tată pe Fiul cu trup, pe cel născut din Tatăl mai nainte de veci fără de mamă, carele nici n'a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păzit întreagă osebirea amânduror firilor. Pentru aceasta maică Fecioară Stăpână, pe acela roagă-l să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credinţă te mărturisesc pe tine de Dumnezeu Născătoare.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Hristoase cela ce cu patima ta ai întunecat soarele, şi cu lumina învierii tale ai luminat toate,

primește cântarea noastră cea de seara iubitorule de oameni.

Stih.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Învierea ta cea de viață dătătoare Doamne, toată lumea o a luminat, și făptura cea stricată o a chemat, pentru aceasta din blăstămul lui Adam mântuindu-ne strigăm: atotputernice Doamne, mărire ție.

Stih.

Pentru că a întărit lumea carea nu se va clăți.

Dumnezeu fiind neschimbat, pătimind cu trupul te-ai schimbat, pe carele făptura nerăbdând să te vadă răstignit, de frică s'a clătit, și suspinând laudă îndelungă răbdarea ta, și pogorându-te în iad, ai înviat a treia zi, viață dăruind lumii și mare milă.

Stih.

Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

Ca să mântuiești din moarte neamul nostru Hristoase, moarte ai răbdat, și a treia zi înviind din morți, împreună ai înviat pe cei ce te-au cunoscut pe tine de Dumnezeu, și lumea ai luminat, Doamne mărire ție.

Mărire, Și acum, a Născătoarei.

Fără de sămânță dela dumnezeiescul Duh, cu sfatul Tatălui ai zemislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe celce este din Tată fără de mamă mai nainte de veci, și pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trupul l-ai născut, și ca pe un prunc cu lapte l-ai hrănit, pentru aceasta nu încetă rugându-l să se mântuiască din nevoi sufletele noastre.

După aceasta: Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru.

Tropar Glas 3.

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești, că a făcut biruință cu brațul său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte, începător învierii morților s'a făcut, din pântecele iadului ne-a mântuit pe noi, și a dat lumii mare milă.

Mărire, Și acum, a Născătoarei.

Pe tine, ceea ce ai solit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

După Tropare, Preotul zice Ectenia și apoi face Încheierea.

Glas 3.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Sedealna, Glas 3.

Podobie: De frumseța fecioriei.

Hristos s'a sculat din morți, începătura celor adormiți. Hristos începătorul făpturii și făcătorul tuturor celor făcute, și firea cea stricată a neamului nostru întru sine o a înoit, nu vei mai stăpâni de acum moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta o a stricat.

Mărire.

Cu trupul moarte gustând Doamne, amărăciunea morții o ai tăiat cu scularea ta, și pe om împotriva ei l-ai întărit, blăstămului celui de demult biruința chemând, apărătorul vieții noastre Doamne mărire ție.

Și acum, a Născătoarei.

De frumseța fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție Născătoare de Dumnezeu: ce laudă vrednică voiu aduce ție, sau ce te voiu numi pe tine, nu mă pricep, și mă minunez; pentru aceasta precum mi-s'a poruncit strig ție, bucură-te ceea ce ești plină de dar.

După Catisma a doua, Sedealna.

Podobie: De frumseța fecioriei tale.

De neschimbarea Dumnezeirii tale, și de patima ta cea de bună voie Doamne, întru sine spăimântându-se iadul, s'a tânguit grăind: mă cutremur de statul cel nestricat al trupului, văz pe cel nevăzut, prin taină luptându-se cu mine, pentru aceasta și aceia, pe cari îi țin strigă: mărire învierii tale Hristoase.

Mărire.

Răstignirea cea necuprinsă, și învierea cea nespusă, taina cea negrăită a lui Dumnezeu, o cuvântăm credincioșii, că astăzi moartea și iadul s'au prădat și neamul omenesc întru nestricăciune s'a îmbrăcat, pentru aceasta și cu mulțămită strigăm, mărire învierii tale Hristoase.

Și acum, a Născătoarei.

Pe cel necuprins și nescris împrejur, pe cel întocmai în ființă cu Tatăl și cu Duhul, în pântecele tău tăinuit încăpându-l maica lui Dumnezeu, una și neamestecată lucrare a Treimei am cunoscut prin nașterea ta în lume a se mări, pentru aceasta și cu mulțămită strigăm ție, bucură-te ceea ce ești plină de dar.

Bine ești cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Îngrozind cu vederea, rourând cu graiurile, Îngerul strălucind a zis mironosiţelor: ce cautaţi pe cel viu în mormânt? sculatu-s'a deşertând mormânturile, pe schimbătorul stricăciunii cunoaşteţi-l neschimbat, ziceţi lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoşate lucrurile tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Urmează Treptele, Antifon 1.

Robia Sionului tu o ai scos din Vavilon, şi pe mine din patimi la vieaţă mă scoate Cuvinte.

Cei ce samănă în Austru cu lacrămi dumnezeieşti, secerà-vor cu bucurie spice pururea de vieaţă.

Mărire, Şi acum.

Prin sfântul Duh, toată buna dăruire, precum prin Tatăl şi prin Fiul împreună străluceşte, întru carele toate viază şi se mişcă.

Antifon 2.

De n'ar zidì Domnul casa bunătăţilor, înzădar ne ostenim, iară acoperindu-ne sufletul, nimenea nu ne va stricà cetatea noastră.

Cei ce din roada pântecelui, prin Duhul fii s'au făcut ţie Hristoase, ca şi Tatălui, sfinţi pururea sunt.

Mărire, Și acum.

Prin Duhul sfânt să vede toată sfinţenia, înţelepciunea, că înfiinţează toată făptura, aceluia să-i slujim, că Dumnezeu este, ca și Tatălui și Cuvântului.

Antifon 3.

Cei ce se tem de Domnul, fericiţi umblă în cărările poruncilor, că vor mâncà toată roada cea de vieaţă.

Veselește-te începătorul păstorilor, împrejurul mesei tale văzându-ţi pe fiii tăi, purtând stâlpări pe fapte bune.

Mărire, Și acum.

Prin Duhul sfânt este toată bogăţia măririi, din carele e darul și vieaţă la toată făptura, că împreună cu Tatăl se laudă și cu Cuvântul.

Prochimen.

Spuneţi întru neamuri că Domnul s'a împărăţit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clătì.

Stih.

Cântaţi Domnului cântarea nouă.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Condac, Glas 3.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii.

Înviat-ai astăzi din mormânt Îndurate, şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii, astăzi Adam dănţuieşte şi se bucură Eva, şi împreună cu Prorocii şi Patriarhii laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii tale.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 3.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, s'a răstignit pentru noi, şi de bună voie s'a îngropat şi a înviat din morţi, ca să mântuiască toate, aceluia să ne închinăm.

Străjarii tăi au spus toate minunile Doamne, ci adunarea deşertăciunii a umplut de daruri dreapta lor, socotind să ascunză învierea ta, care lumea o măreşte, miluieşte-ne pe noi.

Toate s'au umplut de bucurie, luând dovedirea învierii, că Maria Magdalena la groapă a venit, şi a aflat pe Înger pe piatră şezând, cu vestmintele strălucind şi zicând: Ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi? Nu este aici, ci s'a sculat precum a zis mai nainte, mergând în Galilea.

Întru lumina ta Stăpâne, vedem lumină iubitorule de oameni, că ai înviat din morţi, dăruind mântuire neamului omenesc, ca să te mărească toată făptura, pe tine cel unul fără de păcate, miluieşte-ne pe noi.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Cântare de dimineaţa mironosiţele muieri lacrămi ţi-au adus Doamne, că având miresme cu bun miros, la mormântul tău au ajuns, nevoindu-se să ungă prea curat trupul tău; iară Îngerul şezând pe piatră, acelora le-a bine vestit: ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi? că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Strălucind Îngerul la mormântul tău cel făcător de vieaţă, a grăit mironosiţelor: deşertat-a mormântul mântuitorul, prădat-a iadul şi a înviat a treia zi ca un Dumnezeu şi atotputernic.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uită pe săracii tăi până în sfârşit.

În mormânt te-a căutat, venind într'una a Sâmbetelor Maria Magdalena, şi neaflându-te a

plâns cu tânguire, zicând: amar mie Mântuitorul meu, cum te-au furat, Împăratul tuturor; iar doi Îngeri purtători de lumină în lăuntrul mormântului au strigat: o muiere, ce plângi? Plâng (a zis) că au luat pe Domnul meu din mormânt şi nu ştiu unde l-au pus pe dânsul; iar ea întorcându-se înapoi, dacă te-a văzut îndată a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, mărire ţie.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Jidovii au închis în mormânt vieaţa, iar tâlharul a deschis raiul cu limba, strigând şi grăind: Cela ce cu mine pentru mine te-ai răstignit, împreună cu mine te-ai spânzurat pe lemn şi te-ai arătat mie pe scaun şezând împreună cu Tatăl, că acesta este Hristos Dumnezeul nostru, carele are mare milă.

Mărire, Stihira Evangeliei, carea va fi la rând, Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Doxologia cea mare.

Glas 3.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Strămoşul Adam lăpădând porunca ta Hristoase, din raiu l-ai alungat, iară pe tâlharul Îndurate, care te-a mărturisit pe cruce, într'ânsul l-ai săsluit pe el carele a strigat: pomeneşte-mă Mântuitorule întru împărăţia ta.

Pe noi cei ce am greşit, cu blăstămul morţii ne-ai osândit, dătătorule de vieaţă Doamne, şi pătimind Stăpâne cu trupul tău cel fără de păcat, pe cei morţi i-ai înviat, cari strigă: pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia ta.

Sculându-te din morţi, împreună ne-ai sculat pe noi din patimi cu învierea ta Doamne, şi toată puterea morţii o ai pierdut Mântuitorule. Pentru aceasta cu credinţă strigăm către tine: pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia ta.

Cu îngroparea ta cea de trei zile, pe cei morţi în iad ca un Dumnezeu vii făcându-i, împreună i-ai sculat, şi nestricăciune tuturor nouă ca un bun ne-ai izvorît, celor ce cu credinţă strigăm pururea: pomeneşte-ne pe noi întru împărăţia ta.

Mironosiţelor muieri te-ai arătat întâiu înviind din morţi Mântuitorule, strigând bucuraţi-vă, şi-

printr'ânsele prietinilor ai vestit scularea Hristoase, pentru aceasta cu credinţă strigăm: pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia ta.

Moisi întinzându-şi mânile în munte a închipuit crucea, şi a biruit pe Amalic, iară noi cu credinţă această armă tare cu toţii luându-o împotriva dracilor, strigăm: pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia ta.

Mărire.

Pe Tatăl şi pe Fiul, şi pe Duhul sfânt, să-l lăudăm credincioşii, pe un Dumnezeu, pe un Domn, ca dintr'un soare, că cu trei străluciri este Treimea şi luminează pe toţi cei ce strigă: pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia ta.

Şi acum.

Bucură-te uşa lui Dumnezeu, prin care a trecut făcătorul întrupându-se pecetluită păzindu-te. Bucură-te nor uşor, care ai purtat pe Hristos ploaia cea dumnezeiască. Bucură-te scară şi scaun ceresc. Bucură-te munte cinstit, gras şi netăiat.

Sfârşitul Glasului al 3-lea.

LA VECERNIE.

Glas 4.

Stihirile Învierii.

Crucii tale celei făcătoare de vieaţă, neîncetat închinându-ne Hristoase Dumnezeule, învierea ta cea de a treia zi o mărim; că printr'ânsa ai înoit firea omenească cea stricată, Atotputernice, şi suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Oprirea lemnului neascultării o ai deslegat Mântuitorule, pe lemnul crucii de bună voie pironindu-te, şi în iad pogorându-te Puternice, legăturile morţii ca un Dumnezeu le-ai rupt, pentru aceasta ne închinăm învierii tale celei din morţi, întru bucurie strigând: atotputernice Doamne, mărire ţie.

Porţile iadului le-ai sfărâmat Doamne, şi cu moartea ta împărăţia morţii ai stricat, şi neamul omenesc din stricăciune l-ai slobozit, vieaţă şi nestricăciune dăruind lumii şi mare milă.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Veniţi să lăudăm popoarelor învierea Mântuitorului cea de a treia zi, prin care ne-am mântuit

din legăturile iadului cele deslegate, şi nestricăciune şi vieaţă toţi am luat, cari strigăm: cela ce te-ai răstignit şi te-ai îngropat şi ai înviat, mântuieşte-ne pe noi cu învierea ta, unule iubitorule de oameni.

Îngerii şi oamenii Mântuitorule, laudă scularea ta cea de a treia zi, prin care s'au luminat marginile lumii, şi din robia vrăjmaşului toţi ne-am mântuit, cari strigăm: Făcătorule de vieaţă, atotputernice Mântuitorule, mântuieşte-ne pe noi cu învierea ta, unule iubitorule de oameni.

Porţile cele de aramă le-ai sfărâmat şi încuietorile le-ai zdrobit Hristoase Dumnezeule, şi neamul omenesc cel căzut l-ai înviat, pentru aceasta cu un glas strigăm: cela ce ai înviat din morţi, Doamne mărire ţie.

Doamne, naşterea ta cea din Tatăl fără de ani este şi vecinică, şi întruparea din Fecioară negrăită de oameni şi nespusă, şi pogorârea în iad înfricoşată a fost diavolului şi slugilor lui, că moartea călcând a treia zi ai înviat, nestricăciune dăruind oamenilor, şi mare milă.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Prorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai nainte pentru tine a glăsuit, mărire ţie făcându-ţi, înainte

a stătut împărăteasa de-a dreapta ta; că pe tine maică solitoare vieții te-a arătat Dumnezeu, carele fără de tată din tine a se face om a binevoit, ca iarăș să zidească chipul său cel stricat de patimi, și oaia cea rătăcită din munte răpită aflându-o, pe umere ridicându-o la Tatăl o a adus, și după voia sa cu puterile îngerești o a împreunat, și a mântuit Hristos lumea, Născătoare de Dumnezeu, celce are mare și bogată milă.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Doamne suindu-te pe cruce, blăstămul nostru cel dela strămoșul l-ai pierdut, și pogorându-te în iad pe cei legați din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc, pentru aceasta cântând, mărim scularea ta cea făcătoare de vieață și mântuitoare.

Stih.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Fiind atârnat pe lemn, cela ce ești unul puternic, toată făptura ai clătit, și puindu-te în mormânt, pe cei ce locuiau în mormânturi i-au înviat, nestricăciune și vieață dăruind neamului

omenesc, pentru aceasta cântând mărim învierea ta cea de a treia zi.

Stih.

Pentru că a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Poporul cel fără de lege Hristoase, pe tine dându-te lui Pilat, a te răstignì te-a judecat, nemulţămitor pe lângă făcătorul de bine arătându-se, şi de bună voie răbdând îngropare, ca un însuş puternic ai înviat a treia zi ca un Dumnezeu, dăruindu-ne nouă vieaţă fără de sfârşit, şi mare milă.

Stih.

Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

Cu lacrămi muierile ajungând la mormânt pe tine te-au căutat, iară neaflându-te, plângând cu tânguire au strigat zicând: amar nouă Mântuitorul nostru, Împăratul tuturor, cum te-au furat, ce loc ţine trupul tău cel de vieaţă purtător, iară Îngerul cătră dânsele a răspuns: nu plângeţi, ci mergeţi de vestiţi că a înviat Domnul, dându-ne nouă bucurie ca un milostiv.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra

noastră cele rele, din tot năcazul mântuindu-ne pe noi, că pe tine una te avem anghiră tare, și nemișcată, și a ta folosință am dobândit, să nu ne rușinăm Stăpână, cei ce te chemăm pe tine, grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te Stăpână ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperemântul și mântuirea sufletelor noastre.

După aceasta urmează: Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru.

Troparul, Glas 4.

Propoveduirea învierii cea luminată înțelegându-o dela Înger învățăcelele Domnului, și lăpădând tânguirea strămoșilor, Apostolilor lăudându-se au zis: jăfuitu-s'a moartea, sculatu-s'a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

A Născătoarei.

Taina cea din veac ascunsă și de Îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s'a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-se, și crucea de bună voie pentru noi luând, prin carea înviind pe cel întâiu zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

După Tropare, zice Preotul Ectenia, și apoi Încheierea.

Glas 4.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Sedealna, Glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Căutând la întrarea mormântului și văpaia îngerului nerăbdându-o mironosițele, cu cutremur s'au mirat zicând: au doară s'a furat celce a deschis tâlharului raiul; au doară s'a sculat celce și mai nainte de patimă a vestit învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Cu sfatul tău cel de bună voie, crucea ai răbdat Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori te-au pus pe tine, cela ce cu cuvântul marginile le-ai așezat, pentru aceasta legându-se cel străin, moartea cumplit s'a prădat, și cei din iad toți au strigat scularii tale celei de viață purtătoare: Hristos a înviat, dătătorul de viață rămâind în veci.

Și acum, a Născătoarei.

Spăimântatu-s'a Iosif, văzând cea mai presus de fire, și a gândit cu mintea la ploaia cea de

pe lână, întru zemislirea ta cea fără sămânță Născătoare de Dumnezeu, la rugul cel nears în foc, la toiagul lui Aron, care a odrăslit, și mărturisind logodnicul tău, și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara a născut și după naștere iarăș a rămas Fecioară.

După Catisma a doua, urmează Sedealna, Glas 4.

Înviat-ai ca un nemuritor, din iad Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea ta întru învierea ta, Hristoase Dumnezeul nostru, zdrobit-ai întru tărie puterea morții. Arătat-ai milostive învierea tuturor, pentru aceasta te și mărim unule iubitorule de oameni.

Mărire.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Dintru înălțimile cele de sus pogorându-se Gavriil, și la piatră viind unde erà piatra vieții, cu veșminte albe fiind îmbrăcat, a strigat celor ce plângeau: încetați voi cu strigarea cea cu plângere, cele ce aveți pururea bună dorire dimpreună, că pe carele îl căutați plângând, îndrăzniți că cu adevărat s'a sculat, pentru aceasta strigați Apostolilor, că a înviat Domnul.

Și acum, a Născătoarei.

Spăimântatu-s'au Curată, toate cetele îngerești, de înfricoșată taina nașterii tale, cum cel ce ține

toate numai cu voia, în brațele tale ca un om se ține, și primește. început cel mai nainte de veci, și cu lapte se hrănește, cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate, și pe tine ca pe maica lui Dumnezeu, după adevăr lăudându-te te măresc.

Bine ești cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Cele ce au fost ale preamăritei învierii tale, mai nainte alergând mironosițele au vestit Apostolilor Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Treptele, Antifon 1.

Din tinerețele mele multe patimi se luptă cu mine, ci însuți mai sprijinește și mă mântuiește Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinà-vă-veți dela Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire, Și acum.

Prin sfântul Duh tot sufletul viază, și cu curăție se înalță, luminează-se întru unimea Treimei cu sfințenie de taină.

Antifon 2.

Strigat-am cătră tine Doamne cu căldură, dintru adâncul sufletului meu, și mie să-mi fie spre auzire, dumnezeiești tale urechi.

Glas 4.

Spre Domnul tot celce şi-a pus nădejdea, mai înalt este decât toţi cei ce se întristează.

Mărire, Şi acum.

Prin sfântul Duh izvoresc izvoarele darului, carele adapă toată făptura, spre rodire de vieaţă.

Antifon 3.

Inima mea către tine Cuvinte să se înalţe, şi nimic să nu mă amăgească din frumseţile lumii spre râvna celor de jos.

Spre maica sa precum are cineva dragoste, spre Domnul cu mai fierbinte dragoste suntem datori.

Mărire, Şi acum.

Prin sfântul Duh este bogăţia cunoştinţei de Dumnezeu şi privirii la cele înalte, şi a înţelepciunii, că întru dânsul toate poruncile Tatălui, Fiul le descopere.

Prochimen.

Scoală Doamne, ajută-ne nouă şi ne mântuieşte pentru numele tău.

Stih.

Dumnezeule cu urechile noastre am auzit, şi părinţii noştri ne-au spus nouă.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Condac, Glas 4.

Mântuitorul şi răscumpărătorul meu, din mormânt ca un Dumnezeu a sculat din legături

pe pământeni, și porțile iadului le-a zdrobit, și ca un stăpân a înviat a treia zi.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 4.

Cela ce crucea ai suferit, și moartea, și ai înviat din morți, atotputernice Doamne, mărim învierea ta.

Cu crucea ta Hristoase din blăstămul cel de demult ne-ai slobozit, și cu moartea ta pe diavolul, carele muncià firea noastră, l-ai surpat, și întru scularea ta toate le-ai umplut de bucurie; pentru aceasta strigăm cătră tine: cela ce ai înviat din morți, Doamne mărire ție.

Cu crucea ta Hristoase Mântuitorule, povățuiește-ne pe noi la adevărul tău, și ne mântuiește de cursele vrăjmașului, cela ce ai înviat din morți, scoală-ne pe noi cei căzuți prin păcat, tinzând mâna ta iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunea sfinților tăi.

Din sinurile Părintelui tău, neosebindu-te unule născut Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ pentru iubirea de oameni, om făcându-te neschimbat; și crucea și moartea ai răbdat cu trupul, cela ce ești fără de patimă cu dumne-

zeirea, şi înviind din morţi, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un Atotputernic.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Moartea ai primit cu trupul, nouă nemurire dăruindu-ne Mântuitorule, şi în mormânt te-ai sălăşluit, ca să ne slobozeşti pe noi din iad, împreună înviindu-ne cu tine, pătimit-ai adecă ca um om, dară ai înviat ca un Dumnezeu; pentru aceasta strigăm: mărire ţie dătătorule de vieaţă Doamne, unule iubitorule de oameni.

Pietrile s'au despicat Mântuitorule, când s'a înfipt crucea ta în locul Căpăţinei, înfricoşatus'au portarii iadului când te-ai pus în mormânt ca un mort, pentru că stricând puterea morţii, celor morţi tuturor nestricăciune le-ai dăruit cu învierea ta Mântuitorule, dătătorule de vieaţă Doamne, mărire ţie.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârşit.

Dorit-au muierile să vadă învierea Hristoase Dumnezeule, venit-au apucând înainte Maria Magdalena, aflat-au piatra răsturnată de pe mormânt, şi pe Înger şezând, şi grăind: Ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi, înviat-a ca un Dumnezeu, ca să mântuiască toate.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Unde este Isus, pe carele aţi gândit că-l veţi păzì, spuneţi Jidovilor, unde este acela pe care l-aţi pus în mormânt, pecetluind piatra, daţi pe cel mort cei ce v'aţi lăpădat de vieaţă, daţi pe cel îngropat, sau credeţi celui ce a înviat, de veţi tăceà voi scularea Domnului, pietrile vor strigà, mai vârtos cea răsturnată de pe mormânt. Mare e mila ta, mare e taina rânduielii tale, Mântuitorul nostru, mărire ţie.

Mărire, Stihira Evangeliei carea va fi la rând, Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Pentru lemn a fost lăpădat Adam din raiu, iară prin lemnul crucii s'a sălăşluit tâlharul în raiu, că acela gustând, a lăpădat porunca celui ce l-a făcut pe el, iară acesta împreună răstignindu-se, pe Dumnezeu celce se tăinuià l-a mărturisit strigând: pomeneşte-mă întru împărăţia ta.

Cela ce te-ai înălțat pe cruce de bună voie, și ai stricat puterea morții, și ai șters ca un Dumnezeu zapisul celce erà împotriva noastră, pocăință tâlharului și nouă ne dăruiește, unule iubitorule de oameni, celor ce-ți slujim cu credință Hristoase Dumnezeul nostru, și strigăm ție: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Zapisul nostru pe cruce la-i rupt, și socotindu-te între cei morți, pe tiranul cel de acolo l-ai legat, mântuind pe toți din legăturile iadului cu învierea ta, prin care ne-am luminat iubitorule de oameni Doamne, și strigăm cătră tine: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Cela ce te-ai răstignit, și ai înviat a treia zi din mormânt, ca un atotputernic, și ai reînviat pe Adam cel întâiu zidit, învrednicește-mă și pe mine, ca să mă întorc la pocăință Doamne din toată inima mea, și cu credință fierbinte pururea să strig cătră tine: pomenește-mă Mântuitorule întru împărăția ta.

Cel fără patimă s'a făcut pătimitor pentru om, și de bună voie pe cruce pironindu-se, pe noi împreună ne-a înviat, pentru aceasta și mărim împreună cu crucea patima și învierea, prin carea ne-am zidit, și prin carea ne-am mântuit,

cei ce strigăm: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Pe celce a înviat din morți, și puterea iadului a prădat, și s'a arătat muierilor mironosițe zicându-le: bucurați-vă; credincioșii să-l rugăm, ca să mântuiască din stricăciune sufletele noastre, cei ce pururea strigăm cu glasul tâlharului, celui de bine cunoscător, către dânsul: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Mărire a Treimei.

Pe Tatăl, pe Fiul, și pe Duhul sfânt, toți credincioșii cu un gând a-l mări cu vrednicie să ne rugăm. unimea dumnezeirii ceea ce este în trei staturi, care rămâne neamestecată, singură prin sine nedespărțită, și neapropiată, prin carea ne mântuim de munca focului.

Și acum, a Născătoarei.

Pe Maica ta Hristoase, care cu trup fără sămânță te-a născut, și cu adevărat Fecioară nestricată și după naștere a rămas, pe aceasta o aducem către tine spre rugăciune: Stăpâne mult milostive, dăruiește iertare greșalelor celor ce-ți strigăm ție totdeauna: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Sfârșitul Glasului al 4-lea.

LA VECERNIE.

Glas 5.

Stihirile Învierii.

Prin cinstită crucea ta Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat, și prin învierea ta acul morții l-ai tâmpit, și ne-ai mântuit pe noi din brațele morții, mărimu-te pe tine unule născut.

Cela ce a dat înviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere s'a adus, înfricoșatu-s'au de aceasta boierii iadului, și s'au ridicat porțile cele de durere, că a întrat împăratul măririi Hristos, zicând celor din legături, ieșiți, și celor din întunerec, descoperiți-vă.

Minune mare, ziditorul celor nevăzute, pătimind cu trupul pentru iubirea de oameni, a înviat cel fără de moarte, veniți moștenirile neamurilor, acestuia să ne închinăm, că cu îndurarea lui mântuindu-ne din rătăcire, în trei staturi pe un Dumnezeu a-l lăudà ne-am învățat.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Închinăciune de seara aducem ție luminei celei neînserate, celuia ce la sfârșitul veacurilor ca

într'o oglindă prin trup ai strălucit lumii, şi până la iad te-ai pogorît, şi întunerecul cel de acolo l-ai stricat, şi lumina învierii neamurilor o ai arătat, dătătorule de vieaţă Doamne, mărire ţie.

Pe începătorul mântuirii noastre, pe Hristos să-l mărim, că el înviind din morţi, lumea s'a mântuit din rătăcire, bucură-se ceata îngerilor, fuge înşelăciunea dracilor, Adam celce a căzut s'a sculat, diavolul s'a surpat.

Cei dela strajă erau învăţaţi de cei fără de lege, acoperiţi învierea lui Hristos, şi luaţi arginţii şi ziceţi, că noi durmind, s'a furat mortul din mormânt; cine a văzut, sau cine a auzit, pe mort să fure vre-odată, mai vârtos pe cel uns cu smirnă, şi gol, pe celce şi-a lăsat în mormânt şi cele de îngropare ale sale, nu vă amăgiţi Jidovilor, învăţaţi graiurile prorocilor, şi cunoaşteţi, că el însuş este cu adevărat Mântuitorul lumii, şi atotputernic.

Doamne iadul l-ai prădat, şi moartea ai călcat Mântuitorul nostrul, cela ce ai luminat lumea cu crucea cea cinstită, miluieşte-ne pe noi.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

În marea roşie chipul miresei celei neispitite de nuntă s'a scris oare-când, acolo Moisi îm-

părţitorul apei, iară aicea Gavriil slujitorul minunii, atuncea adâncul l-a trecut pedestru neudat Izrail, iar acum pe Hristos l-a născut fără sămânţă Fecioara. Marea după trecerea lui Izrail a rămas neumblată, iar cea fără prihană după naşterea lui Emanuil a rămas nestricată, cela ce eşti, şi mai nainte ai fost, şi te-ai arătat ca un om Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Stihoavnă.

Stihirile.

Pe tine Mântuitorul Hristos cela ce te-ai întrupat, şi de ceruri nu te-ai despărţit, în glasuri de cântări te mărim, că crucea şi moartea ai luat pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni prădând porţile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Stih.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere, şi s'a încins.

Împungându-se coasta ta dătătorule de vieaţă, izvoare de vieaţă tuturor ai izvorît, de vieaţă şi de mântuire, şi cu trupul moarte ai luat, nemurire nouă dăruindu-ne şi sălăşluindu-te în mormânt pe noi ne-ai slobozit, împreună cu

tine înviindu-ne întru mărire ca un Dumnezeu, pentru aceasta strigăm: iubitorule de oameni, Doamne mărire ţie.

Stih.

Pentru că a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Străină este răstignirea ta, și prigonirea în iad iubitorule de oameni, că prădând pe cei legați de demult, împreună cu tine i-ai înviat întru mărire ca un Dumnezeu, raiul deschizându-l, a-l luà pe dânsul i-ai învrednicit; pentru aceasta și nouă celor ce mărim scularea ta cea de a treia zi, dăruiește-ne curățire păcatelor, raiului locuitori a fi învrednicește-ne, ca un milostiv.

Stih.

Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

Cela ce pentru noi cu trupul patimă ai luat, și a treia zi ai înviat, patimile noastre cele trupești vindecă-le, și ne ridică din greșalele cele cumplite, iubitorule de oameni, și ne mântuiește.

Mărire, Și acum, a Născătoarei.

Biserică, și ușe ești, și palat și scaun împărătesc Fecioară, cu totul cinstită, prin carea Mântuitorul meu Hristos Domnul, celor ce dur-

miau întru întunerec s'a arătat, soarele dreptăţii fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit după chipul său cu mâna sa; pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală ca o maică către dânsul, roagă-l neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Urmează: Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru.

Tropar, Glas 5.

Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, şi cu Duhul, carele s'a născut din Fecioară, spre mântuirea noastră, să-l lăudăm credincioşii, şi să i-ne închinăm, că bine a voit a se suì cu trupul pe cruce, şi moarte a răbdà, şi a sculà pe cei morţi întru mărită învierea sa.

A Născătoarei.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforit, şi neispitită de nuntă, ceea ce ai născut cu trup pe făcătorul tău, şi Dumnezeu, nu încetà a te rugà pentru cei ce cântă şi se închină naşterii tale.

După Tropare, zice Preotul Ectenia, apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Scdealna, Glas 5.

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim, și învierea lui să o preamărim, că a înviat pe cei morți din mormânturi ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții, tăria diavolului, și celor din iad lumină a răsărit.

Mărire.

Doamne mort te-ai numit, cela ce ai omorît moartea, în mormânt te-ai pus cela ce ai deșertat mormânturile; sus ostașii au străjuit mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat, întru tot puternice și necuprinse Doamne, mărire ție.

Și acum.

Bucură-te munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te rug însuflețit și nears. Bucură-te ceea ce ești singură pod lumii către Dumnezeu, care treci pe cei morți la vieața vecinică. Bucură-te Fecioară nestricată, care fără ispită bărbătească ai născut mântuirea sufletelor noastre.

După Catisma a doua, Sedealna.

Doamne după învierea ta cea de a treia zi, și după închinarea Apostolilor, Petru a strigat către

tine, muierile au luat îndrăzneală, iară eu m'am temut; tâlharul ca pe un Dumnezeu te-a cuvântat, iară eu m'am lăpădat de tine, oare mai chiemă-mă-vei pe mine învăţăcel, au iarăs mă vei arătà vânător adâncului, ci mă primeşte pe mine celce mă pocăiesc Dumnezeule şi mă mântuieşte.

Mărire.

Doamne în mijlocul celor osândiţi te-ai pironit pe tine călcătorii de lege, şi cu suliţa coasta ta au împuns-o milostive, şi îngropare ai luat, celce ai stricat porţile iadului, şi ai înviat a treia zi; alergat-au muierile să te vadă pe tine, şi au vestit Apostolilor învierea, prea înălţate Mântuitorule, pe carele te laudă îngerii, binecuvântate Doamne, mărire ţie.

Şi acum, a Născătoarei.

Mireasă neispitită de nuntă, Născătoare de Dumnezeu, care întristarea Evei în bucurie o ai prefăcut, te lăudăm credincioşii, şi ne închinăm ţie, că ne-ai scos din blăstămul cel de demult, şi acum roagă-te neîncetat cu totul lăudată prea sfântă, ca să ne mântuim.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

De îngereasca vedere spăimântându-li-se mintea şi cu dumnezeiasca înviere luminându-se la suflet mironosiţele, Apostolilor bine au vestit; vestiţi

întru neamuri învierea, Domnul împreună lucrând cu minuni, și dăruindu-ne nouă mare milă.

Antifon 1.

Când mă năcăjesc, ca David cânt ție Mântuitorul meu, mântuiește sufletul meu de limbă vicleană.

Vieața pustnicilor fericită este, a celor ce se ridică în aripi cu dor dumnezeiesc.

Mărire, Și acum.

Cu Duhul sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuș Stăpânitor fiind, din Treime unul este fără minciună.

Antifon 2.

La munți să ne ridicăm suflete, mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna ta cea dreaptă și de mine Hristoase atingându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire, Și acum.

Sfântul Duh, Dumnezeu cuvântându-l, să-i zicem: tu ești Dumnezeu, vieața, dorirea, lumina, mintea, tu bunătatea, tu împărățești în veci.

Antifon 3.

De cei ce mi-au zis mie, în curțile Domnului vom întrà, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

Glas 5.

În casa lui David cele înfricoşate se vor săvârşì, că acolo focul va arde toată mintea cea spurcată.

Mărire, Şi acum.

Sfântul Duh este vrednicia cea începătoare de vieaţă, din care toate cele ce viază se însufleţesc, precum în Tatăl, împreună şi în Cuvântul.

Prochimen.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârşit.

Stih.

Mărturisì-mă-voi ţie Doamne cu toată inima mea.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Condac, Glas 5.

La iad te-ai pogorît Mântuitorul meu, şi sfărâmând porţile ca un Atotputernic, ai înviat pe cei morţi ca un făcător de bine, şi acul morţii Hristoase l-ai zdrobit, şi Adam din blăstăm s'a mântuit iubitorule de oameni, pentru aceasta toţi strigăm cătră tine, mântuieşte-ne pe noi Doamne.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 5.

Doamne, pecetluit fiind mormântul de cei fără de lege, eşit-ai din mormânt precum te-ai născut

din Născătoarea de Dumnezeu, n'au cunoscut cum te-ai întrupat îngerii tăi cei fără trup, n'au simţit cum ai înviat ostaşii cei ce te-au străjuit, că amândouă s'au pecetluit de către cei ce ispitiau, şi s'au arătat minuni celor ce se închinau cu credinţă tainei, pe care celor ce o lăudăm, dă-ne nouă bucurie şi mare milă.

Doamne încuietorile cele vecinice ai sfărâmat şi legăturile rupând, din mormânt ai înviat, lăsând cele de îngropare ale tale întru mărturia adevăratei îngropării tale celei de trei zile, şi ai mers mai nainte în Galilea, celce ai fost străjuit în peşteră; mare este mila ta Mântuitorule necuprinse, miluieşte-ne pe noi.

Doamne, muierile au alergat la mormânt, să te vază pe tine Hristoase, celce ai pătimit pentru noi, şi venind au aflat Îngerul şezând pe piatră, de frică răsturnată fiind, şi către dânsele a strigat grăind: a înviat Domnul, spuneţi învăţăceilor, că a înviat din morţi celce mântuieşte sufletele noastre.

Doamne, precum ai ieşit din groapa pecetluită, aşà ai întrat şi la învăţăceii tăi fiind uşile încuiate, arătându-le patimile trupului, care le-ai luat Mântuitorule îndelung răbdând, că din să-

mânța lui David rane ai răbdat, și ca un fiu al lui Dumnezeu lumea ai slobozit; mare este mila ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Doamne, împărate al veacurilor și făcătorul tuturor, celce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai luat, ca pe noi pe toți să ne slobozești, tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Doamne, minunile tale cele prea strălucite cine le va spune, sau cine va vesti tainele tale cele înfricoșate, că întrupându-te pentru noi, precum însuți ai voit, tăria puterii tale ai arătat; cu crucea ta ai deschis tâlharului raiul, și cu îngroparea ta încuietorile iadului le-ai sfărâmat, și cu învierea ta toate le-ai îmbogățit milostive, mărire ție.

Mironosițele muieri, la mormânt ajungând foarte de dimineață, te-au căutat cu miruri să te ungă, pe tine Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, și graiurile Îngerului în urechi luând, s'au întors cu bucurie să vestească Apostolilor luminat, că ai înviat vieața tuturor, și ai dăruit lumii curățire și mare milă.

Străjarii mormântului tău celui de Dumnezeu primitor către Jidovi au zis: o sfatul vostru cel cu minte deşartă, a străjuì pe cel nescris împrejur ispitindu-vă, în zădar v'aţi ostenit, a tăinuì învierea celui răstignit vrând, luminat o aţi arătat, o adunarea voastră cea cu minte deşartă; ci iarăş a tăinuì vă sfătuiţi, ceea ce nu se tăinuieşte, ci mai vârtos dela noi ascultaţi, şi voiţi a crede adevărului celor ce s'au făcut: Îngerul cel purtător de lumină din cer pogorându-se piatra a răsturnat, de a căruia frică cu amorţire eram cuprinşi, şi strigând mironosiţelor celor foarte cuminte, le-a zis: au nu vedeţi amorţirea străjarilor şi deslegarea peceţilor şi deşertarea iadului; pentru ce pe cela ce a surpat biruinţa iadului şi acul morţii l-a sfărâmat, ca pe un mort îl căutaţi? ci mergând de grab binevestiţi Apostolilor învierea, strigând fără de frică: adevărat a înviat Domnul, cela ce are mare milă.

Mărire, Stihira Evangeliei care va fi la rând.
Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine iadul s'a robit, Adam s'a chiemat, blăstămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea

s'a omorît şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm: bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, celce ai binevoit aşa, mărire ţie.

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Tâlharul pe cruce pe tine Dumnezeu a fi crezându-te Hristoase, te-a mărturisit curat din inimă strigând: pomeneşte-mă Doamne întru împărăţia ta.

Pe cela ce pe lemnul crucii a înflorit vieaţă neamului nostru, şi a uscat blăstămul cel de pe lemn, ca pe Mântuitorul şi Făcătorul, cu un glas să-l lăudăm.

Cu moartea ta Hristoase, ai stricat puterea morţii şi împreună ai sculat pe cei morţi din veac, cari te laudă pe tine adevăratul Dumnezeu, şi Mântuitorul nostru.

La mormântul tău Hristoase, venind cinstitele muieri, te-au căutat pe tine dătătorule de vieaţă, cu miruri să te ungă, şi li s'a arătat lor Îngerul zicând: a înviat Domnul.

Glas 5.

Răstignindu-te Hristoase, în mijlocul a doi tâlhari osândiți, unul hulindu-te pe tine, s'a osândit după dreptate, iară altul mârturisindu-te, în raiu s'a sălășluit.

La ceata Apostolilor venind cinstitele muieri au strigat: Hristos a înviat; ca Stăpânului, și Făcătorului să ne închinăm lui.

Mărire.

Treime nedespărțită, Unime a tot lucrătoare, și a tot puternică, Părinte, Fiule și Duhule sfinte, pe tine te lăudăm adevăratul Dumnezeul și Mântuitorul nostru.

Și acum.

Bucură-te biserica lui Dumnezeu cea însufletită și ușă neumblată, bucură-te scaun nears, și în chipul focului, bucură-te maica lui Emanuil, a lui Hristos Dumnezeul nostru.

Sfârșitul Glasului al 5-lea.

LA VECERNIE.

Glas 6.

Stihirile Învierii.

Biruinţă având Hristoase asupra iadului, pe cruce te-ai suit, ca pe cei ce şedeau întru întunerecul morţii să-i înviezi împreună cu tine, carele eşti slobod între morţi, cela ce izvoreşti vieaţa din lumina ta, Mântuitorule atotputernice, miluieşte-ne pe noi.

Astăzi Hristos moartea călcând, precum a zis a înviat, şi lumii bucurie i-a dăruit; cu toţii cântare cântând aşa să zicem: izvorul vieţii, lumina cea neapropiată, atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

De tine Doamne, cela ce eşti peste toată făptura, păcătoşii unde vom fugì; în cer însu-ţi locuieşti, în iad ai călcat moartea, întru adâncurile mării acolo e mâna ta Stăpâne; la tine scăpăm, înaintea ta căzând ne rugâm, cela ce ai înviat din morţi, miluieşte-ne pe noi.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Cu crucea ta ne lăudăm Hristoase, și învierea ta o cântăm și mărim, că tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea lui, că crucea răbdând, cu moartea pe moarte a pierdut.

Mărire puterii tale Doamne, că ai surpat pe cela ce aveà stăpânìa morții, înoitu-ne-ai pe noi prin crucea ta, dăruindu-ne nouă vieață și nestricăciune.

Îngroparea ta Doamne, legăturile iadului zdrobindu-le le-a rupt; învierea cea din morți lumea a luminat, Doamne mărire ție.

Mărire, Și acum, a Născătoarei.

Cine nu te va fericì pe tine prea sfântă Fecioară, sau cine nu va lăudà preacurată nașterea ta, că celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea curată a ieșit negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, și cu fire om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut, pe acela roagă-l Curată cu totul fericită să se miluiască sufletele noastre.

Glas 6.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Învierea ta Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri, și pe noi pe pământ ne învredniceşte, cu inimă curată să te mărim.

Stih.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Porţile cele de aramă zdrobindu-le, și încuietorile iadului sfărâmându-le ca un Dumnezeu atotputernic, neamul omenesc cel căzut l-ai înviat; pentru aceasta și noi cu un glas strigăm: cela ce ai înviat din morţi, Doamne mărire ţie.

Stih.

Pentru că a întărit lumea carea nu se va clăti.

Din stricăciunea cea de demult, vrând Hristos să ne îndrepteze pe noi, pe cruce s'a pironit, și în groapă s'a pus, pe carele mironosiţele cu lacrămi căutându-l, plângând au grăit: vai nouă Mântuitorul tuturor, cum ai primit a te sălăşluì în groapă și sălăşluindu-te voind, cum te-au furat, cum te-ai mutat, și care loc a ascuns trupul tău cel de vieaţă purtător; ci o Stăpâne,

precum te-ai făgăduit nouă arată-te, și potolește dela noi tânguirea cea cu lacrămi; iară plângând ele, Îngerul către dânsele a strigat: de plângere părăsindu-vă, spuneți Apostolilor, că a înviat Domnul, dăruind lumii curățire și mare milă.

Stih.

Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

Răstignitu-te-ai precum ai voit Hristoase, și moartea cu îngroparea ta prădând, a treia zi ai înviat ca un Dumnezeu cu mărire, dăruind lumii viață fără de sfârșit, și mare milă.

Mărire, Și acum, a Născătoarei.

Făcătorul și Mântuitorul meu preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind, întru mine îmbrăcându-se, din blăstămul cel dintâiu pe Adam l-a slobozit; pentru aceasta ție prea curată, ca maicii lui Dumnezeu, și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere pe Îngerul: bucură-te Stăpână, folositoarea și acoperemântul, și mântuirea sufletelor noastre.

Urmează: Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru.

Tropar, Glas 6.

Puterile îngerești la mormântul tău, și străjarii au amorțit, și sta Maria la mormânt, căutând

prea curat trupul tău; prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind vieaţă; cela ce ai înviat din morţi, Doamne mărire ţie.

A Născătoarei.

Cela ce ai numit pe maica ta binecuvântată, venit-ai la patimă prin sfatul cel de bună voie, strălucit-ai pe cruce, vrând să cauţi pe Adam, grăind îngerilor, bucuraţi-vă împreună cu mine, că s'a aflat drahma cea pierdută, cela ce ai rânduit toate cu înţelepciune, mărire ţie.

După Tropare, Preotul zice Ectenia și apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAŢA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Sedealna Glas 6.

Mormântul deschis fiind, și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși, ieșiţi lucrătorii viei, propoveduiţi cuvântul învierii, înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire.

Doamne stătut-a înaintea mormântului tău Maria Magdalena, și a plâns strigând, și gră-

dinar pe tine socotindu-te a zis: unde ai ascuns vieaţa cea vecinică, unde ai pus pe cel de pe scaunul Heruvimilor, că cei ce-l străjuiau pe el, de frică au amorţit; sau pe Domnul meu daţi-mi-l mie, sau cu mine strigaţi: cela ce ai fost întru morţi, şi morţii i-ai înviat, mărire ţie.

Şi acum, a Născătoarei.

Mai nainte a spus Gedeon zemislirea, şi a tâlcuit David naşterea ta Născătoare de Dumnezeu, că s'a pogorît ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sămânţă pământe sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de dar.

După Catisma a doua, Sedealna.

Vieaţa a zăcut în mormânt şi pecetea pe piatră s'a pus, ca pe un împărat adormit ostaşii l-au străjuit pe Hristos, şi pe vrăjmaşii săi nevăzut bătându-i, a înviat Domnul.

Mărire.

Mai nainte a însemnat Iona mormântul tău, şi a tâlcuit Simeon scularea cea dumnezeiască, cela ce eşti fără de moarte Doamne, că te-ai pogorît ca un mort în groapă, cela ce ai stricat porţile iadului, şi ai înviat fără de stricăciune ca un Stăpân spre mântuirea lumii, Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce ai luminat pe cei dintru întunerec.

dinar pe tine socotindu-te a zis: unde ai ascuns vieaţa cea vecinică, unde ai pus pe cel de pe scaunul Heruvimilor, că cei ce-l străjuiau pe el, de frică au amorţit; sau pe Domnul meu daţi-mi-l mie, sau cu mine strigaţi: cela ce ai fost întru morţi, şi morţii i-ai înviat, mărire ţie.

Şi acum, a Născătoarei.

Mai nainte a spus Gedeon zemislirea, şi a tâlcuit David naşterea ta Născătoare de Dumnezeu, că s'a pogorît ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sămânţă pământe sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de dar.

După Catisma a doua, Sedealna.

Vieaţa a zăcut în mormânt şi pecetea pe piatră s'a pus, ca pe un împărat adormit ostaşii l-au străjuit pe Hristos, şi pe vrăjmaşii săi nevăzut bătându-i, a înviat Domnul.

Mărire.

Mai nainte a însemnat Iona mormântul tău, şi a tâlcuit Simeon scularea cea dumnezeiască, cela ce eşti fără de moarte Doamne, că te-ai pogorît ca un mort în groapă, cela ce ai stricat porţile iadului, şi ai înviat fără de stricăciune ca un Stăpân spre mântuirea lumii, Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce ai luminat pe cei dintru întunerec.

Glas 6.

Și acum, a Născătoarei.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe fiul tău, pe cela ce s'a pironit de bună voie pe cruce, și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeul nostru, sa se mântuiască sufletele noastre.

Bine ești cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Cu moartea ta cea de bună voie, și de vieață făcătoare Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult, și înviind din morți ai mântuit din stricăciune vieața noastră.

Apoi Treptele, Antifon 1.

La cer ridic ochii mei cătră tine Cuvinte, milostivește-te spre mine, ca să viez ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, întocmindu-ne vase de bună treabă, ție Cuvinte.

Mărire, Și acum.

Prin sfântul Duh este pricina a toată mântuirea, de suflă spre cineva acesta după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, în aripi îl înalță, crește-l și sus îl așează.

Antifon 2.

De n'ar fi că Domnul este întru noi, nimenea din noi nu ar puteà suferì lupta vrăjmașului, că cei ce biruiesc, de aicea se înalță.

Cu dinţii lor să nu se apuce sufletul meu, ca o pasere Cuvântule, vai mie, cum voiu scăpà de vrăjmaşi, iubitor de păcate fiind.

Mărire, Şi acum.

Prin Duhul sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înţelegerea, pacea şi binecuvântarea, că întocmai lucrător este cu Tatăl, şi cu Cuvântul.

Antifon 3.

Cei ce nădăjduiesc spre Domnul, groaznici sunt vrăjmaşilor, şi tuturor de minune, că sus privesc.

Întru fărădelegi mânile sale nu-şi întinde, soartea dreptţilor ajutor pe tine avându-te Mântuitorule.

Mărire, Şi acum.

A sfântului Duh este stăpânìa preste toţi, căruia se închină oştile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Prochimen.

Doamne deşteaptă puterea ta şi vino ca să ne mântuieşti şi pe noi.

Stih.

Cela ce paşti pe Izrail ia aminte.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Glas 6.

Condac, Glas 6.

Cu palma cea începătoare de vieaţă, pe cei morţi din locurile cele întunecoase, dătătorul de vieaţă înviindu-i pe toţi Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc, că este Mântuitorul tuturor, învierea, şi vieaţă şi Dumnezeu a toate.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 6.

Crucea ta Doamne vieaţă şi înviere poporului tău este, şi spre dânsa nădăjduindu-ne, pe tine Dumnezeul nostru, cel ce ai înviat te lăudăm, miluieşte-ne pe noi.

Îngroparea ta Stăpâne, a deschis raiul neamului omenesc, şi din stricăciune mântuindu-ne, pe tine cela ce ai înviat, te lăudăm Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Cu Tatăl, şi cu Duhul pe Hristos lăudăm, celce a înviat din morţi, şi cătră dânsul strigăm: tu eşti vieaţa noastră, şi învierea, miluieşte-ne pe noi.

A treia zi ai înviat din groapă Hristoase, precum este scris, şi împreună ai sculat pe strămoşul nostru; pentru aceasta te şi măreşte neamul omenesc, şi laudă învierea ta.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Doamne mare și înfricoșată este taina învierii tale, că așa ieșind din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte ai stricat, ca pe Adam să-l slobozești; pentru aceasta în cer îngerii dănțuiesc, și pe pământ oamenii măresc bună milostivirea ta ce s'a făcut spre noi, iubitorule de oameni.

O călcătorilor de lege Jidovi, unde sunt pecețile și arginții, cari i-ați dat ostașilor: nu s'a furat vistieria, ci a înviat ca un puternic, iară voi înși-vă v'ați rușinat, lăpădându-vă de Hristos, Domnul măririi, celce a pătimit și s'a îngropat, și a înviat din morți, aceluia să ne închinăm.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârșit.

Mormântul pecetluit fiind, cum l-au furat Jidovilor, straje așezând și semne puind; prin ușile încuiate a trecut împăratul; sau ca pe un mort puneți-l înainte, sau ca lui Dumnezeu vă închinați cu noi cântând: mărire crucii tale Doamne și învierii tale.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea spune-voiu toate minunile tale.

Glas 6.

La mormântul tău cel primitor de vieaţă, mu-ierile mironosiţe tânguindu-se au ajuns Doamne, şi mir purtând, trupul tău cel prea curat căutau să-l ungă, şi au aflat Înger purtător de lumină pe piatră şezând şi către dânsele spuind şi grăind: pentru ce lăcrămaţi pentru celce a iz-vorît din coastă vieaţă lumii, ce căutaţi ca pe un mort pe cel fără de moarte, ci mai vârtos alergând vestiţi Învăţăceilor lui, bucuria mă-ritei învierii lui cea a toată lumea; întru carea luminându-ne şi pe noi, Mântuitorule-dăruieşte curăţire şi mare milă.

Mărire, Stihira Evangeliei, care va fi la rând.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dum-nezeu Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blă-stămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorît, şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, celce ai binevoit aşa, mărire ţie.

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Pomenește-mă Dumnezeule Mântuitorul meu, când vei veni întru împărăția ta, și mă mântuiește ca un iubitor de oameni.

Pe Adam cel amăgit prin lemn, iarăș prin lemnul crucii l-ai mântuit, și pe tâlharul celce a strigat: pomenește-mă Doamne întru împărăția ta.

Pe celce s'a pironit pe lemnul crucii, și lumea, de înșelăciune a mântuit, cu un glas toți pe Hristos să-l lăudăm.

Porțile iadului, și încuietorile zdrobindu-le dătătorule de viață, ai înviat pe toți Mântuitorule, pe cei ce strigau: mărire sculării tale.

Pomenește-mă celce moarte ai răbdat cu îngroparea ta, și cu învierea ta toate de bucurie le-ai umplut, ca un milostiv.

Mironosițele venind la mormânt pe Înger strigând l-au auzit: Hristos a înviat luminând toate.

Mărire.

Pe Tatăl, și pe Fiul să-l mărim, și pe Duhul sfânt, grăind: Treime sfântă mântuiește sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Ceea ce negrăit în cele de apoi ai zemislit, și ai născut pe făcătorul tău Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Sfârșitul Glasului al 6-lea.

LA VECERNIE.

Glas 7.

Stihirile Învierii.

Veniţi să ne bucurăm Domnului, celui ce a sfărâmat puterea morţii, şi a luminat neamul omenesc, cu cei fără de trupuri strigând: Zidi-torul, şi Mântuitorul nostru mărire ţie.

Crucea ai răbdat Mântuitorule, şi îngropare pentru noi, şi cu moartea ca un Dumnezeu pe moarte ai omorît; pentru aceasta ne închinăm învierii tale celei de a treia zi, Doamne mărire ţie.

Apostolii văzând scularea Mântuitorului s'au mirat, strigând laudă îngerească, aceasta este mărirea bisericii, aceasta este bogăţia împărăţiei, cela ce ai pătimit pentru noi, Doamne mărire ţie.

Stihiri de ale lui Anatolie.

De ai şi fost prins Hristoase de bărbaţii cei fără de lege, dară tu eşti Dumnezeul meu, şi nu mă ruşinez: bătut ai fost pe spate, şi nu mă lapăd, pe cruce te-ai pironit, şi nu tăinuiesc, întru scularea ta mă laud, că moartea ta este

vieaţa mea, Atotputernice şi iubitorule de oameni, Doamne mărire ţie.

Prorocia lui David împlinindu-o Hristos, mărirea sa în Sion a descoperit Învăţăceilor, lăudat arătându-se pe sine, şi mărit pururea cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, mai întâiu adecă neîntrupat ca un Cuvânt, iară mai pe urmă pentru noi întrupat, şi omorît ca un om, şi înviat cu putere ca un iubitor de oameni.

Pogorîtu-te-ai în iad Hristoase precum ai voit, prădat-ai moartea ca un Dumnezeu şi Stăpân, şi ai înviat a treia zi, împreună înviind pe Adam din legăturile iadului, şi din stricăciune, pe cela ce strigà şi grăià: mărire învierii tale, unule iubitorule de oameni.

În groapă te-ai pus ca cum ai fi durmit Doamne, şi ai înviat a treia zi ca un puternic întru tărie, împreună înviind pe Adam din stricăciunea morţii, ca un Atotputernic.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Maică te-ai cunoscut mai presus de fire Născătoare de Dumnezeu, şi ai rămas Fecioară, mai presus de cuvânt şi de cuget, şi minunea naşterii tale a o spune limba nu poate, că prea mărită fiind zemislirea ta curată, necuprins este

chipul naşterii, că unde vrea Dumnezeu se biruieşte rânduiala firii; pentru aceasta pe tine toţi maica lui Dumnezeu ştiindu-te, ne rugăm ţie cu de-adinsul, roagă să se mântuiască sufletele noastre.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Înviat-ai din mormânt Mântuitorul lumii, şi împreună ai înviat pe oameni cu trupul tău, Doamne mărire ţie.

Stih.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere, şi s'a încins.

Celui ce a înviat din morţi şi a luminat toate, veniţi să ne închinăm, că din munca iadului ne-a slobozit pe noi, prin scularea sa cea de a treia zi, vieaţă dăruindu-ne nouă şi mare milă.

Stih.

Pentru că a întărit lumea care nu se va clătì.

Pogorînd în iad Hristoase, moartea ai prădat, şi a treiă zi înviind, pe noi împreună ne-ai înviat, pe cei ce mărim scularea ta cea atotputernică, Doamne iubitorule de oameni.

Glas 7.

Stih.

Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

Înfricoşat te-ai arătat Doamne, în mormânt zăcând ca cum ai fi fost durmind, şi înviind a treia zi ca un puternic, pe Adam împreună l-ai înviat, pe cela ce strigà: mărire învierii tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Sub acoperemântul tău Stăpână, toţi pământenii, scăpând strigăm ţie: Născătoare de Dumnezeu nădejdea noastră, mântuieşte-ne pe noi de greşelile cele fără de măsură, şi mântuieşte sufletele noastre.

Urmează: Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru.

Tropar, Glas 7.

Stricat-ai cu crucea ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul, plângerea mironosiţelor o ai schimbat, şi Apostolilor a propoveduì le-ai poruncit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

A Născătoarei.

Ca ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc spre tine, întru tot lăudată,

scoate-i din groapa și din adâncul păcatelor, că tu pe cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut mântuirea, care mai nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și după naștere iarăș ai rămas Fecioară.

După Tropare, zice Preotul Ectenia, apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Sedealna, Glas 7.

Vieața în mormânt a zăcut, și pecetea pe piatră s'a pus, ca pe un împărat adurmit străjarii l-au păzit pe Hristos, și îngerii l-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și muierile au strigat: înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire.

Cela ce cu îngroparea ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea ta cea purtătoare de vieață I-ai înviat, Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire ție.

Glas 7.

Și acum, a Născătoarei.

Pe cela ce s'a răstignit pentru noi, și a înviat Hristos Dumnezeu, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară ca să mântuiască sufletele noastre.

După Catisma a doua, Sedealna.

Pecetluit fiind mormântul, vieață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate, înaintea învățăceilor ai stătut învierea tuturor, Duh drept printr'ânșii înoindu-ne nouă, după mare mila ta.

Mărire.

La mormânt alergând muierile, cu lacrămi mir purtând, și ostașii străjuindu-te pe tine Împăratul tuturor, au grăit întru sine: cine va prăvăli nouă piatra; înviat-a Îngerul sfatului celui mare, celce a călcat moartea, Atotputernice Doamne mărire ție.

Și acum.

Bucură-te ceea ce ești plină de dar de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine s'a întrupat Mântuitorul lumii, că una ești maică și Fecioară, pururea binecuvântată și prea mărită, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Bine ești cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Cela ce ai luat chipul nostru, și ai răbdat crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifon 1.

Robia Sionului dintru înșelăciune o ai întors, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Celce samănă în Austru scârbe, posturi cu lacrămi, acesta va secerà mânunchi de bucurie pururea de hrana vieții.

Mărire, Și acum.

Prin sfântul Duh izvorul dumnezeieștilor vistierii, din carele este înțelepciunea, înțelegerea, frica, aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifon 2.

De n'ar zidì Domnul casa sufletului, în zădar ne-am ostenì, că fără de acela nici lucrarea, nici cuvântul nu se săvârșește.

Cei din rodul pântecelui, sfinții mișcându-se de Duhul, răsar învățături părintești de moștenire fiască.

Mărire, Și acum.

Prin sfântul Duh toate împreună a fi au, că mai nainte de toate este Dumnezeu, domnia tuturor, lumina neapropiată, vieața tuturor.

Glas 7.

Antifon 3.

Cei ce se tem de Domnul, calea vieţii aflând, acum şi pururea se fericesc, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca nişte odrasle vă-zându-ţi fiii tăi, bucură-te şi te veseleşte, aducându-i pe aceştia lui Hristos mai marelui păstorilor.

Mărire, Şi acum.

Prin sfântul Duh este adâncul darurilor, bogăţia măririi, adânc mare de judecăţi, că întocmai mărit cu Tatăl şi cu Fiul este cinstit.

Prochimen.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârşit.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Condac, Glas 7.

Nu va mai puteà stăpânìa morţii să ţie încă cu puterea pe oameni, că Hristos s'a pogorît sfărâmând şi stricând puterile ei; legat este iadul; prorocii cu un glas se bucură, de faţă a stătut Mântuitorul, zicând celor ce erau în credinţă: ieşiţi credincioşilor la înviere.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 7.

Înviat-a Hristos din morţi, deslegând legăturile morţii, binevesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinâm sfântului Domn Isus, unuia celui fără de păcat.

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm, că însuş ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre, sfântul Domnul Isus, cela ce a arătat învierea.

Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă, că pentru noi Dumnezeu este între oameni, pentru firea cea stricată cuvântul trup s'a făcut, şi s'a sălăşluit întru noi, către cei nemulţumitori de bine făcător, către cei robiţi slobozitor, către cei ce şedeau întru întunerec soare al dreptăţii, pe cruce fără patimă, în iad lumină, în moarte vieaţă, înviere pentru cei căzuţi, către carele să strigăm: Dumnezeul nostru mărire ţie.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Porţile iadului le-ai sfărâmat Doamne, şi stăpânia morţii ai surpat cu puternică tăria ta, şi împreună ai sculat pe morţii cei ce durmiau din veac întru întunerec, cu dumnezeiască şi

mărită învierea ta, ca împăratul tuturor, și Dumnezeu atotputernic.

Veniți să ne bucurăm Domnului, și să ne veselim întru învierea lui, că împreună a ridicat pe cei morți din legăturile iadului cele nedeslegate, și a dăruit lumii ca un Dumnezeu vieață vecinică și mare milă.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârșit.

Strălucind Îngerul a șezut pe piatra mormântului, celui de vieață primitor, și muierilor mironosițe bine a vestit grăind: înviat-a Domnul precum mai nainte v'a zis vouă, spuneți învățăceilor lui, că va merge mai nainte decât voi în Galilea; și lumii a dat vieață vecinică și mare milă.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Pentru ce n'ați socotit piatra cea din capul unghiului, o călcătorilor de lege Jidovi! aceasta este piatra pe care a pus-o Dumnezeu în Sion, cela ce din piatră a izvorît apă în pustie, și nouă ne-a izvorît nemurire din coasta sa; aceasta este piatra, care s'a tăiat din muntele cel fecioresc fără de voie bărbătească, Fiul

omenesc, cela ce va să vie pe norii cerului la cel vechiu de zile, precum a zis Daniil, și vecinică este împărăția lui.

Mărire, Stihira Evangeliei, care va fi la rând.

Și acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară. (Vezi pag. 130.)

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Frumos erà, și bun la mâncare rodul ce m'a omorît; Hristos este pomul vieții, din carele mâncând nu mor, ci strig ca tâlharul: pomenește-mă Doamne întru împărăția ta.

Pe cruce înălțându-te milostive, zapisul lui Adam de păcatul cel de demult l-ai șters, și ai mântuit din înșelăciune tot neamul omenesc, pentru aceasta te lăudăm pe tine făcătorule de bine Doamne.

Pironit-ai pe cruce păcatele noastre milostive Hristoase, și prin moartea ta moartea ai omorît, cela ce ai sculat din morți pe cei morți, pentru aceasta ne închinăm cinstitei învierii tale.

Vărsat-a șerpele venin în urechile Evei oarecând, iară Hristos pe lemnul crucii a izvorît dulceață de vieață lumii celei ce strigă: pomenește-mă Doamne întru împărăția ta.

În mormânt ca un mort te-ai pus vieața tuturor Hristoase și ai zdrobit încuietorile iadului, și înviind întru mărire a treia zi ca un puternic, pe toți i-ai luminat, mărire scularii tale.

Domnul înviind a treia zi din morți, a dăruit pacea sa învățăceilor, și pe aceia binecuvântându-i, i-a trimis zicând: pe toți să-i aduceți întru împărăția mea.

Mărire.

Lumină e Tatăl, lumină Fiul și Cuvântul, lumină Duhul sfânt, ci o lumină sunt acești trei, ca un Dumnezeu este în trei fețe, și întru o fire, și întru o stăpânie, netăiat în părți, neamestecat fiind mai nainte de veci.

Și acum.

Născut-ai pe Fiul și Cuvântul Tatălui cu trup pe pământ, precum însuș a știut, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta Fecioară maică, cei îndumnezeiți prin tine, bucură-te îți strigăm ție, nădejdea creștinilor.

Sfârșitul Glasului a 7-lea.

LA VECERNIE.

Glas 8.

Stihirile Învierii.

Cântare de seara, și slujbă cuvântătoare, aducem ție Hristoase, că ai binevoit a ne miluì pe noi prin înviere.

Doamne, Doamne, nu le lăpădà pe noi dela fața ta, ci binevoiește a ne miluì pe noi prin înviere.

Bucură-te Sioane sfinte, maica bisericilor, lăcașul lui Dumnezeu, că tu ai luat întâiu iertarea păcatelor prin înviere.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Cuvântul celce s'a născut din Dumnezeu Tatăl mai nainte de veci, și în anii cei de apoi acelaș din cea neispitită de nuntă întrupându-se, de bună voie răstignire de moarte a răbdat, și pe omul cel omorît de demult l-a mântuit prin învierea sa.

Învierea ta cea din morți o mărim Hristoase, prin carea ai slobozit neamul lui Adam din

munca iadului, şi ai dăruit lumii ca un Dumnezeu vieaţă vecinică, şi mare milă.

Mărire ţie Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu unul născut, cela ce te-ai răstignit pe cruce, şi ai înviat a treia zi din mormânt.

Pe tine te mărim Doamne, pe cela ce de bună voie pentru noi crucea ai răbdat, şi ţie ne închinăm atotputernice Mântuitorule, nu ne lăpădà pe noi dela faţa ta, ci ne auzi şi ne mântuieşte pe noi prin învierea ta, iubitorule de oameni.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pământ s'a arătat, şi cu oameni a petrecut, că din Fecioară curată trup luând, şi dintr'ânsa ieşind cu luare: Unul este Fiul îndoit în fire, dar nu în feţe, pentru aceasta pe acesta desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit cu adevărat propoveduindu-l, mărturisim pe Hristos Dumnezeul nostru, pe carele roagă-l maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă.

Stihirile.

Suitu-te-ai pe cruce Isuse, cela ce te-ai pogorît din cer, venit-ai la moarte vieaţa cea fără de moarte, către cei dintru întunerec lumina cea

adevărată, către cei căzuţi învierea tuturor, cela ce eşti luminarea şi mântuitorul nostru, mărire ţie.

Stih.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere, şi s'a încins.

Pe Hristos celce a înviat din morţi să-l mărim, că suflet şi trup luând patimile dela amândouă le-a tăiat, prea curatul suflet adecă în iad pogorându-se, pe carele l-a şi prădat, şi în groapă stricăciune nu a văzut sfântul trup al Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih.

Pentru că a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Cu psalmi şi cu cântări mărim Hristoase învierea ta cea din morţi, prin care ne-ai slobozit pe noi din munca iadului, şi ca un Dumnezeu ne-ai dăruit vieaţă vecinică şi mare milă.

Stih.

Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

O stăpânul tuturor cel necuprins, făcătorul cerului şi al pământului, prin cruce pătimind, mie

nepătimire mi-ai izvorît, şi îngropare luând şi înviind întru mărire, împreună ai înviat pe Adam cu mâna cea întru tot puternică; mărire scularii tale celei de a treia zi, prin care ne-ai dăruit nouă vieaţă vecinică şi curăţire de păcate ca un milostiv.

Mărire, Şi acum, a Născătoarei.

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit l-ai născut cu trup, maica Dumnezeului nostru celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, carea tuturor dăruieşti curăţire de greşale, acum rugăciunile noastre primindu-le roagă-te să ne mântuim noi toţi.

După aceasta urmează: Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru.

Troparul, Glas 8.

Dintru înălţime te-ai pogorît milostive, şi îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozeşti pe noi din patimi, cela ce eşti vieaţa şi învierea noastră, Doamne mărire ţie.

A Născătoarei.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat bunule, carele cu moartea ai prădat moartea şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai

zidit cu mâna ta, arată iubirea ta de oameni milostive, primește pe Născătoărea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pe tine, carea se roagă pentru noi, și mântuiește Mântuitorul nostru pe poporul cel desnădăjduit.

După Tropare, Preotul zice Ectenia, apoi Încheierea.

DUMINECĂ DIMINEAȚA.

La Utrenie.

După Catisma întâiu, Sedealna, Glas 8.

Înviat-ai din morți vieața tuturor, și înger luminat a strigat muierilor: părăsiți-vă de lacrămi, binevestiți Apostolilor, strigați cântând: a înviat Hristos Domnul, carele a binevoit a mântuì ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Mărire.

Podobie: Pe înțelepciunea și cuvântul.

Înviind cu adevărat din mormânt, le-ai poruncit cuvioaselor muieri să propoveduiască Apostolilor sculârea, precum este scris, și de grab alergând, Petru a stătut înaintea mormântului, și văzând lumina în groapă s'a spăimântat,

pentru că a văzut giolgiurile singure, că nimenea nu puteà să le vază acelea noaptea zăcând, şi crezând a strigat: mărire ţie Hristoase Dumnezeule, cela ce mântuieşti pe toţi Mântuitorul nostru, că tu eşti raza tatălui.

Şi acum, a Născătoarei.

Pe ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea, că într'ânsa s'a lucrat mântuirea lumii, şi iertarea greşalelor celor de demult; pentru aceasta strigăm către dânsa roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare greşalelor celor ce se închină cu credinţă preasfintei naşterii tale.

După Catisma a doua, Sedealna.

Oamenii Mântuitorule, au pecetluit mormântul tău şi Îngerul a prăvălit piatra de pe uşă, muierile te-au văzut sculat din morţi, şi acelea au binevestit Învăţăceilor tăi in Sion, că ai înviat vieaţa tuturor, şi s'au deslegat legăturile morţii, Doamne mărire ţie.

Mărire.

Miresme de îngropare aducând muierile, au auzit glas îngeresc din groapă: părăsiţi-vă de lacrămi şi în locul întristării bucurie aduceţi,

strigaţi cântând: că a înviat Domnul Hristos, cela ce a binevoit a mântuì neamul omenesc ca un Dumnezeu.

Şi acum.

De tine se bucură, ceea ce eşti plină de dar, toată făptura, Soborul îngeresc şi neamul omenesc, ceea ce eşti biserică sfinţită, şi raiu cuvântător, lauda fecioriei, din carea Dumnezeu s'a întrupat şi prunc s'a făcut, cela ce este mai nainte de veci Dumnezeul nostru.

Că zgăul tău scaun l-a făcut, şi pântecele tău mai desfătat decât cerurile l-a lucrat; de tine se bucură, ceea ce eşti plină de dar, toată făptura, mărire ţie.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Ipacoiu.

Mironosiţele stând înaintea mormântului dătătorului de vieaţă, pe Stăpânul cel fără de moarte îl căutau între cei morţi, şi luând bunele vestiri de bucurie dela Înger, au vestit Apostolilor că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Treptele, Antifon 1.

Din tinereţele mele vrăjmaşul mă ispiteşte, şi cu desfătări mă aprinde; iară eu nădăjduindu-mă spre tine Doamne, îl biruiesc pe el.

Glas 8.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă mai nainte a se smulge ca iarba, că va tăià Hristos grumazii lor, cu tăiere de munci.

Mărire, Și acum.

Cu Duhul sfânt viază toate, lumină din lumină, Dumnezeu mare, împreună cu Tatâl îl lăudăm pe el și cu Cuvântul.

Antifon 2.

Inima mea să se acopere cu frica ta smerindu-se cu gândul ca nu cumva înălțându-se să cază cu totul dela tine milostive.

Celce are nădejde spre Domnul, nu se va înfricoșà atuncia, când va judecà toate cu foc și cu muncă.

Mărire, Și acum.

Prin Duhul-sfânt fiește carele cel dumnezeiesc vede și mai nainte grăiește, face minuni de sus, în trei unui Dumnezeu cântând, că deși este în trei străluciri, singur dumnezeirea stăpânește.

Antifon 3.

Strigat-am cătră tine Doamne, ia aminte, pleacă urechia ta mie celui ce strig, și mă curățește mai nainte de ce mă vei ridicà pe mine din cele de aicea.

Tot celce se duce la maica sa: pământul, iarăș se va deslegà, a luà munci, sau daruri cele ce a făcut în vieață.

Mărire, Și acum.

Prin Duhul sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă, că Tatăl este fără de început, din carele s'a născut Fiul fără de ani, și Duhul de un chip și întocmai cu Scaunul, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifon 4.

Iată acum ce e bun, sau ce e frumos, fără numai a locuì fraţii împreună, că întru aceasta a făgăduit Domnul vieața de veci.

De haina sa, cela ce împodobește crinii ţarinei poruncește, că nu se cade a se grijì.

Mărire, Și acum.

Prin sfântul Duh, cu o pricină toate se ţin prin darea de pace, că Dumnezeu este acesta cu Tatăl, și cu Fiul de o fiinţă cu adevărat.

Prochimen.

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane în neam și în neam.

Stih.

Laudă suflete al meu pe Domnul, lăudà-voiu pe Domnul în vieața mea.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Condac, Glas 8.

Înviind din mormânt pe cei morţi i-ai înviat și pe Adam l-ai sculat, și Eva dănţuiește întru

învierea ta, și marginile lumii prăznuesc, întru scularea ta cea din morți mult milostive.

La Hvalite.

Stihirile Învierii, Glas 8.

Doamne, de ai și stătut înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, totuș nu te-ai depărtat de pe scaun, împreună cu Tatăl șezând; și înviind din morți, ai slobozit lumea din robia celui străin, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Doamne, de te-au și pus Jidovii în mormânt ca pe un mort, dară ca pe un împărat adormit străjarii te-au străjuit, și ca pe o vistierie a vieții cu pecete te-au pecetluit, ci ai înviat, și ai dat nestricăciune sufletelor noastre.

Doamne, armă asupra diavolului crucea ta o ai dat nouă, că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căută spre puterea ei; că morții i-a sculat, și moartea a surpat; pentru aceasta ne închinăm îngropării și învierii tale.

Îngerul tău Doamne, carele a propoveduit învierea, pe străjari i-a înfricoșat, iar muierilor le-a strigat zicând: ce căutați pe cel viu cu cei morți? Dumnezeu fiind a înviat, și lumii vieață a dăruit.

Stihiri de ale lui Anatolie.

Pătimit-ai prin cruce cel fără patimă cu dumnezeirea, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozești pe noi din robia vrăjmașului, și făcându-ne fără moarte, să ne înviezi pe noi Hristoase Dumnezeule prin învierea ta, iubitorule de oameni.

Închinu-mă și măresc, și laud învierea ta din groapă Hristoase, prin carea ne-ai slobozit pe noi din legăturile iadului cele nedeslegate, și ca un Dumnezeu ai dăruit lumii vieață vecinică și mare milă.

Stih.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta, nu uità, pe săracii tăi până în sfârșit.

Mormântul tău cel de vieață primitor, străjuindu-l călcătorii de lege cu străji, l-au pecetluit, iară tu ca un Dumnezeu fără de moarte și Atotputernic ai înviat a treia zi.

Stih.

Mărturisì-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Mergând tu la porțile iadului Doamne și acelea zdrobindu-le, prădătorul așà a strigat; cine este acesta, că nu se osândește întru cele mai de desupt ale pământului, ci ca o umbră

a stricat temniţa morţii; luatu-l-am pe acesta, ca pe un mort, şi mă cutremur ca de un Dumnezeu; întru tot puternice, miluieşte-ne pe noi.

Mărire, Stihira Evangeliei, carea va fi la rând.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chiemat, blăstămul s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorît şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm: Bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce ai binevoit aşà, mărire ţie.

Doxologia cea mare.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Pomeneşte-ne pe noi Hristoase Mântuitorul lumii, precum ai pomenit pe tâlharul pe lemn, şi ne învredniceşte unule milostive pe toţi împărăţiei celei cereşti.

Ascultă Adame, şi te bucură cu Eva, că celce v'a gonit mai nainte pe voi pe amândoi şi prin înşelăciune v'a luat robi, cu crucea lui Hristos s'a surpat.

Pe lemn fiind pironit, Mântuitorul nostru, de bună voie, cu lemnul pe Adam de blăstăm l-ai mântuit, dându-i ca un milostiv ceá după chip și a raiului sălășluire.

Astăzi a înviat Hristos din groapă, dând nestricăciune tuturor credincioșilor, și bucurie a înoit mironosițelor după patimă și după înviere.

Bucurați-vă înțeleptelor muieri mironosițe, cele ce ați văzut întâiu învierea lui Hristos, și ați vestit Apostolilor chiemarea a toată lumea.

Prietini lui Hristos, Apostolilor, arătându-vă, cei ce vreți să ședeți pe scaune împreună cu dânsul întru mărire, ca să stăm noi cu îndrăzneală înaintea lui, că niște învățăcei ai lui, rugați-vă.

Mărire.

Treime cea fără de început, ființă nedespărțită: Unime cu un scaun, întocmai cinstită întru mărire, fire prea stăpânitoare, și împărăție, mântuiește pe cei ce te laudă cu credință.

Și acum, a Născătoarei.

Bucură-te încăperea lui Dumnèzeu cea desfătată; bucură-te sicriul legii nouă; bucură-te năstrapă aurită, din carea s'a dat tuturor mana cea cerească.

Sfârșitul Glasului al 8-lea.

PODOBIILE
celor
OPT GLASURI.

La Glas 1.

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești, și pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară mântuiește-ne pe noi cei ce scăpăm la tine, că nădejdea, după Dumnezeu, întru tine ne-am pus-o Născătoare de Dumnezeu.

Prea lăudaților Mucenici pe voi pământul nu v'a acoperit, ci cerul v'a primit, deschisu-s'au vouă ușile raiului, și înlăuntru fiind v'ați îndulcit de lemnul vieții, rugați-vă lui Hristos, să dăruiască pace și mare milă sufletelor nostre.

O prea mărită minune, izvorul vieții în mormânt se pune, și mormântul scară către cer se face. Veselește-te Getsimani, sfântă casă a Născătoarei de Dumnezeu, să strigăm credincioșii, pe Gavriil având-l începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine e Domnul, cela ce dă lumii prin tine mare milă.

Mormântul tău străjuindu-l ostașii Mântuitorule, morți s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, carele a vestit muierilor învierea; pe tine te mărim pierzătorul stricăciunii, la tine cădem, celce ai înviat din mormânt, ca unul Dumnezeul nostru.

La Glas 2.

Casa Eufratului cetate sfântă, a prorocilor mărire, împodobești casa în carea se naște cel dumnezeiesc.

Când de pe lemn mort Arimateiu te-a pogorît pe tine vieață tuturor, te-a îngropat cu smirnă și cu giolgiu Hristoase, și cu dragoste s'a nevoit, cu inima și cu buzele a sărutat prea curat trupul tău. Însă fiind cuprins de frică, bucurându-se a strigat ție: mărire plecăciunii tale iubitorule de oameni.

Cu ce cununi de laudă vom încununà pe Petru și pe Pavel, pe cei despărțiți cu trupurile, și împreunați cu Duhul, pe mai marii vestitorilor de Dumnezeu, pe unul ca pe cel întâiu încetător Apostolilor, iară pe altul, pe celce s'a ostenit mai mult decât ceilalți, că pe aceștia adevărat cu vrednicie îi încununează, cu cununile măririi celei nemuritoare, Hristos Dumnezeul nostru, cela ce are mare milă.

La Glas 3.

De frumseța fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție Născătoare de Dumnezeu: ce laudă vrednică voiu aduc ție, sau ce te voiu numì, nu mă pricep, și mă minunez, pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ție: bucură-te cea plină de dar.

Fecioara astăzi, pe cel prea înființat naște, și pământul pesteră celui neapropiat aduce, îngerii cu păstorii îl măresc, iară magii cu steaua călătoresc, că pentru noi s'a născut Cocon tinăr, prea vecinicul Dumnezeu.

La Glas 4.

Ca pe un viteaz între mucenici răbdătorule de chinuri George, adunându-ne astăzi te lăudăm, că curgerea ți-ai plinit, credința ți-ai păzit și ai luat dela Dumnezeu cununa biruinței tale, pe carele roagă-l, să se mântuiască din stricăciune și din primejdii, cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Dat-ai semn celor ce se tem de tine Doamne, cinstită crucea ta, cu care ai surpat pe căpeteniile întunerecului, și ne-ai ridicat pe noi la fericirea cea dintâiu, pentru aceasta iubitorule de oameni, rânduiala ta o mărim, Isuse prea puternice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Spăimântatu-s'a Iosif, văzând cea mai pe sus de fire, și cu mintea a socotit la ploaia cea de pe lână, întru zemislirea ta cea fără sămânță Născătoare de Dumnezeu, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aron celce a odrăslit. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara a născut, și după naștere iarăs, a rămas Fecioară.

Arătatu-te-ai astăzi lumii, și lumina ta Doamne s'a însemnat peste noi, cari cu cunoștință te lăudăm. Venit-ai, și te-ai arătat lumina cea neapropiată.

Cela ce ești chiemat dela cel de sus, nu dela oameni, când întunerecul cel pământesc ți-a întunecat ochii cei trupești, arătându-ți întristăciunea păgânătății, atuncia cereasca lumină ți-a strălucit ochii cugetului, descoperindu-și frumseța bunei credințe, de unde ai cunoscut pe celce a scos lumină din întunerec, Hristos Dumnezeul nostru, pe carele roagă-l să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

La Glas 5.

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule Teodosie, foarte te-ai nevoit în vieața aceasta

trecătoare în cântări, și în posturi, și în priveghieri, chip făcându-te învățăceilor tăi. Iară acum dănțuiesc cu îngerii, preamărind neîncetat pe Hristos Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, carele și-a plecat capul Mergătorului înainte, și a sfințit firea apelor, pe acela roagă-l, pe acela fă-l milostiv prea cuvioase, să dăruiască bisericii un gând, pace și mare milă.

Bucură-te cămara cea cu bun miros a pustniceștilor nevoințe, cu adevărat, că crucea lui Hristos pe umere luând, și stăpânului Hristos pe tine însu-ți prea fericit făgăduindu-te, ai călcat măiestria trupului, cea râvnitoare de cele de jos, și cu fapte bune sufletul ți-ai luminat, și spre dumnezeiasca dragoste ai sburat. Pentru aceasta prea sfântă racla moaștelor tale încunjurându-o prea lăudate Savo, cerem dumnezeiasca iubire de oameni; ca să o dobândim cu rugăciunile tale; și lumii să-i dăruiască mare milă.

La Glas 6.

Toată nădejdea puindu-și în ceruri, vistierie nefurată și-au agonisit loru-și Sfinții. În dar au luat, în dar dau tămăduirile celor bolnavi; aur sau argint precum la Evangelie n'au agonisit, și oamenilor și dobitoacelor au dat faceri de

bine, ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage pentru sufletele noastre.

Îngereștile puteri mergeți înainte, cei din Vitleem gătiți ieslea, că se naște Cuvântul, înțelepciunea merge înainte, închinăciune primește biserica; spre bucuria Născătoarei de Dumnezeu, popoarelor să ziceți: bine ești cuvântat celce vii, Dumnezeul nostru, mărire ție.

La Glas 8.

O prea mărită minune, prea sfântă cruce, pomul cel de vieață purtător, la înălțime se arată ridicat. Întru această zi măresc cu mărire toate marginele, se înfricoșează diavolii cu toții. O ce dar s'a dăruit oamenilor, prin care mântuiește Hristoase, ca un milostiv, sufletele noastre.

Pe înțelepciunea și Cuvântul zemislind în pântecele tău, fără de ardere maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe cela ce ține lumea, și în brațe ai avut pe celce cuprinde toate, pe dătătorul de hrană al tuturor, și făcătorul; pentru aceasta te rog pe tine prea sfântă Fecioară, și cu credință te măresc, ca să mă mântuiesc de greșalele mele, când voiu vrea să stau înaintea feții ziditorului meu. Stăpână fecioară curată,

al tău ajutor să-mi dăruieşti, că toate câte le voieşti le poţi.

Ce vă vom numì pe voi sfinţilor Heruvimi, că întru voi s'a odihnit Hristos, Serafimi, că neîncetat l-aţi preamărit pe dânsul, Îngeri, că de trup v'aţi lăpădat, Puteri, că lucraţi cu minunile, multe sunt numirile voastre, şi mai multe darurile, rugaţi-vă să se mântuiască sufletele voastre.

PRIPELELE
CANTĂRILOR TREIMICE.

Vrednic eşti cu podoabă dumnezeiască, să te mărim pe tine sfântă Treime, pe cel necuprins şi prea înfiinţat, şi întru tot bunul Dumnezeul nostru, pe carele îl cântă toţi născuţii de pe pământ, şi cu cuvinte îl măresc puterile cereşti, celuia ce toţi cu credinţă ne închinăm, unuia după fiinţă în trei întocmiri.

Domnia cea începătoare a Heruvimilor, şi dumnezeirea cea începătoare fără de asemănare a Serafimilor. Treimea cea nedespărţită, întru o unire, fiinţă începătoriei dumnezeiască, pe tine te mărim.

Părintelui celui fără de început şi Dumnezeu, Cuvântului celui fără de început, şi Duhului mă închin, pe cel unul nedespărţit, împreunat după fiinţă, pe cel unul întreit numărat, cu cântări îl mărim.

Să cântăm toţi cu cuviinţă dumnezeiască în cântări dumnezeieşti, pe Tatăl şi pe Fiul, şi

pe Duhul cel dumnezeiesc, o Stăpânire în trei ipostasuri, o împărăţie şi o domnie.

Fulgerile razelor tale cele luminate, străluceşte-le mie Dumnezeul meu a toate ţiitorule, cel în trei feţe, şi mă arată pe mine casă măririi tale celei neapropiate, cela ce eşti luminător, şi purtător de lumină, şi neschimbat.

De care se înfricoşează, şi se cutremură Heruvimii, şi cu cuvinte îl măresc toate oştile îngereşti, pe Hristos dătătorul de vieaţă, cela ce negrăit s'a întrupat din Fecioară, cu frică să-l mărim.

Vrednic eşti prin toată buna cuviinţă a te rugà pe tine cu lacrămi, pe cel atot milostiv, pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Vrednic eşti cu adevărat să te mărim pe tine Dumnezeul Cuvântul, de carele se cutremură şi se înfricoşează Heruvimii, şi cu cuvinte măresc puterile cereşti, pe Hristos dătătorul de vieaţă, cela ce a înviat a treia zi din mormânt, cu frică să-l preamărim.

Primeşte lacrămile Împărate, primeşte tânguirea şi plângerea celui ticălos, şi mă mântuieşte pe mine de văpaia, şi de întunerecul

cel din afară, și împărăției celei dumnezeiești părtaș să mă faci pe mine.

Mărire.

Părinte Atotțiitorule, Cuvântule al lui Dumnezeu, Duhule prea sfinte, o Putere, o Împărăție și o Dumnezeire, o Stăpânire, miluiește și mântuiește pe cei ce se închină ție.

Și acum.

Văzând înviat din morți pe Fiul tău, cu dumnezeiască cuviință Fecioară preacurată, de negrăită bucurie s'a umplut făptura, pe acela mărindu-l, pe tine te mărim.

După aceasta: Cade-se să te fericim, Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru.

Ipacoiu al Glasului.

TROPARELE ÎNVIERII

ce se cântă în toate Duminecile de preste an.

După: Fericiţi cei fără prihană, Glas 5, la fieştecare Tropar cântăm mai întâiu:

Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările tale.

Soborul cel îngeresc s'a mirat, văzându-te pe tine între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii stricând Mântuitorule, şi împreună cu tine pe Adam ridicându-l, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrămi amestecaţi o Învăţăcelelor! a grăit Îngerul celce a stătut la mormânt către mironosiţe, vedeţi voi mormântul, şi cunoaşteţi, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Foarte de dimineaţă au alergat mironosiţele la groapa ta tânguindu-se, dar Îngerul stând înaintea dânselor, a zis: a trecut vremea plângerii, nu plângeţi, ci spuneţi Apostolilor învierea.

Bine eşti cuvântat Doamne.

Mironosiţele muieri, venind cu miruri la groapa ta Mântuitorule au plâns, iară Îngerul a grăit cătră dânsele zicând: drept ce socotiţi pe cel viu cu cei morţi, că a înviat din mormânt ca un Dumnezeu.

Mărire.

Închinămu-ne Tatălui, şi Fiului acestuia, şi Duhului celui sfânt, sfintei Treimi întru o fiinţă, cu Serafimii strigând: sfânt, sfânt, sfânt eşti Doamne.

Şi acum.

Pe dătătorul de vieaţă născându-l Fecioară, ai mântuit pe Adam de păcat, şi Evei în locul întristării bucurie i-ai dâruit; pe cei căzuţi din vieaţă iarăs i-ai îndreptat la aceeaş, celce s'a întrupat din tine Dumnezeu şi om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, mărire ţie, Dumnezeule.

De 3 ori.

CATAVASII

la naşterea Domnului nostru Isus Hristos.

Peasna 1, Irmos, Glas 1.

Hristos se naşte măriţi-l, Hristos din ceruri întâmpinaţi-l, Hristos pe pământ înălţaţi-vă, cântaţi Domnului tot pământul, şi cu veselie lăudaţi-l popoarelor, că s'a preamărit.

Alt Irmos.

Mântuitu-s'a poporul, făcând Stăpânul minune, uscând oarecând valul cel umed al mării, iară de bună voie născându-se din Fecioară, ne-a pus cale umblată la ceruri, pe carele după fire întocmai îl mărim cu Tatăl şi cu Duhul.

Peasna 3, Irmos.

Fiului celui născut fără stricăciune din Tatăl mai nainte de veci, şi mai pe urmă întrupat din Fecioara fără de sămânţă, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: celce ai înălţat cornul nostru, sfânt eşti Doamne.

Alt Irmos.

Vino spre cântarea robilor tăi bunule, smerind înălţata sprânceană a vrăjmaşului, păzind atot

văzătorule fericite, pe cântăreţi mai presus de păcat, întăriţi neclătit pe temeiul credinţei.

Peasna 4, Irmos.

Toiag din rădăcina lui Iessei, şi floare dintr'ânsul Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-te din cea neispitită de bărbat, cel fără de trup şi Dumnezeu, mărire puterii tale Doamne.

Alt Irmos.

Înoirea neamului omenesc de demult cântându-o prorocul Avacum, mai nainte o a vestit, învrednicindu-se în mod negrăit a-i vedeà închipuirea: că prunc tinăr din muntele Fecioarei a ieşit Cuvântul, spre înoirea popoarelor.

Peasna 5, Irmos.

Dumnezeu fiind păcii Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului tău celui mare l-ai trimis nouă, dăruindu-ne pace. Deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, te mărim iubitorule de oameni.

Alt Irmos.

Din noaptea lucrurilor întunecatei înşelăciuni, curăţire eşti Hristoase, nouă celor ce-ţi facem ţie cântare cu priveghere, ca unui făcător de

bine, să vii dăruindu-ne şi cărare, pe carea umblând lesne vom află mărire.

Peasna 6, Irmos.

Din pântece a lăpădat fiara mării ca pe un prunc pe Iona, precum l-a primit, şi în Fecioară sălăşluindu-se Cuvântul, şi trup luând, a ieşit păzindu-o nestricată, ca celce n'a pătimit stricăciune, pe ceea ce l-a născut, o a păzit nevătămată.

Alt Irmos.

Petrecând Iona întru adâncurile mării, se rugă să vie, şi valurile să se alineze. Iară eu fiind rănit cu săgeata tiranului, pe Hristos îl chiem, pierzătorul celor răi, degrab să vie spre a mea lenevire.

Peasna 7, Irmos.

Coconii fiind crescuţi în buna credinţă, păgâneasca poruncă nebăgându-o în samă, nu s'au spăimântat de groaza focului, ci stând în mijlocul văpăii au cântat: Dumnezeul părinţilor nostri bine eşti cuvântat.

Alt Irmos.

Pruncii Împăratului tuturor, de dragoste fiind traşi, au batjocorit păgâna bolire de limbă a tiranului celui ce s'a mâniat fără măsură, de cari sfiindu-se focul cel mult, grăiesc Stăpânului: bine eşti cuvântat în veci.

Peasna 8, Irmos.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că n'a ars pe tinerii, pe cari i-ai primit, precum nici focul dumnezeirii pântecele Fecioarei, în carele a întrat; pentru aceasta cântând să strigăm: să laude toată făptura pe Domnul, şi să-l preaînalţe pe dânşul în toţi vecii.

Alt Irmos.

Tinerii cei ocoliţi de foc în legea vechie, închipuit-au pântecele cel nears al Fecioarei, carea preste fire a născut pecetluită, şi amândouă lucrând o facere de minune, pe popoare la cântare le ridică darul.

Peasna 9, Irmos.

Măreşte sufletul meu pe cel din Fecioară, şi în peşteră născut Hristos împăratul.

Taină străină văd, şi preamărită, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea săşluire, întru carea s'a culcat cel neîncăput Hristos Dumnezeu, pe carele lăudându-l îl mărim.

Alt Irmos.

Măreşte suflete al meu, pe cea mai cinstită, şi mai mărită decât oştile cele de sus.

O Fecioară mai lesne este să iubim noi tăcerea de frică, ca ceea ce ești fără primejdie. Pentru că din dragoste a împletì cântări alcătuite cu osârdie, este cu anevoie, ci o maică, pe câtă bunăvoinţă ai dă-ne și putere.

Svetilna.

Cercetatu-ne-a de sus Mântuitorul nostru, răsăritul răsărîturilor, și cei din întunerec, și din umbră, am aflat adevărul, că din Fecioară s'a născut Domnul. De 3 ori.

La Hvalite.

Stihirile pe 6, Glas 4.

Veniți drepților, cerurilor bucurați-vă, săltați munților, născându-se Hristos, Fecioara șede asemănându-se Heruvimilor, purtând în brațe pe Dumnezeu Cuvântul întrupat. Păstorii măresc pe cel născut, Magii daruri aduc Stăpânului, Îngerii cântând grăiesc: neajunsule Doamne, mărire ție. De 2 ori.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pe Dumnezeu întrupat, Steaua vestește, Magii se închină, Păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Fecioară născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, ai pierdut blăstămul cel

dintâiu al Evei, că din bunăvoinţă Tatălui maică te-ai făcut, purtând în braţe pe Dumnezeu Cuvântul întrupat. Nu sufere taina ispitire, numai să o mărim toţi cu o credinţă, strigând cu tine şi zicând: negrăitule Doamne, mărire ţie.

Veniţi să cântăm pe maica Mântuitorului, care după naştere a rămas iarăş Fecioară. Bucură-te cetate însufleţită a Împăratului şi Dumnezeu, întru carea sălăşluindu-se Hristos, a făcut mântuire cu Gavriil cântămu-te, cu Păstorii mărimu-te, strigând: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pe noi.

Mărire, Glas 6.

Când a fost vremea venirii tale pe pământ, întâia conscriere a lumii s'a făcut. Atunci ai vrut să se scrie numele oamenilor, celor ce au crezut naşterii tale, pentru aceea şi poruncile ca aceasta dela Chesariu s'au strigat, că neînceperea împărăţiei tale celei vecinice s'a înoit, pentru aceasta şi noi aducem ţie, în loc de dar de bani, bogăţia cuvântării de Dumnezeu celei dreptmăritoare, Dumnezeului şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum, Glas 2.

Astăzi se naşte Hristos în Vitleem din Fecioara, astăzi cel fără de început se începe şi Cuvântul

se întrupează, puterile cerurilor se bucură, şi pământul cu oamenii se veseleşte, Magii aduc daruri, Păstorii vestesc minunea, iară noi neîncetat strigăm: mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Troparul Praznicului, Glas 4.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei, că întru dânsa, ceia ce slujiau stelelor, dela stea s'au învăţat, să se închine ţie Soarelui dreptăţii, şi să te cunoască pe tine Răsăritul cel de sus, Doamne mărire ţie.

Condacul Praznicului, Glas 3, Podobie.

Fecioara astăzi pe cel prea înfiinţat naşte, şi pământul peşteră celui neapropiat aduce; Îngerii cu Păstorii îl măresc, iară Magii cu steaua călătoresc, că pentru noi s'a născut Cocon tinăr, prea vecinicul Dumnezeu.

Condacul înaintepraznuirii, acelaş Glas şi Podobie.

Fecioara şi Stăpâna, acum vine ca pe Cuvântul cel vecinic şi nepovestit să-l nască în peşteră, lumea auzind aceasta saltă, măreşte cu Îngerii şi cu Păstorii, pe celce se va arătà Cocon tinăr, prea vecinicul Dumnezeu.

CATAVASII

la Botezul Domnului nostru Isus Hristos.

Peasna 1, Irmos, Glas 2.

Fundul adâncului l-a descoperit, şi pe uscat pe ai săi i-a trecut, acoperind întru acelaş pe protivnici, cel tare întru răsboaie Domnul, că s'a preamărit.

Alt Irmos.

Umblat-a Izrail prin valul cel învăluit al mării, celce s'a arătat uscat îndată, iar negru luciu a înecat cu totul pe Voevozii egipteni, în mormântul cel aşternut cu apă, cu puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Peasna 2, Irmos.

Domnul celce dă împăraţilor nostri tărie, şi înalţă cornul credincioşilor săi, s'a născut din Fecioară, şi vine către botez. Deci credincioşii să strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu Doamne.

Alt Irmos.

Câti ne-am deslegat din cursele cele vechi, de leii cei mâncători sfărâmându-li-se dinţii, să ne

bucurăm și să lărgim gura, împletind cuvântul din cuvintele cântării, cu carele se îndulcește de daruri dela noi.

P

Peasna 3, Irmos.

Auzitu-s'a Doamne glasul tău, carele ai zis, glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului tău, cu totul fiind de față, iară prin Duhul a strigat: Tu ești Hristos, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu.

Alt Irmos.

Curățindu-se cu lumina vederii de taină, cântând Prorocul a oamenilor înoire, a slobozit glas, mișcat fiind de Duhul, arătând întruparea nespusului Cuvânt, de carele s'au sfărâmat stăpânirile celor protivnici.

Peasna 4, Irmos.

Isus începătorul vieții, vine să deslege osânda lui Adam celui întâiu zidit, și curățire ca unui Dumnezeu netrebuindu-i, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru carele pierzând vrajba dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Alt Irmos.

Cei ce ne-am spălat prin curățirea Duhului, de veninul spurcatului și întunecatului vrăjmaș, plecat-am pe calea cea nouă nerătăcită, ca

duce la bucuria cea neapropiată, apropiată numai celor împăcaţi cu Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos.

Glasul Cuvântului, sfeşnicul luminii, luceafărul, Mergătorul înaintea soarelui în pustie, pocăiţi-vă, strigă tuturor popoarelor, şi mai nainte vă curăţiţi, că iată de faţă stă Hristos, mântuind lumea din stricăciune.

Alt Irmos.

Pe cel dorit, cu prea fericit glas l-a arătat Tatăl, pe care l-a născut din pântece, adevărat zice acesta de o fire fiindu-mi fiu, luminat a ieşit din neamul omenesc, şi Cuvânt al meu viu, şi om după rânduială.

Peasna 6, Irmos.

Pe tinerii cei bine credincioşi, cari au întrat în cuptorul cel cu foc, suflând Duhul cel răcoritor, şi a dumnezeiescului Înger pogorîre, nevătămaţi i-a păzit. Deci în văpaie fiind răcoriţi, cu mulţămită au cântat: Prea lăudate Doamne al Părinţilor, şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Alt Irmos.

Ars-a cu apă capetele bălaurului, celce a potolit văpaia cea înaltă a cuptorului, în carea erau credincioşii tineri: negura cea grea, care este din păcat, toată o spală cu roua Duhului.

Peasna 7, Irmos.

Taină prea mărită a arătat cuptorul Vavilonului, carele a izvorît rouă. Că în repejuni vrea să primească Iordanul focul cel netrupesc, și să sufere pe ziditorul botezându-se cu trupul, pe carele bine-l cuvintează popoarele, și îl prea înalță întru toți vecii.

Alt Irmos.

Slobodă se cunoaște făptura, și fiii luminii cei întunecați mai nainte, numai domnul întunerecului suspină, acum vine să laude cu osârdie pe pricinuitorul, ceea ce era întâiu ticăloasă, moștenirea neamurilor.

Peasna 8, Irmos.

Mărește suflete al meu pe celce în Iordan dela Ioan a luat botezul.

Nu se pricepe toată limba a te lăudà după vrednicie, și se întunecă toată mintea cea mai presus de lume, a cântà ție de Dumnezeu Născătoare; însă fiind bună, primește credința, că știi dragostea noastră cea dumnezeiască, că tu ești creștinilor folositoare, pe tine te mărim.

Alt Irmos.

Mărește suflete al meu, pe cea mai cinstită, și mai mărită decât oștile cele de sus.

O minunile nașterii tale cele mai presus de minte, mireasă prea curată, maică binecuvântată, prin carea dobândind mântuire desăvârșit, cântăm după cum se cade făcătoarei de bine, daruri aducând, cântare de biruință.

Svetilna.

Arătatu-s'a Mântuitorul, darul și adevărul, în repejunile Iordanului, și a luminat pe cei ce ședeau în umbră, și în întunerec, că a venit. și s'a arătat lumina cea neapropiată. De 3 ori.

La Hvalite.

Stihirile pe 6, Glas 1.

Lumină din lumină a strălucit lumii Hristos Mântuitorul nostru, celce s'a arătat Dumnezeu, acestuia popoarelor să ne închinăm.

Cum te vom cinsti cu vrednicie Hristoase, noi robii pe Stăpânul că în ape pe noi pe toți ne-ai înoit.

Tu în Iordan botezându-te Mântuitorul nostru, izvoarele le-ai sfințit, mâna robului atingându-te, și patimile lumii tămăduindu-le, mare este taina arătării tale, iubitorule de oameni, Doamne, mărire ție.

Lumina cea adevărată s'a arătat, și tuturor se dăruiește luminare, botează-se cu noi Hristos, celce este mai presus de toată curăția, aduce sfințire apei, și această curățire se face sufletelor, pământesc lucru este care se vede, și mai presus de ceruri celce se cunoaște; prin baie mântuirea, prin apă Duhul, prin afundare se face suirea noastră cea către Dumnezeu, minunate sunt lucrurile tale Doamne, mărire ție.

Celce îmbracă cerul cu nori, se îmbracă astăzi cu apa Iordanului, și cu a mea curățire se curățește, celce a șters păcatul lumii, și de cel de o ființă, de sus, de Duhul se mărturisește, Fiu unul născut fiind Părintelui celui de sus, către carele se strigăm: cela ce te-ai arătat, și ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, mărire ție.

Mărire, Glas 6.

Cu apele Iordanului te-ai îmbrăcat Mântuitorule, celce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, și ți-ai plecat creștetul Botezătorului, cela ce ai măsurat cerul cu palma, ca să întorci lumea dela înșelăciune, și să mântuiești sufletele noastre.

Și acum, Glas 2.

Astăzi a venit Hristos la Iordan să se boteze, astăzi Ioan se atinge de creștetul Stăpânului,

puterile cerului s'au minunat, văzând taină preamărită; marea a văzut şi a fugit, Iordanul văzând s'a întors înapoi, iară noi cei ce ne-am luminat strigăm: mărire lui Dumnezeu, celui ce s'a arătat, şi pe pământ s'a văzut, şi a luminat lumea.

Tropar, Glas 1.

În Iordan botezându-te tu Doamne, închinarea Treimei s'a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit ţie, Fiu iubit pe tine numindu-te, şi Duhul în chip de porumb a adeverit întărirea Cuvântului; celce te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, mărire ţie.

Condac, Glas 4.

Podobia însaş.

Arătatu-te-ai astăzi lumii, şi lumina ta Doamne s'a însemnat peste noi, cari cu cunoştinţă te lăudăm. Venit-ai şi te-ai arătat lumina cea neapropiată.

Condacul înainteprăznuirii, Glasul şi Podobia de mai sus.

Astăzi în repejunile Iordanului venind Domnul, a strigat lui Ioan: nu te teme a mă botezà, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâiu zidit.

La sfinţirea cea mare.

Stihiri, Glas 8, pe însuş glasul (Samoglasnice).

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniţi de luaţi toţi duhul înţelepciunii, duhul înţelegerii, duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos celui ce s'a arătat. De 2 ori.

Astăzi firea apelor se sfinţeşte şi se desparte Iordanul, şi-şi întoarce curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-se. De 2 ori.

Ca un om la râu ai venit Hristoase Împărate, şi botez dela rob te-ai sârguit a luà bunule, din mânile Mergătorului înainte, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni. De 2 ori.

Mărire, Şi acum.

Către glasul celui ce strigă în pustie, gătiţi calea Domnului, venit-ai Doamne, luând chip de rob, botez cerşind, celce nu ştii de păcat; văzutu-te-au apele, şi s'au temut, cutremuratu-s'a Înaintemergătorul, şi a strigat grăind: cum va luminà sfeşnicul pe lumină, cum va pune robul mâna pe Stăpânul, sfinţeşte-mă pe mine, şi apele Mântuitorule, cela ce ai ridicat păcatul lumii.

CATAVASII

la Întâmpinarea (Stretenie) Domnului nostru Isus Hristos.

Peasna 1, Irmos, Glas 3.

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a umblat oarecând soarele. Căci ca un zid s'a închiegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru, şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, că cu mărire s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos.

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre tine, întăreşte Doamne biserica ta, care o ai câştigat cu scump sângele tău.

Peasna 4, Irmos.

Acoperit-a cerurile bunătatea ta Hristoase, că ieşind din chivotul sfinţirii tale, arătatu-te-ai ca maică, în biserica măririi tale, arătatu-te-ai ca un prunc, în braţe fiind purtat, şi s'au umplut toate de lauda ta.

Peasna 5, Irmos.

Dacă a văzut Isaia cu închipuire pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, încunjurat de Îngerii mă-

ririi, a strigat. O ticălosul de mine, că mai nainte văzui pe Dumnezeu întrupat, pe cela ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată.

Peasna 6, Irmos.

Strigat-a ţie văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit oamenilor dela Dumnezeu, Hristoase tu eşti Dumnezeul meu.

Peasna 7, Irmos.

Pe tine cela ce ai răcorit în foc pe pruncii, cari te-au numit Dumnezeu, şi te-ai sălăşluit în Fecioară nestricată, lăudăm pe Dumnezeu Cuvântul, cântând cu bună credinţă: binecuvântat e Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, stând lângă cinstea lui Dumnezeu, şi de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-l preaînălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos.

Născătoare de Dumnezeu nădejdea tuturor creştinilor, acopere, apără, păzeşte pe cei ce nădăjduiesc spre tine.

În lege, în umbră, şi în scriptură, închipuire vedem noi credincioşii, toată partea bărbătească

ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este; deci pe Cuvântul cel mai nainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, cel întâiu născut din maică fără ispită bărbătească, îl mărim.

Tropar, Glas 1.

Bucură-te ceea ce eşti cu dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că dintru tine a răsărit soarele dreptăţii Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei din întunerec, veseleşte-te şi tu bătrânule drepte, primind în braţe pe slobozitorul sufletelor noastre, celce ne-a dăruit nouă şi învierea.

Condac, Glas 1.

Cela ce a sfinţit cu naşterea ta pântecele Fecioarei, şi mânile lui Simeon le-ai binecuvântat precum s'a căzut, întâmpină-ne dară acum şi pe noi, cela ce ne-ai mântuit Hristoase Dumnezeule, şi împacă lumea de răsboaie, şi întăreşte pe Împăraţii cari i-ai iubit, unule iubitorule de oameni.

CATAVASII

la Bunavestire, şi la alte sărbători ale Născătoarei.

Peasna 1, Irmos, Glas 4.

Deschide-voiu gura mea, și se va umpleà de Duhul, și cuvânt răspunde-voiu împărătesei maicei, și mă voiu arătà luminat prăznuindu-i, și voiu cântà minunile ei bucurându-mă.

Peasna 3, Irmos.

Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, cari s'au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască mărirea ta, cununilor mărirei învrednicindu-i.

Peasna 4, Irmos.

Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc, al întrupării tale celei de sus, celei din Fecioară, prorocul Avacum socotindu-l a strigat: mărire puterii tale Doamne.

Alt Irmos al Bunei vestiri.

Cela ce șede în mărire pe scaunul dumnezeirii, pe norul cel ușor, a venit Isus cel prea îndum-

nezeit, din preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: mărire puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos.

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu Fecioară, neispitită de nuntă, avut-ai în pântece pe Dumnezeu cel peste toate, și ai născut pe Fiul cel fără de ani, celce dăruiește pace tuturor, celor ce te laudă pe tine.

Peasna 6, Irmos.

Înțelepților de Dumnezeu, cari faceți acest praznic dumnezeiesc, și cu totul cinstit al maicii lui Dumnezeu, veniți să pleznim cu mânile, mărind pe Dumnezeu, celce s'a născut dintr'ânsa.

Alt Irmos al Bunei vestiri.

Strigat-a mai nainte, închipuind îngroparea cea de trei zile, prorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuiește Isuse împărate al puterilor.

Peasna 7, Irmos.

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii n'au slujit, fără numai Făcătorului. Ci groaza focului bărbătește călcându-o s'au bucurat cântând: prea lăudate Dumnezeul părinților, și Doamne bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos.

Să laudăm bine să cuvântăm.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atuncea fiind închipuită, iară acuma făcută; pe toată lumea ridică-o să-ţi cânte ţie: lăudaţi-l pe Domnul toate lucrurile, şi-l preaînălţaţi pe dânsul întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos.

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta serbare a maicei lui Dumnezeu, şi să strige: bucură-te prea fericită Născătoare de Dumnezeu, pururea curată Fecioară.

Alt Irmos al Bunei vestiri.

Ca de un sicriu însufleţit al lui Dumnezeu, nici cum să nu se atingă mâna necredincioşilor, iară buzele credincioşilor fără tăcere glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu tine.

Mărire, Glas 6.

Trimisu-s'a din cer Arhanghelul Gavriil, să binevestească Fecioarei zămislirea. Şi venind

în Nazaret, cugetà întru sine spăimântându-se de minune: O! cum cela ce este neajuns întru cei de sus din Fecioară se naște. Cela ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pântece fecioresc se cuprinde, spre carele cei cu câte șapte aripi, și cei cu ochi mulți a căutà nu pot, numai Cuvântul a binevoit a se întrupà dintr'ânsa, al lui Dumnezeu este acest Cuvânt, dară pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei: bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu tine, bucură-te preacurată Fecioară, bucură-te mireasă, care nu știi de mire, bucură-te maica vieții, binecuvântat e rodul pântecelui tău.

La Hvalite.

Mărire, Și acum, Glas 2.

Taina cea din veci se descopere astăzi și Fiul lui Dumnezeu se face fiu omului, că luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s'a Adam de demult, poftind să fie Dumnezeu, și n'a fost, iară Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura, și să salte firea, că Arhangelul stă cu frică înaintea Fecioarei, și bucurie aduce împotriva grijei: cela ce te-ai făcut om pentru îndurarea milei, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Tropar, Glas 4.

Astăzi este începătura mântuirii noastre, și arătarea tainei celei din veac, Fiul lui Dumnezeu fiu Fecioarei se face, și Gavriil darul bine-l vestește; pentru aceasta și noi împreună cu dânsul să-i strigăm Născătoarei de Dumnezeu: bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine.

Condac, Glas 8.

Apărătoarei Doamne, mulțămiri de biruință, ca cei ce ne-am mântuit din nevoi, áducem ție noi robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile ca să-ți strigăm ție: bucură-te mireasă nenuntită!

Troparul Acaftistului Născătoarei de Dumnezeu, Glas 8.

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoștință cel fără de trup, de grab a stătut în casa lui Iosif, zicând celeia ce nu știà de nuntă: cela ce a plecat cerurile cu pogorîrea, încape fără schimbare tot întru tine, pe carele văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă înspăimântez a strigà ție: bucură-te mireasă pururea fecioară.

CATAVASII

la Dumineca Floriilor.

Peasna 1, Irmos, Glas 4.

Arătatu-s'au ale adâncului izvoare, umejunei neîmpărtășite, și temeliile mării celei învăluite de vifor s'au descoperit, că cu voia o ai certat pe dânsa, și pe poporul cel ales l-ai mântuit, cel ce-ți cântă cântare de biruință Doamne.

Din gura pruncilor celor fără de răutate, și a sugătorilor, lauda robilor tăi ai plinit, ca să sfărâmi pe vrăjmașul, și să răscumperi cu patima crucii căderea lui Adam celui de demult, și prin lemn să-l înviezi pe el, pe cel ce-ți cântă cântare de biruință Doamne.

Biserica cuvioșilor, laudă aduce ție Hristoase celui ce locuiești în Sion, și Izrail se bucură de tine Făcătorul său, și munții, adecă neamurile cele protivnice cu inimile împietrite, de fața ta s'au veselit, cântând ție cântare de biruință Doamne.

Peasna 3, Irmos.

Din piatra cea vârtoasă și tare, ce a izvorît cu porunca ta, adăpatu-s'a poporul Izrailtenilor,

iară piatra tu eşti Hristoase, şi vieaţa, întru care s'a întărit biserica strigând: Osana! bine eşti cuvântat celce vii!

Pe Lazar cel mort de patru zile, cutremurându-se iadul l-a slobozit din morţi cu porunca ta, că tu eşti Hristoase învierea şi vieaţa, întru care s'a întărit biserica strigând: Osana! bine eşti cuvântat celce vii!

Cântaţi popoarelor în Sion cu dumnezeiască cuviinţă, şi rugăciune să înălţaţi lui Hristos în Ierusalim, că însuş vine întru mărire cu putere, întru carele s'a întărit biserica strigând: Osana bine eşti cuvântat celce vii!

Ipacoiu, Glas 6.

Cu stâlpări lăudându-l mai nainte, cu lemne au prins mai pe urmă nemulţămitorii Jidovi pe Hristos Dumnezeu, iară noi cu credinţă neschimbată pururea cinstindu-l, ca pe un făcător de bine, totdeauna îi strigăm; bine eşti cuvântat celce ai venit să chiemi pe Adam.

Peasna 4, Irmos.

Hristos Dumnezeul nostru, celce vine arătat, venì-va şi nu va întârzià, din muntele cel cu umbra deasă, din Fecioara care a născut neştiind de bărbat, precum de demult a zis Prorocul,

pentru aceasta toţi strigăm: mărire puterii tale Doamne.

Să vină veselie mare la Eleon, dealurile şi toţi munţii şi lemnele dumbrăvilor să salte. Măriţi neamurile pe Hristos, şi lăudându-l toate popoarele să-i strigăm: mărire puterii tale Doamne.

Domnul celce împărăţeşte veacurile, îmbrăcat cu tărie va venì, podoaba frumseţii şi a măririi acestuia neasemănată este în Sion, pentru aceasta toţi strigăm: mărire puterii tale Doamne.

Cela ce a măsurat cerul cu palma, şi pământul cu mâna, Domnul a venit, că a ales Sionul pentru a locuì şi a împărăţì întru dânsul, şi a iubit pe poporul celce strigă cu credinţă: mărire puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos.

Pe muntele Sionului sue-te celce binevesteşti, şi propoveduieşti Ierusalimului, înalţă-ţi glasul cântării cu tărie: prea mărite lucruri s'au grăit de tine cetatea lui Dumnezeu, pace spre Izrail, şi mântuire neamurilor.

Dumnezeu celce şede întru cei de sus pe Heruvimi, şi priveşte spre cei smeriţi, însuş întru mărire va venì cu putere, şi toate se vor umpleà

de dumnezeiască lauda lui, pace spre Izrail și mântuire neamurilor.

Sioane, munte sfânt al lui Dumnezeu, și Ierusalime, ridică ochii tăi împrejur și vezi pe fiii tăi adunați întru tine, că iată au venit de departe, să se închine Împăratului tău, pace spre Izrail, și mântuire neamurilor.

Peasna 6, Irmos.

Strigat-au cu bucurie sufletele dreptilor, acum se orânduiește lumii lege nouă, și cu stropirea dumnezeiescului sânge să se înoiască poporul.

Primește Izrail împărăția lui Dumnezeu, și cela ce umblă întru întunerec să vază lumină mare, și cu stropirea dumnezeiescului sânge să se înoiască poporul.

Slobozește-ți, desleagă-ți Sioane pe legații tăi, și-i scoate din groapa cea fără de apă a necunoștinței, și cu stropirea dumnezeiescului sânge să se înoiască poporul.

Condac, Glas 6.

Pe scaun în cer, și pe mânz pe pământ, fiind purtat Hristoase Dumnezeule, primit-ai lauda dela îngeri și cântare dela coconii cei ce au strigat ție: bine ești cuvântat celce vii să chiemi pe Adam.

Icos.

De vreme ce ai legat iadul Nemuritorule, și moartea o ai omorît, și lumea o ai înviat pentru aceasta cu stâlpări te-au lăudat pruncii Hristoase ca pe un biruitor, strigând ție astăzi Osana fiului lui David. Mai mult (zice) nu vor fi junghiați pruncii, pentru pruncul Mariei, că pentru toți pruncii și bătrânii însuți te răstignești, nu se va mai pornì asupra noastră sabie, că a ta coastă se va împunge cu suliţa. Pentru aceasta bucurându-ne grăim: bine ești cuvântat celce vii să chiemi pe Adam.

Peasna 7, Irmos.

Cela ce ai mântuit din foc pe tinerii lui Avram, și ai ucis pe Haldeii, cari fără dreptate vânau pe cei drepți, prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Îngenunchind popoarele, și bucurându-se cu Învățăceii cu stâlpări au stricat ție: Osana fiul lui David, prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Mulțimea cea fără de răutate, firea care erà pruncească cu dumnezeiască cuviință te-a lăudat pe tine, Împăratul lui Izrail, și al îngerilor: prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Cu stâlpări de finic, şi cu ramuri Hristoase, te-a lăudat mulţimea şi a strigat: bine eşti cuvântat Împăratul veacurilor, cela ce vii, prea laudate Doamne, Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos.

Veseleşte-te Ierusalime, prăznuiţi cei ce iubiţi Sionul, că a venit Domnul puterilor, celce împărăţeşte în veci, să se teamă tot pământul de faţa lui, şi să strige toate neamurile: lăudaţi pe Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pe mânz tinăr şezând împăratul tău Sioane, Hristos a venit ca să sfărâme necuvântătoarea înşelăciune a idolilor, şi să potolească pornirea cea neoprită a tuturor neamurilor, ca să cânte: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dumnezeul tău Hristos s'a împărăţit în veci, bucură-te Sioane foarte, aceasta precum se scrie: blând şi mântuind, Mântuitorul nostru cel drept a venit pe mânz, ca să piarză dobitoceasca sălbătăcie a vrăjmaşilor, cari nu strigă: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Se lipseşte de dumnezeieştile lăcaşuri, adunarea cea călcătoare de lege a celor neplecaţi, de

vreme ce casa de rugăciune a lui Dumnezeu au făcut-o peșteră tâlharilor, lăpădând din inimă pe Mântuitorul, căruia îi cântăm: toate lucrurile lăudați pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

„Ceea ce ești mai cinstită“, nu cântăm, ci îndată:

Peasna 9, Irmos.

Dumnezeu e Domnul și s'a arătat nouă, tocmiți prăznuire, și bucurându-ne, veniți să mărim pe Hristos cu ramuri de finic și cu stâlpări, și strigându-i cu cântări: bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului Mântuitorului nostru.

Pentru ce vă întărâtați păgânilor, cărturarilor și arhiereilor? Pentru ce cugetați cele deșerte zicând: cine este acesta? căruia tinerii cu ramuri, cu stâlpări și cu cântări îi strigă: binecuvântat e celce vine întru numele Domnului Mântuitorului nostru.

Pentru ce ați pus smintele neascultătorilor aproape de calea noastră; picioarele voastre grabnice sunt a vărsà sângele Stăpânului, ci va învià cu adevărat, să mântuiască pe cei ce strigă: bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului Mântuitorului nostru.

Svetilna nu se cântă, ci numai Sfânt e Domnul Dumnezeul nostru, de 3 ori.

La Hvalite.

Stihirile pe 6, Glas 4.

Mulţimea popoarelor Doamne, aşterneà pe cale vestmintele sale, şi alţii tăiau ramuri din copaci şi purtau, iară cei ce mergeau înainte, şi cei ce urmau strigau grăind: Osana, fiul lui David, bine eşti cuvântat cei ce ai venit, şi iarăş vii, întru numele Domnului. De 2 ori.

Vrând tu Doamne să intri în sfânta cetate, popoarele au purtat stâlpări de copaci, lăudându-te pe tine Stăpânul tuturor, şi văzându-te şezând pe mânz, te vedeau ca şi cum ai fi fost pe Heruvimi. Şi pentru aceasta au strigat: Osana celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat celce ai venit, şi iarăş vii întru numele Domnului. De 2 ori.

Eşiţi neamuri, eşiţi popoare şi vedeţi astăzi pe Împăratul cel ceresc, pe mânz prost, ca pe un scaun prea înalt întrând în Ierusalim; viţă jidovească necredincioasă şi prea curvară, vino de vezi pe celce l-a văzut Isaia, venind cu trup pentru noi, cum îşi logodeşte ca pe o mireasă curată pe noul Sion, ci lapădă adunarea cea osândită. Şi ca la o nuntă nestricată şi nespurcată, au alergat pruncii cei nespurcaţi şi fără de răutate lăudând, cu cari şi noi îm-

preună cântând cântarea cea îngerească, să strigăm: Osana celui dintru înălţime, celui ce are mare milă.

Învierea cea de obște mai nainte de patima ta cea de bună voie arătându-o spre încredinţarea tuturor, Hristoase Dumnezeule, pe Lazar cel mort de patru zile în Vitania, cu puterea ta cea stăpânitoare l-ai înviat, orbilor le-ai dăruit vedere Mântuitorule, ca un dătător de lumină, şi în sfânta cetate ai întrat cu Învăţăceii tăi, şezând pe mânzul asinei, fiind purtat ca pe Heruvimi, plinind propoveduirea Prorocilor, și pruncii evrei cu ramuri și cu stâlpări te-au întâmpinat, pentru aceasta și noi ramuri de maslin și stâlpări purtând, cu mulţămită strigăm ţie: Osana celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat celce vii întru numele Domnului.

Mărire, Şi acum, Glas 6.

Mai nainte de Paşti cu şase zile a venit Isus în Vitania, şi s'au apropiat Învăţăceii săi de dânsul grăindu-i: Doamne, unde voieşti să gătim să mănânci Paştile? iar el le-a zis: mergeţi în satul ce vă este înainte, şi veţi aflà un om purtând apă într'un vas de lut, mergeţi după dânsul, şi ziceţi stăpânului casei: Învăţătorul zice: la tine voiu să fac Paştile cu Învăţăceii mei.

Mărirea la slujba de seara, și totodată Stihira după Evangelie la slujba de dimineața (Utrenie) pe Glas 6.

Astăzi ne-a adunat pe noi darul Duhului sfânt, și toți luând crucea ta grăim: bine esti cuvântat celce vii întru numele Domnului: Osana celui dintru înălțime.

Tropar, Glas 1.

Învierea cea de obște, mai nainte de patima ta încredințându-o, pe Lazar l-ai sculat din morți Hristoase Dumnezeule, pentru aceasta și noi ca pruncii semnele biruinței purtând, ție biruitorul morții strigăm: Osana celui dintru înălțime, bine ești cuvântat celce vii întru numele Domnului.

Mărire, Și acum, Glas 4.

Îngropându-ne împreună cu tine prin botez Hristoase Dumnezeul nostru, ne-am învrednicit prin învierea ta vieții celei fără de moarte și cântând strigăm: Osana celui dintru înălțime, bine ești cuvântat celce vii întru numele Domnului.

În sfânta și marea Luni, Marți și Miercuri.

La Aliluia, Tropar, Glas 8.

Iată mirele vine la miezul nopții, și fericită e sluga pe care va află priveghind, iară nevrednic este iarăș pe care va află lenevindu-se;

vezi dară suflete al meu, să nu te îngreoiezi cu somnul, ca să nu te dai morții, și să nu te încui afară de împărăție, ci te deșteaptă strigând: sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

În sfânta și marea Joi și Vineri.

La Aliluia, Tropar, Glas 8.

Când măriții învățăcei la spălarea cinei s'au luminat, atuncia Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se s'a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege pe tine judecătorul cel drept te-a dat; vezi iubitorule de avuții pe cela ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit, fugi de sufletul cel nesațios, carele a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului; cela ce ești spre toți bun, Doamne mărire ție.

În sfânta și marea Vineri seara la Stihoavnă.

Mărire, Și acum, Glas 5.

Pe tine cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, pogorându-te de pe lemn Iosif cu Nicodim, și văzându-te mort, gol, neîngropat, cu înduioșare au plâns, și tânguindu-se au grăit: Vai mie! prea dulce Isuse, pe carele cu puțin mai nainte, văzându-te soarele răstignit pe cruce,

s'a îmbrăcat întru întunerec, și pământul de frică s'a cutremurat, catapeteazma bisericei s'a rupt; ci iată acum te văz pe tine, luând pentru mine moarte de bună voie; cum te voiu îngropà Dumnezeul meu, sau cu ce giolgiu te voiu înfășurà, sau cu ce mâni mă voiu atinge de trupul tău cel nestricat, sau ce cântări voiu cântà la îngroparea ta milostive, măresc patimile tale, cu cântări laud îngroparea ta, împreună și învierea strigând: Doamne mărire ție.

În sfânta și marea Sâmbătă la Înmormântare

adecă: La fericiți cei fără prihană.

Starea 1, Glas 5.

Viață în mormânt te-ai pus Hristoase, și oștile cele îngerești s'au spăimântat, preamărind smerenia ta.

Starea 2, Glas 5.

Cade-se să te mărim pe tine dătătorule de viață, cela ce ți-ai întins mânile pe cruce, și ai sfărâmat puterea vrăjmașului.

Starea 3, Glas 5.

Neamurile toate cântare aduc îngropării tale Hristoase al meu.

CATAVASII

la sfânta şi luminata zi a Paştilor.

La învierea Domnului Isus Hristos, Tropar, Glas 5.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din mormânturi vieaţă dăruindu-le.

Canonul Paştilor.

Peasna 1, Irmos, Glas 1.

Ziua învierii, popoarelor să ne luminăm, Paştile Domnului Paştile, că din moarte la vieaţă, şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruinţă.

Să ne curăţim simţirile, şi să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiata lumină a învierii, şi bucuraţi-vă zicând luminat să-l auzim, cântându-i cântare de biruinţă.

Cerurile să se veselească cum se cuvine, şi pământul să se bucure, şi toată lumea cea văzută să prăznuiască, împreună cu cea nevăzută, că a înviat Hristos veselia cea vecinică.

Peasna 3, Irmos.

Veniți să bem beutură nouă, nu din piatră stearpă făcătoare de minuni, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos celce a izvorît din mormânt, întru carele ne întărim.

Acum toate s'au umplut de lumină, și cerul și pământul, și cele de desubt, deci toată făptura să prăznuiască învierea lui Hristos, întru carea s'au întărit.

Ieri m'am îngropat împreună cu tine Hristoase, astăzi înviind tu, împreună cu tine mă scol, cu tine m'am răstignit ieri, însuți preamărește-mă Mântuitorule întru împărăția ta.

Ipacoiu, Glas 4.

Venit-au mai nainte de dimineață cele ce au fost cu Maria, și aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit dela Înger: pentru ce-l căutați cu cei morți, ca pe un om, pe cela ce este în lumina cea pururea fiitoare? vedeți înfășurăturile cele de îngropare, alergați și lumii propoveduiți, că s'a sculat Domnul omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, celui ce a mântuit neamul omenesc.

Peasna 4, Irmos.

La dumnezeiasca strajă de Dumnezeu grăitorul Avaçum să steu cu noi, și să arete pe Îngerul

cel luminat, celce a grăit cu mare glas: astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca cel întru tot puternic.

Parte bărbătească, ca celce a deschis pântecele fecioresc, a fost Hristos, iară ca un om mielușel s'a chiemat, și fără prihană, că n'a gustat spurcăciune; Paștile noastre, și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit s'a numit.

Ca un mielușel de un an, cea binecuvântată de noi cununa Hristos, de bună voie pentru toți s'a jertfit, Paștile curățitoare, și încă din mormânt cel frumos, Soarele dreptății nouă ne-a strălucit.

Dumnezeiescul părinte David, înaintea cortului umbrei a săltat jucând, iară noi poporul cel sfânt al lui Dumnezeu văzând plinirea semnelor ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca cel atotputernic.

Peasna 5, Irmos.

Să mânecăm des de dimineață, și în loc de mir să aducem cântare Stăpânului, și să vedem pe Hristos Soarele dreptății, tuturor vieață răsărind.

Milostivirea ta cea nemăsurată, văzându-o cei ținuți întru legăturile iadului, la lumină mergeau Hristoase cu picioare vesele, lăudând Paștile cele vecinice.

Să ne apropiem cei purtători de lumină, la Hristos celce a ieșit din mormânt ca un mire, și să prăznuim împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Peasna 6, Irmos.

Pogorâtu-te-ai în cele dedesupt ale pământului, și ai sfărâmat vecinicile încuietori, cari țineau pe cei legați Hristoase, și a treia zi ca și Iona din chit, ai înviat din groapă.

Păzind pecețile întregi Hristoase, ai înviat din mormânt, cela ce n'ai stricat cheile Fecioarei întru a ta naștere, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, vie și nejertfită jertfă ca un Dumnezeu, pe tine însuți de bună voie aducându-te Tatălui, ai înviat pe Adam împreună cu tot neamul, sculându-te din groapă.

Condac, Glas 8.

De te-ai și pogorât în mormânt, cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai sfărâmat, și ai înviat ca un biruitor Hristoase Dumnezeule, zicând muierilor mironosițe: bucurați-vă! și Apostolilor tăi pace dăruindu-le, celor ce ai dat celor căzuți învierea.

Icos.

Pe soarele cel mai nainte de soare, carele a apus oare-când în mormânt, mers-au mai nainte de către dimineață câutându-l ca pe o zi mironosițele muieri și una către alta au strigat: o prietenelor! veniți să ungem cu miresme trupul cel de vieață purtător și îngropat, trupul celce a înviat pe Adam cel căzut, carele zace în mormânt, să mergem să ne sârguim ca și magii, și să ne închinăm, și să aducem miruri în loc de daruri celui ce nu în scutece, ci în giolgiu este înfășurat, și să plângem și să strigăm: o Stăpâne! scoală-te, cela ce dai înviere celor căzuți.

Învierea lui Hristos văzând, de 3 ori, apoi:

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai nainte, ne-a dăruit nouă vieață vecinică, și mare milă. De 3 ori.

Peasna 7, Irmos.

Cela ce a mântuit pe pruncii din cuptor, făcându-se om pătimește ca un muritor, și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, celce unul este binecuvântat Dumnezeul părinților nostri și prea mărit.

Muierile cele gânditoare de Dumnezeu, cu miruri au alergat în urma ta, pe carele ca pe

un mort cu lacrămi te-au căutat, şi bucurându-se s'au închinat ţie, Dumnezeului celui viu, şi Paştile cele de taină învăţăceilor tăi Hristoase le-au binevestit.

Prăznuim a morţii omorîre, a iadului sfărâmare şi începătura vieţii celei vecinice, şi săltând lăudăm pe pricinuitorul, pe cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor, şi preamărit.

Cât e de sfântă cu adevărat şi mult prăznuită această mântuitoare şi luminată noapte, mai nainte vestitoare fiind a zilei celei de lumină purtătoare a învierii, întru carea lumina cea fără de ani din mormânt trupeşte tuturor a strălucit.

Peasna 8, Irmos.

Această numită şi sfântă zi una a Sâmbetelor, împărăteasă şi doamnă, praznicelor praznic, şi sărbătoare este sărbătorilor, întru carea binecuvântăm pe Hristos întru toţi vecii.

Veniţi cu rodul viţei celei nouă, a dumnezeieştii veselii, în ziua cea vestită a învierii, să ne împărtăşim cu împărăţia lui Hristos, lăudându-l pe el, ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi Sioane, şi vezi, că iată au venit la tine ca nişte făclii de Dumnezeu luminate dela apus, şi dela meazănoapte,

și dela mare, și dela răsărit, fiii tăi, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

A Treimii.

Părinte atot Țiitorule și Cuvinte, și Duhule, ființă unită în trei Ipostasuri, prea înființată și prea îndumnezeită, întru tine ne-am botezat, și pe tine te cuvântăm întru toți vecii.

Peasna 9, Pripeală.

Îngerul a strigat celei pline de dar, bucură-te Fecioară, bucură-te, și iarăș zic bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt, și pe morți i-a ridicat, veseliți-vă popoare.

Irmos.

Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că a Domnului mărire peste tine a strălucit, saltă acum și te bucură Sioane, iar tu curată de Dumnezeu Născătoare, veselește-te întru învierea celui născut al tău.

Pripeală.

Muierile au alergat să spuie Apostolilor: îndrăzniți acum, îndrăzniți, că Hristos a înviat a treia zi din groapă.

O dumnezeiescul, o iubitul, o prea dulcele tău glas, că cu noi fără de minciună te-ai făgăduit

să fii până la sfârșitul veacului Hristoase, pe carele având-l noi credincioșii întărire de nădejde, ne bucurăm.

Pripeală.

Hristos Paștile nouă, jertfă jertfită vie, mieluşelul lui Dumnezeu, celce a șters păcatul lumii.

O Paștile cele mari și prea sfințite Hristoase, o înțelepciunea și Cuvântul și puterea lui Dumnezeu, dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtășim cu tine, în ziua cea neînserată a împărăției tale.

Svetilna.

Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând, și moartea pierzându-o, Paștile nestricăciunii, lumii spre mântuire.

La Hvalite.

Stihirile Învierii pe 4. Glas 1, apoi ale Paștilor tot pe 4. Glas 5.

Stih.

Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui.

Paștile sfinte astăzi nouă s'au arătat, Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele prea cinstite, Paștile Hristos Mântuitorul, Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari,

Paștile credincioșilor, Paștile cari au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih.

Precum piere fumul să piară, precum se topește ceara de fața focului.

Veniți dela vedenie muieri bine vestitoare și ziceți Sionului: primește dela noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos, veselește-te, saltă și te bucură Ierusalime, văzând pe Împăratul Hristos ieșind din mormânt ca un mire.

Stih.

Așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, și drepții să se veselească.

Mironosițele muieri foarte de dimineață stând înaintea mormântului dătătorului de viață, aflat-au Înger șezând pe piatră, și acela grăind către dânsele așa a zis: ce căutați pe cel viu cu cei morți, ce plângeți pe cel nestricat, ca și când ar fi întru stricăciune? mergând binevestiți Învățăceilor lui învierea.

Stih.

Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ânsa.

Paștile frumoase, Paștile Domnului, Paștile, Paștile prea cinstite nouă ne-au strălucit, Paștile,

cu bucurie unii pe alții să îmbrățișăm, o Paștile: mântuirea de întristare, că astăzi din groapă, ca dintr'o cămară strălucind Hristos, pe muieri de bucurie le-a umplut, grăind: propoveduiți Apostolilor învierea.

Mărire, Și acum, acelaș Glas.

Ziua învierii, să ne luminăm cu prăznuirea și unii pe alții să îmbrățișăm, și să zicem frați și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru înviere, și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din mormânturi vieață dăruindu-le.

În 23 Aprile.

La sfântul mucenic George.

Mărire, Glas 6.

După vrednicia numelui ai viețuit, mucenice George, că luând pe umere crucea lui Hristos, pământul cel înțelenit de înșelăciunea drăcească bine l-ai lucrat, și desrădăcinând slujirea cea de spini a Idolilor, ai sădit vița drept mărturisirei credinței; pentru aceasta izvorești tămăduiri credincioșilor, celor din toată lumea, și Treimei lucrător drept te-ai arătat, te rugăm: roagă-te pentru pacea lumii, și mântuirea sufletelor noastre.

La Hvalite.

Mărire, Glas 6.

Veniți toate marginile pământului, să împreunăm o dănțuire duhovnicească, luând glas trâmbița cântărilor, și cu mulțămitoare cântări să ne apropiem grăind: bucură-te ostașul lui Hristos, mucenice George, că pentru dragostea lui ai pătimit fericite; bucură-te cela ce ți-ai dat trupul spre cumplitele munci, pentru vecinica și cu adevărat fericita vieață, bucură-te cela ce cu suflet nesațios te-ai făcut după vrednicie părtaș lui Hristos Dumnezeu, pe carele roagă-l să mântuiască, de toată urgia, și stricăciunea, și munca, pe cei ce săvârșesc mărită pomenirea ta.

Tropar, Glas 4.

Ca un slobozitor al celor robiți, și celor săraci folositor, bolnavilor videcător, împăraților ajutător, purtătorule de biruință, mare mucenice George, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas 4.

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător prea cinstit al bunei credințe, spicele faptelor bune aducându-ți, că cu lacrămi semănând, seceri cu veselie, și prin sânge pătimind, pe

Hristos l-ai dobândit, şi cu rugăciunile tale sfinte, tuturor le dai iertare de greşale.

În 21 Maiu.

La sfinţii împăraţi Constantin şi Elena.

Mărire, Glas 2.

Cele mai mari din darurile cele bogate, luând dela Dumnezeu împărate puternice, Constantine cel mare, bine ai sporit întru dânsele, că strălucindu-te cu razele prea sfântului Duh prin botez, dela preotul Silvestru, nebiruit te-ai arătat între împăraţi. Şi lumea ca o zestre înzestrându-o ziditorului tău, şi împărătească cetate cea binecuvântată; pentru aceasta nu contenì rugându-te lui Hristos Dumnezeu, ca cela ce ai îndrăzneală, ca să daruiască tuturor celor ce săvărşesc pomenirea ta, iertare păcatelor şi mare milă.

Tropar, Glas 8.

Chipul crucii tale văzându-l pe cer, şi ca Pavel chiemarea nu dela oameni luând, cel între împăraţi Apostolul tău Doamne, împărăteasca cetate o a dat în mânile tale, pe carea mântuieşte-o pururea cu pace, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Condac, Glas 3.

Podobie: Fecioară astăzi.

Constantin astăzi cu maica sa Elena, crucea o a arătat, lemnul cel prea cinstit, carele este rușinarea tuturor jidovilor, iară credincioșilor împărați armă asupra celor potrivnici; că pentru noi s'a arătat semn mare, și înfricoșat în răsboaie.

CATAVASII

la Înălţarea Domnului nostru Isus Hristos şi la Sfânta Treime (Rusalii).

Peasna 1, Irmos, Glas 4.

Cu dumnezeiescul nor fiind acoperit gângavul, a spus legea cea scrisă de Dumnezeu, că scuturând tina de pe ochiul minţii, vede pe celce este, și se învaţă cunoștinţa Duhului, cinstind cu dumnezeiești cântări.

Peasna 3, Irmos.

Rupt-au legăturile pântecelui celui sterp și ocara cea nesuferită a celei bine roditoare, singură rugăciunea Prorociţei Anei de demult, a celei ce a purtat duh umilit cătră cel puternic și Dumnezeul cunoștinţelor.

Peasna 4, Irmos.

Împărate al împăraţilor, unule dintru unul, însuţi Cuvinte, celce eşti din Tatăl cel nepricinuit, pe cel întocmai puternic Duhul tău cu adevărat l-ai trimis Apostolilor, ca un făcător de bine, celor ce cântă, mărire puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos.

Curățire deslegătoare de păcate, luați roua Duhului cea cu foc însuflată, o fii prea luminați ai bisericei, că acuma din Sion a ieșit legea, darul Duhului cel în chip de limbi de foc.

Peasna 6, Irmos.

Curățire și mântuire stăpâne Hristoase, ai strălucit nouă din Fecioară, ca precum din rânza fiarei celui din mare, pe prorocul Iona, să scoți din stricăciune cu totul pe Adam cel căzut cu tot neamul.

Peasna 7, Irmos.

Cu un glas a răsunat versul organelor, a cinsti chipul cel fără de suflet, de aur făcut, iară darul Mângăitorului cel purtător de lumină vrednici face a strigà: Treime una întocmai puternică și fără de început, bine ești cuvântată.

Peasna 8, Irmos.

Desleagă legăturile și răcorește văpaia, chipul cel întreit luminător al dumnezeieștii stăpâniri, tinerii laudă și binecuvintează, pe unul Mântuitorul și a tot Făcătorul, ca pe un făcător de bine, toată zidirea cea făcută.

Peasna 9, Irmos.

Bucură-te împărătească maică, mărirea fecioriei, că toată gura cea limpede bine grăitoare, vorbind

nu te poate lăudà cum se cade, şi se întunecă toată mintea a cunoaşte naşterea ta, pentru aceasta cu un glas pe tine te mărim.

Svetilna.

Privind învăţăceii la tine te-ai înălţat Hristoase la Tatăl, împreună cu dânsul şezând, îngerii înainte mergând au strigat: ridicaţi porţile, ridicaţi, că Împăratul s'a suit la mărirea cea începătoare de lumină.

La Hvalite.

Stihirile pe 4, Glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor.

Ca îngerii să prăznuim cești din lume lui Dumnezeu, celui ce se poartă pe scaunul măririi, cântare strigând: Sfânt eşti Părinte ceresc, Cuvinte cel împreună vecinic, sfânt eşti şi Duhule cel prea sfânt. De 2 ori.

Mai marii îngerilor văzând suire străină Mântuitorule, nu se pricepeau zicând unii către alţii: ce vedere este aceasta, om la chip se vede, iar ca un Dumnezeu mai presus de ceruri cu trupul se suie.

Galileenii privind la tine Cuvinte înălţându-te din muntele maslinilor cu trupul, au auzit pe

îngeri strigând către dânşii: ce staţi privind, acesta iarăş va să vie cu trupul, tocmai precum l-aţi văzut pe dânsul.

Mărire, Şi acum, Glas 2.

Născutu-te-ai precum însuţi ai voit, arătatu-te-ai precum însuţi ai socotit, pătimit-ai cu trupul Dumnezeul nostru, din morţi ai înviat călcând moartea, înălţatu-te-ai întru mărire plinind toate, şi ne-ai trimes nouă pe dumnezeiescul Duh, ca să lăudăm şi să mărim dumnezeirea ta.

Aceasta se cântă la Vecernia cea mare.

Mărire, Şi acum, Glas 6.

Din sânurile Părintelui nedespărţindu-te prea dulce Isuse, şi cu cei de pe pământ ca un om împreună petrecând, astăzi din muntele măslinilor te-ai înălţat întru mărire, şi firea noastră cea căzută înălţându-o, cu milostivire o ai pus să şază împreună cu Tatăl; pentru aceasta cetele cereşti ale celor fără de trupuri de minune spăimântându-se s'au mirat cu frică, şi de cutremur fiind cuprinse au mărit iubirea ta de oameni; cu cari şi noi pământenii, mărind pogorârea ta la noi, şi înălţarea cea dela noi, ne rugăm zicând: cela ce prin înălţarea ta ai umplut de nemăsurată bucurie pe învăţăcei, şi pe Născătoarea de Dumnezeu, carea te-a

născut, învredniceşte-ne şi pe noi bucuriei aleşilor tăi, cu rugăciunile lor, pentru mare mila ta.

Tropar, Glas 4.

Înălțatu-te-ai întru mărire Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând învățăceilor tăi cu făgăduința sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare, că tu ești Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Condac, Glas 6.

Plinind rânduiala cea pentru noi, și cele pământești unindu-le cu cele cerești, te-ai înălțat întru mărire, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-te, ci rămânând nedepărtat, și strigând celor ce te iubesc: Eu sunt cu voi, și nimenea împotriva voastră.

În Dumineca a șaptea după Paști, a sfinților Părinți.

La Vecernie, Mărire, Glas 6.

Astăzi pe trâmbițele Duhului cele de taină, pe purtătorii de Dumnezeu Părinți să-i lăudăm, pe cei ce au cântat în mijlocul bisericei, cântare asemenea preamăririi lui Dumnezeu, o Treime neschimbată, o ființă și o dumnezeire mărind, pe

surpătorii lui Arie și apărătorii dreptei credințe, cei ce pururea se roagă Domnului să miluiască sufletele noastre.

La sfânta Treime.

La Vecernie, Mărire, Și acum, Glas 8.

Veniți popoarelor să ne închinăm dumnezeirii celei în trei Ipostasuri, Fiiul întru Tatăl, împreună cu sfântul Duh, că Tatăl fără de ani a născut pe Fiul împreună vecinic și împreună pe scaun șezător; și Duhul sfânt erà în Tatăl împreună cu Fiul preamărit: o Putere, o Ființă, o Dumnezeire, căreia toți închinându-ne zicem: Sfinte Dumnezeule, celce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună lucrarea sfântului Duh; sfinte tare, prin care pe Tatăl am cunoscut, și Duhul sfânt a venit în lume; sfinte fără de moarte, Mângăitorule Duhule, carele din Tatăl purcezi, și în Fiul odihnești: Treime sfântă mărire ție.

Svetilna.

Preasfinte Duhule, celce purcezi din Tatăl, și prin Fiul ai venit la învățăceii cei necărturari, pe cei ce te cunosc pe tine Dumnezeu, mântuiește-i și miluiește pe toți. De 2 ori.

Mărire, Şi acum, asemenea.

Lumină este Tatăl, lumină Cuvântul, lumină şi Duhul sfânt, carele s'a trimis Apostolilor în limbi de foc, şi printr'ânsul toată lumea se luminează a cinstì pe prea sfânta Treime.

La Hvalite.

Pe 6, Glas 4.

Prea mărite lucruri au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Duhul sfânt s'a pogorît în limbi de foc, precum a spus grăitorul de Dumnezeu Luca zicând: Adunaţi fiind învăţăceii lui Hristos, s'a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, şi a umplut casa unde erau şezând, şi toţi au început a grăì, cu străine graiuri, cu străine învăţături, cu străine porunci ale sfintei Treimi. De 2 ori.

Duhul sfânt erà de-apururea, şi este şi va fi, nici început având, nici încetând, ci pururea cu Tatăl, şi cu Fiul este împreunat şi împreună numărat: vieaţă, şi de vieaţă făcător, lumină, şi de lumină dătător; însuş bun, şi izvor bunătăţii, prin carele Tatăl se cunoaşte, şi Fiul se preamăreşte, şi de toţi se ştie; o putere, o împreunare, o închinăciune a sfintei Treimi. De 2 ori.

Duhul sfânt e lumină şi vieaţă, şi izvor viu înţelegător, Duhul înţelepciunii, Duhul înţe-

legerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate, Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, carele împărțește daruri, prin carele toți Prorocii, și dumnezeieștii Apostoli, împreună cu Mucenicii s'au încununat; străină auzire, străină vedere, foc împărțindu-se spre darea de daruri. De 2 ori.

Mărire, Și acum, Glas 6.

Împărate ceresc Mângăitorule, Duhul adevărului, carele pretutindenea ești și toate le plinești, vistierul bunătăților, și dătătorule de vieață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată spurcăciunea, și mântuiește bunule sufletele noastre.

Tropar, Glas 8.

Bine ești cuvântat Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce prea înțelepți vânători ai arătat, trimițându-le lor Duhul cel prea sfânt, și prin trânșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, mărire ție.

Condac, Glas 8.

Când s'a pogorît limbile amestecând, despărțit-a neamurile cel prea înalt; iară când a împărțit limbi de foc, întru o unire pe toți i-a chiemat, și cu un glas mărim pe preasfântul Duh.

În 24 Iunie.

La nașterea sfântului Ioan Botezătorul.

La Vecernie, Mărire, Glas 6.

Astăzi sfeșnicul luminii, face cale înaintea venirei Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă. Astăzi în limba Zahariei, carea se deprinsese cu tăcerea, s'a limpezit, Îngerul poruncind, că așa s'a căzut tatălui să nu păziască tăcerea, glasul ieșind din pântece sterp, și bine vestind mântuirea a toată lumea.

Și acum, acelaș Glas.

Elisaveta a zemislit pe Înaintemergătorul Domnului, iară Fecioara pe Domnul măririi, sărutatu-s'au amândouă maicele, și pruncul a săltat, că înlăuntru robul a lăudat pe Stăpânul și minunându-se maica Înaintemergătorului a început a strigà: de unde mie aceasta, ca să vie maica Domnului meu la mine, ca să mântuiască poporul cel desnădăjduit, cela ce are mare milă.

La Hvalite.

Mărire, Glas 6.

Steaua stelelor, Înaintemergătorul, din pântece sterp se naște astăzi pe pământ, Ioan cel de Dumnezeu dorit, și arată raza lui Hristos: Ră-

săritul cel de sus, spre dreaptă mergerea credincioşilor.

Tropar, Glas 4.

Prorocule şi Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăudà pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut, şi amuţirea părintelui tău s'a deslegat, întru mărită şi cinstită naşterea ta, şi întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propoveduieşte.

Condac, Glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi.

Ceea ce mai nainte erà stearpă, astăzi naşte pe Înaintemergătorul lui Hristos, şi el este plinirea a toată prorocia, că pe carele Prorocii mai nainte l-au propoveduit, pe acesta în Iordan mâna puindu-şi, s'a arătat Cuvântului lui Dumnezeu Proroc propoveduitor, împreună şi înainte Mergător.

În 29 Iunie.

La sfinţii Apostoli Petru şi Pavel.

La Vecernia cea mare. Stihiri pe 8, Glas 2, însaş Podobia.

Cu ce cununi de laudă vom încununà pe Petru şi pe Pavel, pe cei despărţiţi cu trupurile, şi

împreunaţi cu duhul, pe mai marii vestitorilor de Dumnezeu, pe unul ca pe cel întâiu începător Apostolilor, iar pe altul, ca pe celce s'a ostenit mai mult decât ceilalţi, că pe aceştia cu adevărat după vrednicie îi încununează, cu cununile măririi celei nemuritoare, Hristos Dumnezeul nostru, celce are mare milă. De 3 ori.

Cu ce frumseţi de cântări vom lăudà pe Petru şi pe Pavel, pe cei ce sunt aripile cunoştinţei de Dumnezeu, cari au sburat pe la margini, şi la cer s'au înălţat, mânile Evangeliei darului, picioarele propoveduirii adevărului, râurile înţelepciunii, cornurile crucii, prin cari sprânceana dracilor o a surpat Hristos, celce are mare milă. De 3 ori.

Cu ce cântări duhovniceşti vom lăudà pe Petru şi pe Pavel, pe cei ce au junghiat nedumnezeirea şi gurile cele neastupate; sabiile Duhului cele înfricoşate, frumseţile Romei cele luminoase, desfătările a toată lumea, tablele cele înţelegătoare ale legii nouă de Dumnezeu scrise în Sion, pe carii Hristos i-a chiemat, celce are mare milă. De 2 ori.

Mărire, Glas 4.

Cu întrebarea cea de trei ori: Petre iubeşti-mă, lăpădarea cea de trei ori Hristos o a îndreptat,

pentru aceasta și către cunoscătorul tainelor a zis Simon: Doamne, tu toate le cunoști, toate le știi, tu știi că te iubesc. Pentru aceasta Mântuitorul a zis către dânsul: Paște oile mele, paște alegerea mea, paște mielușeii mei, pe cari cu sângele meu i-am agonisit spre mântuire. Pe acela roagă-l de Dumnezeu fericite Apostole, să ne dăruiască nouă mare milă.

La Hvalite.

Mărire, Glas 6.

Prea cinstit praznicul Apostolilor a sosit bisericii lui Hristos, carele solește nouă mântuire. Deci cu taină veselindu-ne să zicem către dânșii: bucurați-vă luminătorii celor din întunerec, cei ce sunteți ca niște raze ale soarelui celui înțelegător; bucurați-vă Petre și Pavele cei ce sunteți temeliile cele neclătite ale dumnezeieștilor învățături, prietenii lui Hristos, vase cinstite. Veniți în mijlocul nostru nevăzut, învrednicind darurilor celor fără materie, pe cei ce laudă praznicul vostru cu cântări.

Tropar, Glas 4.

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâiu pe scaun șezători și lumii Învățători, Stăpânului tuturor

rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Condac, Glas 2.

Pe propoveduitorii cei tari, şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia învăţăceilor tăi Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor tale şi odihna, că chinurile acelora, şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, unule cela ce ştii cele din inimă.

In 6 August.

La schimbarea la faţă a Domnului nostru Isus Hristos.

La Vecernie. Mărire, Şi acum, Glas 6.

Mai nainte închipuind învierea ta Hristoase Dumnezeule, atunci luând pe trei învăţăcei ai tăi: pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan, în Tavor te-ai suit, şi tu Mântuitorule la faţă schimbându-te, muntele Tavorului cu lumină s'a acoperit, învăţăceii tăi Cuvinte s'au aruncat cu faţa la pământ, neputând suferì să vază chipul cel nevăzut. Îngerii slujiau cu frică şi cu cutremur, cerurile s'au spăimântat, pământul s'a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul măririi.

La Hvalite.

Mărire, Și acum, Glas 8.

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacov și pe Ioan în munte înalt deosebi, și s'a schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, și hainele lui s'au făcut albe ca lumina; și s'au arătat Moisi și Ilie grăind cu dânsul, și nor luminos i-a umbrit pe dânșii, și iată glas din nor grăind: acesta este fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit, pe acesta să-l ascultați.

Tropar, Glas 7.

Schimbatu-te-ai la față în munte Hristoase Dumnezeule, arătând învățăceilor tăi mărirea ta, pe cât li-se puteà. Strălucească și nouă păcătoșilor lumina ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, dătătorule de lumină, mărire ție.

Condac, Glas 7.

În munte te-ai schimbat la față și pe cât au cuprins învățăceii tăi mărirea ta Hristoase Dumnezeule au văzut, că dacă te vor vedeà răstignit, să cunoască patima ta cea de bună voie, și lumii să propoveduiască, că tu ești cu adevărat raza Tatălui.

În 15 August.

La Adormirea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Vecernia cea mare. Stihirile pe 8, Glas 1, pe Podobie.

O prea mărită minune! izvorul vieții în mormânt se pune, și mormântul scară către cer se face. Veselește-te Getsimane, sfântă casă a Născătoarei de Dumnezeu, să strigăm credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor: Cea plină de dar bucură-te! Domnul e cu tine, cela ce prin tine dă lumii mare milă. De 3 ori.

Minunate-s tainele tale Curată, Scaunului celui de sus Stăpână te-ai arătat, și de pe pământ la cer te-ai mutat astăzi, mărirea ta cu bună cuviință, cu daruri de lumini dumnezeiești strălucind. Fecioarelor cu Maica Împăratului la înălțime suiți-vă: bucură-te cea plină de dar, cu tine este Domnul, cela ce prin tine dă lumii mare milă. De 3 ori.

Adormirea ta o măresc Stăpâniile, Scaunele, Căpeteniile, Domniile, Puterile, Heruvimii și înfricoșații Serafimi: pământenii se bucură, înfrumsețându-se cu dumnezeiască mărirea ta. Înaintea ta cad Împărații cu Arhangelii și cu

Îngerii şi strigă: bucură-te cea plină de dar, cu tine este Domnul, cela ce dă lumii prin tine mare milă. De 2 ori.

Mărire, Şi acum, se cântă pe 8 Glasuri, începând dela Glas 1.

1. Cu voia cea dumnezeiește stăpânitoare de Dumnezeu purtătorii Apostoli, fiind de pretutindenea ridicaţi pe sus de nori. 5. Ajungând la prea curatul, şi de vieaţă purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat. 2. Iară puterile cerești cele de sus, viind cu al lor Stăpân. 6. De Dumnezeu primitorul, şi preacuratul trup petrecându-l, cu spaimă fiind cuprins, prea frumos mergeau înainte, şi nevăzut strigau mai marilor cetelor celor de sus: iată împărăteasa tuturor, dumnezeiasca Fiică a venit. 3. Ridicaţi porţile, şi pe aceasta prea frumos o primiţi, pe maica luminii celei pururea fiitoare. 7. Că prin dânsa s'a făcut mântuire la tot neamul omenesc, spre carea a căută nu putem. 4. Şi acesteia cinste vrednică a-i da cu neputinţă este, că mărirea acesteia covârşeşte toată mintea. 8. Pentru aceasta prea curată de Dumnezeu' Născătoare, pururea cu purtătorul de vieaţă Împărat, şi cel născut al tău vieţuind, roagă-te neîncetat, să păziască şi să mântuiască pe poporul tău cel nou, că pe tine

folositoare te-am câștigat. 1. Și în veci luminat te fericim.

După Evangelie, Stihira, Glas 6.

Când mutarea prea curatului tău trup se gătià, atuncia Apostolii stând împrejurul patului, cu cutremur te vedeau, și unii căutând spre trup, de spaimă erau cuprinși, iară Petru cu lacrămi a strigat ție: o Fecioară, te văz limpede întinsă pe pat, pe tine vieața tuturor, și mă minunez, întru carea s'a sălăsluit îndulcirea vieții celei ce va să fie! ci o prea curată, roagă-te cu de-adinsul Fiului și Dumnezeului tău, ca să mântuiască cetatea ta nevătămată.

CATAVASII

la Adormirea Născătoarei (Precestii).

Peasna 1, Irmos, Glas 1.

Cea împodobită cu dumnezeiască mărire, pomenirea ta sfântă și lăudată Fecioară, a adunat pe toți credincioșii la veselie, începând Marie cu tâmpine și cu hore, cari cântă unuia născut al tău, că cu mărire s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos.

Cela ce ești făcător și cuprinzător a toate, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu Hristoase, întărește biserica neclătită, nemișcată, că însuți ești sfânt, cela ce întru sfinți te odihnești.

Peasna 4, Irmos.

Graiurile Prorocilor, și întunecatele vorbe, întruparea ta au prorocit, cea din Fecioară Hristoase, lumina strălucirii tale, întru lumina neamurilor va ieși, și îți strigă ție adâncul cu veselie: mărire puterii tale iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos.

Dumnezeiasca și nespusa podoabă a bunătăților tale Hristoase voiu spune, că din vecinica

mărire strălucire împreună vecuitoare, şi ipostatnică luând, din pântece fecioresc întrupându-te, soare le-ai strălucit celor dintru întunerec şi din umbră.

Peasna 6, Irmos.

Focul cel din lăuntru al chitului, celui născut în luciul mării, erà închipuire a îngropării tale celei de trei zile, al căreia Iona proroc s'a arătat, că fiind mântuit, precum s'a şi trimis mai nainte, nevătămat strigà: jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne.

Peasna 7, Irmos.

Mâniei celei fără de ruşine şi focului dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul adecă l-a răcorit, iară de mânie şi-a râs, prin cea cuvântătoare şi de Dumnezeu însufleţită, a sfinţilor vioară cu trei răsunări, răsunând împotriva organelor muzicești în mijlocul văpăii, prea mărite Dumnezeul Părinţilor, şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos.

Văpaia răcorind pe cuvioşi, iar pe cei necredincioşi arzând, Îngerul lui Dumnezeu cel prea puternic o a arătat coconilor; şi pe Născătoarea de Dumnezeu o a făcut izvor de vieaţă începător, stricarea morţii, şi vieaţă izvorând celor ce

cântă: pe Făcătorul unul să-l lăudăm ce-
tuiți, și să-l prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9, Pripeală.

Neamurile toate te fericesc pe tine una de Dumnezeu Născătoare.

Irmos.

Biruiescu-se rânduielile firii întru tine Fecioară curată, că nașterea feciorește, și moartea arvunește vieață: ceea ce ești după naștere fecioară, și după moarte vie, mântuiești pururea Născătoare de Dumnezeu moștenirea ta.

Svetilna.

Apostolilor dela margini, adunându-vă aici în satul Getsimani, îngropați-mi trupul meu, și tu Fiule, și Dumnezeul meu, primește Duhul meu.

De 3 ori.

La Hvalite.

Stihirile pe 4, Glas 4.

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici.

Întru mărită adormirea ta, cerurile se bucură, și oștile îngerești se veselesc, și tot pământul se bucură, cântare de ieșire glăsuind ție Maicei Stăpânului tuturor, cea nenuntită prea sfântă Fecioară, carea ai mântuit neamul omenesc de osândirea strămoșilor. De 2 ori.

Dela margini s'au adunat cei mai aleşi dintre Apostoli, ca cu voia cea dumnezeiască să te îngroape, şi de pe pământ la înălţime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie a strigat ţie: bucură-te căruţa a toată dumnezeirea: bucură-te una ceea ce ai împreunat prin naşterea ta pe cele de pe pământ cu cele de sus.

Ceea ce ai născut vieaţa, la vieaţa cea fără de moarte ai trecut, întru cinstită adormirea ta, încunjurându-te Îngerii, Domniile şi Puterile, Prorocii şi Apostolii şi toată făptura, şi Fiul tău primind în prea curate mânile sale sufletul tău cel fără prihană Fecioară, maică mireasă dumnezeiască.

Mărire, Şi acum, Glas 6.

La adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu maica vieţii, norii au risipit pe Apostoli prin văzduh, şi pe cei risipiţi prin lume, întru o ceată i-a pus înaintea preacuratului tău trup, cari şi îngropându-l cu cinste, glasul lui Gavriil a strigat cântând: bucură-te cea plină de dar, Fecioară maică nenuntită, Domnul este cu tine; cu carii împreună pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, Glas 1.

Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare, mutatu-te-ai la vieață, fiind maica vieții, și cu rugăciunile tale mântuiești din moarte sufletele noastre.

Condac, Glas 2.

Pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu o au ținut, căci ca pe maica vieții, la vieață o a mutat, celce s'a sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

In 8 Septemvrie.

La nașterea prea sfintei de Dumnezeu Născătoare.

La Vecernie, Mărire, Și acum, Glas 6.

Astăzi Dumnezeu celce se odihnește pe Scaune înțelegătoare, scaun sfânt pe pământ lui-și mai nainte și-a gătit, celce a întărit cerurile cu înțelepciunea, cer însuflețit cu iubirea de oameni s'a făcut, că din rădăcină neroditoare, sad de vieață purtător ne-a odrăslit nouă, pe maica sa, Dumnezeul minunilor, și nădejdea celor fără de nădejde, Doamne mărire ție.

Tropar, Glas 4.

Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea. Că din tine a răsărit soarele dreptăţii Hristos Dumnezeul nostru. Şi deslegând blăstămul a dat binecuvântare, şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă vieaţă vecinică.

Condac, Glas 4.

Ioachim şi Ana, din defăimarea nenaşterii de fii, şi Adam şi Eva din stricăciunea morţii s'aŭ slobozit, Preacurată întru sfântă naşterea ta; aceasta o sărbează şi poporul tău, din vina greşalelor mântuindu-se, când strigă către tine: cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţii noastre.

La Hvalite.

Mărire, Şi acum, Glas 6.

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă popoarelor: că iată cămara luminii, şi cartea cuvântului vieţii din pântece a ieşit. Şi ceea ce s'a născut uşă către răsărituri, aşteaptă întrarea preotului celui mare. Una şi care aduce pe unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

CATAVASII

la cinstita Cruce.

Peasna 1, Irmos.

Crucea însemnând Moisi, în drept cu toiagul marea roșie a despărțit, trecând Izrail pedestru. Iară de curmeziș aceeaș, lovindu-o, o a împreunat împotriva carălor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea lui Hristos să-i cântăm Dumnezeului nostru că s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos.

Toiagul spre închipuirea tainei se primește, că cu odrăslire a ales preot. Iară bisericii celei mai nainte neroditoare acum a înflorit lemnul crucii, spre putere și spre întărire.

Peasna 4, Irmos.

Auzit-am Doamne taina rânduielei tale, înțeles-am lucrurile tale și am preamărit dumnezeirea ta.

Peasna 5, Irmos.

O de trei ori fericit lemn, pe care s'a răstignit Hristos Împăratul și Domnul, prin care a căzut celce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind

celce s'a pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, celce dă pace sufletelor noastre.

Peasna 6, Irmos.

În rânza fiarei celei din apă, întinzându-şi Iona palmele în chipul crucii, a închipuit de mai nainte în mod vâdit patima cea mântuitoare. De unde a treia zi ieşind, învierea cea mai presus de lume a însemnat a lui Hristos Dumnezeu, celui ce s'a răstignit cu trupul, şi cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Peasna 7, Irmos.

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a turburat, suflând cu îngrozire, şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu, însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor, ci împotrivă suflând Duhul cel răcoritor, împreună cu focul fiind au cântat: prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos.

Binecuvântaţi tinerii cei întocmai cu numărul Treimei, pe făcătorul Dumnezeu Părintele, lăudaţi pe Cuvântul, celce s'a pogorît, şi a prefăcut focul în rouă, şi prea înălţaţi pe Duhul cel prea sfânt, carele dă vieaţă tuturor, întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos.

Stih.

Mărește suflete al meu pe prea cinstită crucea Domnului.

Raiu de taină ești Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de carele lemnul crucii cel de vieață purtător, pe pământ s'a sădit; pentru aceasta acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Svetilna.

Crucea este păzitoare a toată lumea, crucea e podoaba bisericii, crucea stăpânirea Împăraților, crucea întărirea credincioșilor, crucea mărirea îngerilor, și dracilor rană.

La Hvalite.

Stihirile pe 4, Glas 8, însaș Podobia.

O prea mărită minune! prea sfântă cruce, pomul cel de vieață purtător, ridicat la înălțime se arată astăzi: mărescu-o toate marginile, dracii toți se îngrozesc. O, ce dar s'a dăruit pământenilor, prin care Hristos mântuiește sufletele noastre ca un milostiv. De 2 ori.

O prea mărită minune! că crucea ce a purtat pe sine pe cel prea înalt ca un strugur plin

de vieaţă se înalţă astăzi de pe pământ; prin carea toţi ne-am tras la Dumnezeu, şi moartea de tot s'a potopit. O prea cinstite lemn, prin care ne împărtăşim de hrana cea fără de moarte din Edem, preamărind pe Hristos.

O preamărită minune! lăţimea şi lungimea crucii cu a cerului se aseamănă, că cu dumnezeiescul dar sfinţeşte toate: întru aceasta neamurile cele barbare se biruiesc, întru aceasta sceptrurile împăraţilor se întăresc; o dumnezeiască scară, pe carea ne suim la cer, înălţând întru cântări pe Hristos Domnul.

Mărire, Şi acum, Glas 6.

Astăzi înainte merge crucea Domnului, şi credincioşii o primesc cu dragoste, şi-şi iau vindecări sufletului şi trupului, şi a toată boala. Pe aceasta să o sărutăm cu bucurie, şi cu frică: cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem, iar cu bucurie, pentru mântuirea, care o dă lumii celce s'a pironit pe dânsa Hristos Domnul, carele are mare milă.

Tropar, Glas 1.

Mântuieşte Doamne poporul tău, şi binecuvântă moştenirea ta, biruinţă împăratului nostru asupra protivnicilor dăruieşte, şi cu crucea ta păzeşte pe poporul tău.

Condac, Glas 4.

Cela ce te-ai înălțat pe cruce de bună voie, poporului tău celui nou numit cu numele tău, dăruiește-i îndurările tale Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea ta pe credinciosul Împăratul nostru, dăruindu-i lui biruință asupra protivnicilor, având ajutorul tău armă de pace nebiruită biruință.

In 14 Octomvrie.

La prea cuvioasa Paraschiva.

La Vecernie, Mărire, Glas 1.

Cu vărsarea lacrămilor stingând aprinderea patimilor trupești, și focul dragostei celei dumnezeiești aprinzându-l, te-ai luminat cu nemurirea Împăratului Hristos, și cu dânsul te-ai împreunat bună fecioară, și cu dânsul în cămara cea înțelegătoare acum ai întrat Paraschivo. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Tropar, Glas 8.

Întru tine maică cu osârdie s'a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta cuvioasă Paraschivo, împreună cu îngerii se bucură duhul tău.

Octomvrie 14.

Condac, Glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi.

Pe sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toţi cu bună credinţă să o lăudăm, pe prea cinstita Paraschiva; că aceasta lăsând vieaţa cea stricăcioasă, pentru totdeauna a luat cea nestricăcioasă pentru aceasta mărire a aflat, şi dar de minuni cu dumnezeiască poruncă.

După Evangelie, Stihira, Glas 6.

Pomenirea ta rămâne în veci, cuvioasă maică Paraschivo, şi sudorile ostenelelor tale pretutindenea au înflorit. Că deşi te-ai mutat dela cele pământeşti, dar cu îngerii stând înainte pururea, rogi pe Hristos Dumnezeu, pentru cei ce laudă după vrednicie mărită pomenirea ta.

La Hvalite.

Mărire, Glas 6.

Cuvioasă maică Paraschivo, din pruncie pe tine te-ai făgăduit lui Hristos Dumnezeu, şi întărită fiind de dânsul, ai supus trupeştile patimi, ca cel mai mic să slujească celui mai mare; pentru aceasta şi cununa răbdării ai luat din mâna lui, căruia te roagă, să mântuiască sufletele noastre.

In 26 Octomvrie.

La sfântul marele mucenic Dimitrie.

Mărire, Glas 6.

Astăzi prăznuirea cea a toată lumea a purtătorului de chinuri împreună ne chiamă pe noi: veniți dar iubitorilor de praznic, luminat să săvârșim pomenirea lui grăind: bucură-te cela ce cu credința ai rupt haina păgânătății, și cu vitejia Duhului te-ai înfășurat; bucură-te cela ce cu puterea dată ție dela unul Dumnezeu ai stricat meșteșugirile călcătorilor de lege; bucură-te cela ce prin mădulările tale cele împunse, fericita patimă a lui Hristos duhovnicește nouă o ai zugrăvit; pe carele roagă-l podoaba purtătorilor de chinuri Dimitrie, să ne mântuim noi de văzuții și nevăzuții vrăjmași, și să mântuiască sufletele noastre.

La Stihoavnă.

Mărire, Glas 8.

Dumnezeiescul și fără prihană sufletul tău pururea pomenite Dimitrie, are lăcaș cerescul Ierusalim, ai cărui pereți cu prea curate mânile nevăzutului Dumnezeu s'au zugrăvit. Are și prea cinstitul și mult pătimitorul tău trup, această preamărită biserică pe pământ, nefurată comoară de minuni, de boale tămăduitoare, unde

Alergând luăm tămăduiri. Păzește prea lăudate cetatea, care te mărește, de năvălirile cele protivnice, ca cela ce ai îndrăznire către Hristos, carele te-a mărit pe tine.

Tropar, Glas 3.

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cela ce ai biruit pe păgâni, deci precum mândria lui Lie ai surpat, și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa sfinte Dimitrie pe Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul cutremurului, Glas 8.

Cela-ce cauți spre pământ și-l faci pe el de se cutremură, mântuiește-ne pe noi de groaza cea înfricoșată a cutremurului, Hristoase Dumnezeul nostru, și trimite-ne milele tale cele bogate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Condac, Glas 2.

Cu curgerile sângiurilor tale Dimitrie, a roșit Dumnezeu biserica, celce ți-a dat ție tărie nebiruită, și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

Condacul cutremurului, Glas 6.

Mântuiește-ne Doamne de cutremurul cel greu, și de ranele cele cumplite, pentru păcatele

noastre. Miluieşte Doamne pe dreptcredincios[illegible] Împăratul nostru, şi poporul tău, pe carele cu scump sângele tău l-ai câştigat Stăpâne, şi nu da cetatea întru pierzare prin înfricoşatul cutremur: că pe alt Dumnezeu afară de tine nu ştim, şi strigă celor ce cântă ţie: eu sunt cu voi şi nimeneà împotriva voastră.

După Evangelie, Stihira cea de seara, Glas 6.

Astăzi prăznuirea cea a toată lumea.

La Hvalite.

Mărire, Glas 6.

Pe cela ce şi-a câştigat cu sulițele darul coastei Mântuitorului, celei împunse cu suliţa, din care ne izvoreşte nouă Mântuitorul apele vieţii şi ale nestricăciunii, pe Dimitrie să-l cinstim, cel înţelept întru învăţături, şi purtător de cunună între mucenici, carele prin sânge şi-a săvârşit cursul patimilor, şi prin minuni a strălucit la toată lumea, pe răvnitorul Stăpânului, pe milostivul şi iubitorul de săraci, pe folositorul Tesalonicenilor întru multe şi adesea cumplite primejdii; a cărui pomenirea cea de peste an cinstindu-o, mărim pe Hristos Dumnezeu, celce lucrează prin dânsul tuturor tămăduiri.

In 8 Noemvrie.

La adunarea (Soborul) Ingerilor.

Mărire, Glas 6.

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngereşti, că cel mai înainte stătător al vostru şi al nostru folositor, marele arhistratig în ziua de astăzi, întru cinstită biserica lui cu preamărire arătându-se sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i lui să-i strigăm: acopere-ne pe noi cu acoperemântul aripilor tale mai mare Arhangele Mihaile.

Şi acum, acelaş Glas.

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor, că folositoarea noastră şi mijlocitoarea, şi acoperemântul, şi scăparea cea mare în ziua de astăzi, întru cinstită biserica ei cu preamărire arătându-se sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i ei să-i strigăm: acopere-ne pe noi cu acoperemântul aripilor tale prea curată Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Tropar, Glas 4.

Mai marilor Voevozi ai oştirilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi nevrednicii, ca cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperemântul aripilor măririi voastre celei netru-

peşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cadem de dinsul şi strigăm: mântuiţi-ne din nevoi, ca niște mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

Condac, Glas 2.

Mai marilor Voevozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieştii măriri, povăţuitorii oamenilor, şi căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereţi nouă, şi mare milă, ca niște mai mari Voevozi ai celor fără de trupuri.

După Evangelie, Stihira, Glas 6.

Îngerii tăi Hristoase înaintea Scaunului măririi cu frică stând, și cu a ta vărsare de lumină pururea strălucitori fiind, cântăreţii întru cele prea înalte și slujitorii voii tale, dela tine fiind trimiși, dau luminare sufletelor noastre.

La Hvalite.

Mărire, Glas 5.

Unde umbrează darul tău Arhangele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu sufere să rabde lumina ta, luceafărul celce a căzut. Pentru aceasta ne rugăm ţie, săgeţile lui cele purtătoare de foc, cele pornite asupra noastră, stânge-le cu mijlocirea ta, mântuindu-ne pe noi de smintelele lui, vrednicule de laudă Arhangele Mihaile.

In 21 Noemvrie.

La întrarea în biserică a prea sfintei de Dumnezeu Născătoare.

Mărire, Și acum, Glas 8.

După ce te-ai născut dumnezeiască mireasă Stăpână, venit-ai în biserica Domnului, ca să te hrănești în sfintele sfintelor, ca o sfințită. Atuncia și Gavriil s'a trimis la tine, cea cu totul fără prihană, aducând ție hrană. Cele cerești toate s'au minunat, văzând pe Duhul sfânt sălășluindu-se întru tine. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce ești în cer și pe pământ mărită, maica lui Dumnezeu, mântuiește neamul nostru.

Tropar, Glas 4.

Astăzi înainte însemnarea bunei voințe a lui Dumnezeu, și propoveduirea mântuirii oamenilor, în biserica lui Dumnezeu, luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai nainte vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: bucură-te plinirea rânduelii Ziditorului.

Condac, Glas 3.

Prea curată biserica Mântuitorului, cămara cea de mult preț, și Fecioara, sfințită vistieria măririi lui Dumnezeu, astăzi se aduce în casa

Domnului, împreună aducând darul Duhului lui Dumnezeu, pe carea o laudă îngérii lui Dumnezeu, aceasta este cortul cel ceresc.

Irmos, Glas 4.

Îngerii văzând întrarea celei prea curate s'au mirat, cum Fecioara a întrat în sfânta sfintelor.

Ca de un sicriu însufleţit al lui Dumnezeu, nici decum să nu se atingă mâna necredincioşilor, iară buzele credincioşilor fără tăcere glasul Îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: cu adevărat mai presus de cât toţi eşti Fecioară curată.

La Hvalite.

Mărire, Şi acum, Glas 2.

Astăzi în biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, întru sălăşluirea Împăratului a toate Dumnezeu, şi a hrănitorului întregei vieţii noastre. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o poruncă de trei ani se aduce în sfânta sfintelor. Acesteia să-i strigăm ca Îngerul: bucură-te ceea ce numai tu eşti între muieri binecuvântată.

In 6 Decemvrie.
La sfântul Nicolae.

Mărire, Glas 6.

Pe cela ce este podoaba Ierarhilor, şi lauda Părinţilor, izvorul de minuni şi al credincioşilor folositor mare, adunându-ne, o iubitorilor de prăznuire, cu cântări de laudă să-l lăudăm grăind: Bucură-te păzitorul celor din Mira şi mai nainte şezător cinstit, şi stâlpul cel neclătit; bucură-te luminătorule prea luminate, care cu luminile luminezi marginile lumii; bucură-te dumnezeiască bucurie a celor scârbiţi, şi folositorul cel prea cald al celor ce li-se face strâmbătate. Şi acum prea fericite Nicolae, nu încetà rugându-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc pururea cea de bucurie şi întru tot prăznuită pomenirea ta.

Tropar, Glas 4.

Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor, pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi.

În Mira sfinte, sfinţitor te-ai arătat, că Evangelia lui Hristos plinindu-o cuvioase, ţi-ai pus sufletul pentru poporul tău, mântuit-ai dela moarte pe cei nevinovaţi. Pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

După Evangelie, Stihira, Glas 6.

Bine slugă bună şi credincioasă: bine lucrătorule al viiei lui Hristos, tu şi greutatea zilei ai purtat, tu şi talantul cel dat ţie l-ai înmulţit şi celor ce au venit după tine nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta porţile cereşti ţie s'au deschis: întră întru bucuria Domnului tău, şi te roagă pentru noi sfinte Nicolae.

La Hvalite.

Mărire, Glas 5.

Să trimbiţăm cu trimbiţă de cântări, să săltăm în cele de praznic, şi să dănţuim bucurându-ne întru prăznuirea cea de peste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte; Împăraţii şi Domnii împreună să alerge, şi să laude pe cela ce a plecat pe Împăratul prin arătarea cea înfricoşată în vis, ca să slobozească pe cei trei Voevozi închişi

nevinovaţi. Păstoriiorul cel asemenea râvnitor să lăudăm mai bun; cei din boale pe tămăPăstor", cei din primejdii pe mântuitorul, păgoşii pe folositorul, săracii pe îmbogăţitorul, cei din năcazuri pe mângăitorul, călătorii pe cel împreună călător, cei ce sunt pe mare pe ocârmuitorul; toţi pe cela ce ajunge cu silinţă pretutindenea, pe marele Ierarh lăudându-l aşa să zicem: Preasfinte Nicolae, grăbeşte şi ne mântuieşte din nevoile ce ne vin asupra, şi mântuieşte turma ta cu rugăciunile tale.

Urmează cântările înveselitoare (Polihronisme) adecă:

gratulare Metropolitului când ridică păharul.

Mulţi ani deie Domnul Dumnezeu prea sfinţitului, de Dumnezeu trimisului Metropolit, al sfintei Metropolii (cutare).

Preasfinţitului, şi Exarhului a toată stăpânirea (cutare), Domnul să-l păzească întru mulţi ani.

Întru cinstea şi mărirea Împăratului'sau Domnului ţării.

Mulţi ani să deie Domnul Dumnezeu nostru prea luminatului, şi prea înălţatului (Împărat

sau Domn) Stăpânului (cutare); Domnul să-l păzească pe dânsul întru mulţi ani.

Întru cinstea şi mărirea Domnului sau boierului.

Mulţi ani să deie Domnul Dumnezeu cinstitului, măritului, de bun neam născutului, şi prea înţeleptului (Domn sau boier, cutare) şi să-l păzească pe dânsul întru mulţi ani.

IRMOASE
sau
CÂNTĂRI ÎNVESELITOARE.

La masa celui ce te ospătează se cânte pe Glas 8.

Facerea lui Neon patron.

Cela ce ai săturat popoarele în pustie, și din piatră le-ai izvorît lor apă, și la Cana Galileii apa în vin o ai prefăcut, însuți casa aceasta întăreşte-o, însuți pânea înmulțește-o, însuți vinul binecuvântă-l, și celor ce ne-au primit pe noi, plată cerească dăruiește-le. Și pe noi pe toți miluiește-ne, ca un bun și de oameni iubitor.

Alte Irmoase înveselitoare, cari se cântă pe Anaforă.

Glas 1.

Pe norul cel purtător de lumină, întru carele Stăpânul tuturor ca ploaia din cer pe lână s'a pogorît, și s'a întrupat pentru noi, făcându-se om ca cel fără de început, să o mărim toți ca pe o maică curată a Dumnezeului nostru.

Glas 1.

Pe izvorul cel primitor de vieață, cel pururea curgător, pe sfeșnicul cel de lumină purtător

al darului, pe biserica cea însufleţită, pe cortul cel prea curat, pe cea decât cerul, şi decât pământul mai desfătată, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioşilor să o mărim.

Glas 5.

În cuptorul cel bâlbăitor s'a pogorît Îngerul Domnului, la tinerii cei ce erau cu Azarie, şi nu s'a atins de dânşii nici cum focul. Atunci cei trei lăudând au grăit: bine e cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Glas 2.

Ceea ce eşti în ceruri binecuvântată, şi pe pământ mărită, bucură-te mireasă nenuntită, fecioria ta nespurcată Născătoare de Dumnezeu, pe care focul dumnezeirii nu o a ars, cu cântări neîntrerupte pe aceasta pururea o mărim.

Glas 3.

La muntele Sinai te-a văzut Moisi în rug, pe tine care ai zemislit focul dumnezeirii în pântecele tău nearzând: iară Daniil te-a văzut munte netăiat, toiagul cel odrăslit, Isaia a strigat: cea din rădăcina lui David.

Glas 4.

Mânile întinzându-şi Daniil, căscările leilor în groapă le-ai încuiat, şi puterea focului o ai

stâns, încingându-se cu fapta bună, iubitorii de buna credința tineri strigând: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Glas 4.

S'au cutremurat popoarele, s'au turburat neamurile, împărățiile cele tari s'au plecat Preacurată, de frica nașterii tale, că a venit Împăratul meu, și a surpat pe tiranul, și lumea din stricăciune o a mântuit.

Împărăteasă prea lăudată, Fecioară maică cocoană ascultă graiurile mele, și-mi socotește cuvintele, vezi suspinul lacrămilor, vezi năcazul sufletului, vezi, și nu mă trece cu vederea, o Stăpână de Dumnezeu Născătoare.

Să mărim pe Treimea cea nedespărțită, să o lăudăm pe o dumnezeire, pe Tatăl, cu Fiul, și cu Duhul sfânt.

Rugile păcătoșilor primindu-le, și năcăjiților suspinele netrecându-le, roagă-te celui din prea curat pântecele tău, să ne mântuiască pe noi, prea sfântă Fecioară.

Glas 7.

Ceea ce ai născut fără de ispita stricării, și Cuvântului celui întru tot prea înțelept meșter

trup ai împrumutat, maică ce nu știi de bărb... Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul celui nesuferit, încăperea celui nemăsurat, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Glas 8.

Privind tiranul la chipul celui de al patrulea, a grăit celor ce erau cu el, trei am băgat în văpaie, iară acuma văz patru, și chipul unuia îmi minunează mintea, și-mi spăimântează cugetul, iară dantul celor trei te laudă întru toți vecii.

Glas 8.

Muziceștile organe împreună glăsuind, și popoare fără de nume închinându-se chipului celui din Deira, trei tineri neplecându-se, pe Domnul au lăudat, și l-au prea înălțat pe dânsul întru toți vecii.

Glas 8.

Ars-ați cuptorul de șepte ori, până în sfârșit arsu-l-ați, tiranul a grăit Haldeilor, pe Anania, Azaria și pe Misail, să-i băgați pe dânșii într'ânsul, cari chipului celui de aur nu au vrut să se închine, ci au zis: noi Dumnezeu avem în ceruri, căruia slujim, și ne închinăm întru toți vecii.

POLIELEUL

la Praznice împărăteşti, şi la sărbători de ale sfinţilor.

Psalm 134.

Robii, robii pe Domnul, Aliluia.

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul, Aliluia.

Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Lăudaţi pe Domnul, că e bun Domnul, cântaţi numele lui că e bun.

Că pe Iacov şi-a ales lui-şi Domnul, pe Izrail spre moştenire lui-şi.

Că eu am cunoscut că e mare Domnul, şi Domnul nostru peste toţi Dumnezeii.

Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.

Ridicând nori dela marginea pământului,

Fulgerile spre ploaie le-a făcut,

Cela ce scoate vânturile din vistieriile sale.

Care a bătut pe cei întâi născuţi ai Egiptului, dela om până la dobitoc.

Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău Egipte,
Intru Faraon, şi întru toate slugile lui.
Carele a bătut neamuri multe,
Şi a ucis împăraţi tari:
Pe Sion împăratul Amoreilor,
Şi pe Og împăratul Vasanului,
Şi toate împărăţiile lui Hanaan;
Şi a dat pământul lor moştenire,
Moştenire lui Izrail poporului său.
Doamne numele tău e în veac,
Şi pomenirea ta în neam, şi în neam.
Că va judecà Domnul pe poporul său,
Şi spre slugile sale se va umilì.
Idolii neamurilor, argint şi aur, lucruri de mâni omeneşti:
Gură au, şi nu vor grăì,
Ochi au, şi nu vor vedeà,
Urechi au, şi nu vor auzì;
Că nu este duh în gura lor.
Asemenea lor să fie cei ce fac acestea,
Şi toţi cei ce nădăjduiesc spre dânşii.
Casa lui Izrail binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Aron binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Levi binecuvântaţi pe Domnul.
Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul.

Bine ¦este cuvântat Domnul din Sion, celce locuieşte în Ierusalim.

Psalm 135.

Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, Aliluia,
Că în veac este mila lui Aliluia,
Mărturisiţi-vă D-zeului Dumnezeilor, Aliluia,
Că în veac este mila lui, Aliluia.
Mărturisiţi-vă Domnului Domnilor,
Celuia ce face minuni mari unuia,
Celui ce a făcut cerurile cu înţelegere,
Celui ce a întărit pământul peste ape,
Celui ce a făcut luminători mari unuia:
Soarele spre stăpânirea zilei,
Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii.
Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâiu născuţi ai lor,
Şi a scos pe Izrail din mijlocul lor,
Cu mână tare şi cu braţ înalt.
Celui ce a împărţit marea roşie întru despărţituri,
Şi a trecut pe Izrail prin mijlocul ei;
Şi a scuturat pe Faraon, şi puterea lui în marea roşie:
Celui ce a trecut poporul său în pustie.
Celui ce a bătut împăraţi mari,
Şi a omorît împăraţi tari:
Pe Sion împăratul Amoreilor,

Şi pe Og împăratul Vasanului;
Şi le-a dat pământul lor moştenire,
Moştenire lui Izrail slugii sale,
Că întru smerenia noastră şi-a adus aminte de
noi Domnul,
Şi ne-a mântuit pe noi de vrăjmaşii noştri.
Cel ce dă hrană la tot trupul, mărturisiţi-vă
Dumnezeului ceresc. Aliluia, că în veac e
mila lui, Aliluia.

DUPĂ POLIELEU

urmează: Psalmii cei aleşi cu Pripelele lor, cari se vor însemnà mai jos, şi după sfârşitul Pripelelor se cântă:

Mărire.

Mărire ţie Treime sfântă, Părinte, Cuvântule, şi Duhule sfinte, (zicând:) Mărire ţie Dumnezeule.

Şi acum.

Bucură-te ceea ce eşti cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine, (zicând:) şi prin tine cu noi.

Aliluia. De 3 ori.

PRIPELELE

la Praznice împărăteşti, şi la toţi Sfinţii cari au Polieleu, întocmite de monahul Timoteiu.

In 8 Septemvrie.

La naşterea prea sfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

Stih.

1. Adu-ţi aminte Doamne de David, şi de toate blândeţele lui.

Pripeală.

Bucură-te ceea ce eşti cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine, (zicând:) şi prin tine cu noi.

2. Prea mărite lucruri s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voiu pune pe Scaunul tău.
4. Sfinţit-a lăcaşul său cel prea înalt, Dumnezeu e în mijlocul ei, şi nu se va clăti.
5. Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.
6. Bine e cuvântat D-zeu în veac, şi în veacul veacului.

Mărire, Şi acum.

In 14 Septemvrie.
La Înălţarea cinstitei cruci.

Stih.

1. Judecă Doamne pe cei ce-mi fac mie strâmbătate, dă răsboiu celor ce se oştesc asupra mea.

Pripeală.

Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă dela faţa arcului, (zicând:) crucea ta Hristoase Dumnezeule.

2. Însemnatu-s'a peste noi lumina feţei tale Doamne.
3. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
4. Iară Dumnezeu Împăratul nostru mai nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.
5. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.
6. Mântuieşte Doamne pe poporul tău, şi binecuvântă moştenirea ta: şi paşte pe ei, şi-i ridică până în veac.

Mărire, Şi acum.

In 26 Septemvrie.
La sfântul Apostol Ioan teologul.

Stih.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, iar facerea mânilor lui o vestește tăria.

Pripeală.

Veniţi toţi pe fiul tunetului să-l lăudăm, pe Ioan cel curat, (zicând:) pe cel dela pieptul lui Hristos.

2. Strălucit-au fulgerile lui lumii.
3. Că a îndreptat lumea carea nu se va clăti.
4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.
5. Dumnezeu a stătut întru adunarea Dumnezeilor și în mijloc de Dumnezei va osebì.
6. Și însuș va da putere, și întărire poporului său, bine e cuvântat de Dumnezeu.

Mărire, Și acum.

In 14 Octomvrie.
La prea cuvioasa Paraschiva.

Stih.

1. Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

Pripeală.

Veniţi iubitorilor de prăznuire să lăudăm pe cuvioasa Paraschiva, (zicând:) lauda Epivatului.

2. Genunchii mei au slăbit de post, și trupul meu s'a schimbat de untul de lemn.
3. Pentru cuvântul buzelor tale, eu am păzit căi nesâlnice.
4. Întors-ai plângerea mea spre bucurie, și mi-ai dat sprijinirea mântuirii.
5. Și să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al său.
6. Cântați Domnului toți prea cuvioșii lui, și mărturisiți pomenirea sfinției lui.

Mărire, Și acum.

În 26 Octomvrie.

La sfântul marele mucenic Dimitrie.

Stih.

1. Dumnezeu e scăparea noastră, și puterea, ajutor întru năcazurile cele ce ne-au foarte aflat pe noi.

Pripeală.

Veniți iubitorilor de mucenici să lăudăm pe izvorîtorul de mir Dimitrie, (zicând:) pe râvnitorul Mântuitorului.

2. Vărsatu-s'a sângele lor cu apa împrejurul Ierusalimului.
3. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi întru odihnă.
4. Bucurați-vă drepților întru Domnul, celor drepți se cuvine laudă.

5. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii lui, Dumnezeul lui Izrail.
6. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, şi va nădăjdui spre dânsul, şi se vor lăudà toţi cei drepţi la inimă.

Mărire, Şi acum.

În 8 Noemvrie.
La Arhangelii Mihail şi Gavriil.

Stih.

1. Cântaţi Domnului cântare nouă.

Pripeală.

Veniţi toţi într'un glas să lăudăm pe Arhistrategul Mihail şi Gavriil, (zicând:) Pe Voevozii puterilor celor de sus.

2. Lăudaţi pe el toţi îngerii lui, lăudaţi pe el toate puterile lui.
3. Închinaţi-vă lui toţi îngerii lui.
4. Cela ce face pe îngerii săi duhuri, şi slugile sale pară de foc.
5. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii lui, cei puternici la virtute, cari faceţi cuvântul lui, a auzì glasul cuvintelor lui.
6. Binecuvântaţi îngerii Domnului, cerurile Domnului pe Domnul lăudaţi.

Mărire, Şi acum.

In 13 Noemvrie.
La sfântul Ioan gură de aur.

Stih.

1. Auziți acestea toate neamurile, luați în urechi toți cei ce locuiți în lume.

Pripeală.

Veniți toți cu un glas să lăudăm pe Ioan gură de aur, (zicând:) pe învățătorul cel de obște.

2. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetarea inimii mele cunoștință.
3. Doamne iubit-am bunăcuviința casei tale, și locul lăcașului măririi tale.
4. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.
5. Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzirea cea rea nu se va teme.
6. Fericiți cari locuiesc în casa ta, în veacul veacului te vor lăudà.

Mărire, Și acum.

In 21 Noemvrie.
La Întrarea în biserică a prea sfintei de Dumnezeu Născătoare.

Stih.

1. Mare e Domnul, și foarte lăudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

Pripeală.

Veniți toți să lăudăm pe prea sfânta Fecioara Maria, prunca cea aleasă a lui Dumnezeu,

și să o cinstim, (zicând:) întrarea ei în biserica Domnului.

2. Sfinți-a lăcașul său cea prea înalt.
3. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.
4. Feței tale se vor rugà bogații poporului.
5. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie; aduce-se-vor în biserica Împăratului.
6. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisì ție în veac, și în veacul veacului.

Mărire, Și acum.

In 30 Noemvrie.

La sf. Apostol Andreiu, cel întâiu chiemat.

Stihurile dela Ioan teologul, pag. 268.

Pripeală.

Veniți toți într'un glas să lăudăm pe Andreiu cel întâiu chiemat, (zicând:) pe fratele lui Petru.

Mărire, Și acum.

In 5 Decemvrie.

La sfințitul Sava.

Stihurile dela prea cuv. Paraschiva, pag. 268.

Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să lăudăm pe Sava sfințitul, (zicând:) lauda Capadochiei.

Mărire, Și acum.

Pripelele.

În 6 Decemvrie.
La sfântul Nicolae.

Stihurile dela Ioan gură de aur, pag. 271.

Pripeală.

Veniţi toţi pământenii să lăudăm pe Ierarhul Nicolae, (zicând:) învăţătorul celor din Mira.

Mărire, Şi acum.

În 25 Decemvrie.
La naşterea Domnului nostru Isus Hristos.

Stih.

1. Cântaţi Domnului tot pământul, cântaţi numele lui, daţi mărire laudei lui.

Pripeală.

Veniţi împreună cu cetele îngereşti să cântăm: mărire celui dintru înălţime lui Dumnezeu, (zicând:) celui ce s'a născut în peşteră.

2. Mântuire a trimis Domnul poporului său, sfânt şi înfricoşat e numele lui.
3. Iară Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ, toate câte a vrut a făcut.
4. Şi eu întâiu născut voiu pune pe dânsul, mai înalt decât împăraţii pământului, şi se vor închină lui toţi împăraţii pământului.
5. Din pântece mai nainte de luceafăr te-am născut.
6. Domnul a zis către mine: Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut.

Mărire, Şi acum.

In 1 Ianuarie.
La sfântul Vasilie.

Stih.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Pripeală.

Veniți toți pământenii să lăudăm pe marele Vasilie, (zicând:) lauda celor din Cesaria.

2. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.
3. Doamne iubit-am bună podoaba casei tale, și locul lăcașului măririi tale.
4. Gura dreptului se va învățà înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.
5. Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzirea cea rea nu se va teme.
6. Fericiți cei ce locuiesc în casa ta, în veacul veacului te vor lăudà.

Mărire, Și acum.

În 6 Ianuarie.
La Botezul Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Stih.

1. Dumnezeule milostivește-te spre noi, și ne bine cuvântă, luminează fața ta spre noi, și ne miluește.

Pripeală.

Botează-se Isus al meu dela sluga, în râul Iordanului, (zicând:) luminând toată făptura.

Pripelele.

2. Şi a tunat Domnul din cer, şi cel înalt şi-a dat glasul său.
3. Că la tine este isvorul vieţii, întru lumina ta vom vedeà lumină.
4. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au temut.
5. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a şi s'a cutremurat pământul.
6. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Mărire, Şi acum.

În 17 Ianuarie.
La Sfântul Antonie.

Stihurile dela prea cuv. Paraschiva, pag. 268.

Pripeală.

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm pe marele Antonie (zicând:) mărirea călugărilor.

Mărire, Şi acum.

În 20 Ianuarie.
La sfântul Eutimie.

Stihurile dela prea cuv. Paraschiva, pag. 268.

Pripeală.

Veniţi toate cetele de călugări să lăudăm pe Eutimie cel mare, (zicând:) pe povăţuitorul călugărilor.

Mărire, Şi acum.

In 25 Ianuarie.
La sfântul Grigorie teologul.

Stihurile dela Ioan gură de aur, pag. 271.

Pripeală.

Veniți toți pe adâncul înțelepciunii să-l lăudăm, pe Grigorie teologul, (zicând:) pe cel întocmai cu Ioan teologul.

Mărire, Și acum.

În 30 Ianuarie.
La cei trei sfinți Ierarhi.

Stihurile dela Ioan gură de aur, pag. 271.

Pripeală.

Veniți pe Vasilie, pe Grigorie să lăudăm și pe Ioan gură de aur, (zicând:) pe apărătorii Treimei.

Mărire, Și acum.

In 2 Februarie.
La Întâmpinarea Domnului nostru Isus Hristos.

Stih.

1. Izbucnit-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului.

Pripeală.

Veniți toți credincioșii să lăudăm pe Hristos dătătorul de viață, și pe prea curata sa maică,

(zicând:) pe celce după lege acum s'a adus în biserica Domnului.

2. Pentru aceasta te-a uns pe tine Dumezeule Dumnezeul tău cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe toți semenii tăi.
3. Feței tale se vor rugà bogații poporului.
4. Sfințit-a lăcașul său cel prea înalt.
5. Sfântă e biserica ta, minunată întru dreptate.
6. Așa voiu cântà numelui tău în veac, și voiu aștepta numele tău, că bun este înaintea prea cuviosilor tăi.

Mărire, Și acum.

In 9 Martie.

La sfinții 40 de Mucenici.

Stihurile sfântului Dimitrie, pag. 269.

Pripeală.

Veniți toți pe cei 40 de Mucenici să-i lăudăm, cei din iezerul Sevastiei, (zicând:) pe podoaba Mucenicilor.

Mărire, Și acum.

In 25 Martie.

La Bunavestire a Născătoarei de Dumnezeu.

Stih.

1. Doamne judecata ta dă-o Împăratului, și dreptatea ta fiului Împăratului.

Pripeală.

Veniţi toţi cu glasul Arhangelului să strigăm: bucură-te Fecioară, ceea ce eşti cu dar dăruită, (zicând:) Domnul este cu tine.

2. Binevestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.
3. Din rodul pântecelui tău voiu pune pe scaunul tău.
4. Şi se vor închinà lui toţi împăraţii pământului, toate neamurile vor sluji lui.
5. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai nainte de soare petrece numele tău.
6. Şi se va umpleà de mărirea ta tot pământul.

Mărire, Şi acum.

La Dumineca Floriilor.

Stih.

1. Doamne Dumnezeul nostru, cât e de minunat numele tău peste tot pământul.

Pripeală.

Veniţi şi noi ca pruncii să aducem lui Dumnezeu credinţă, ca nişte ramuri de finic, (zicând:) şi dragoste ca nişte stâlpări.

2. Din gura pruncilor, şi a celor ce sug, ai săvârşit laudă pentru vrăjmaşii tăi.
3. Ţie se cuvine cântare Dumnezeule în Sion, şi ţie se va da rugăciune în Ierusalim.
4. Bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului, Dumnezeu e Domnul şi s'a arătat nouă.

5. Vestiți în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.
6. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Mărire, Și acum.

La Dumineca Tomei.

Stih.

1. Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Pripeală.

Veniți cu Apostolii să mărim pe Domnul meu, și Dumnezeul meu, (zicând:) pe Hristos celce a înviat.

2. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier a frânt, și i-a scos pe ei dintru întunerec, și din umbra morții, și legăturile lor a rupt.
3. Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui.
4. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, ca să ne bucurăm și să ne veselim într'ânsa.
5. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta, nu uità pe săracii tăi până în sfârșit.
6. Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisi ție.

Mărire, Și acum.

In 23 Aprilie.

La sfântul mucenic George.

Stihurile dela sfântul Dimitrie, pag. 269.

Pripeală.

Veniţi iubitorilor de mucenici să lăudăm pe purtătorul de biruinţă George, (zicând:) pe lauda Capadochiei.

Mărire, Şi acum.

In 21 Maiu.

La sfinţii Constantin şi maica sa Elena.

Stihurile dela Ioan teologul, pag. 268.

Pripeală.

Veniţi pe încununaţii de Dumnezeu împăraţi să-i lăudăm, pe Constantin şi pe Elena, (zicând:) pe lauda creştinilor.

Mărire, Şi acum.

La Înălţarea Domnului nostru Isus Hristos.

Stih.

1. Toate neamurile plesniţi cu mânile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Pripeală.

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigări, Domnul în glas de trâmbiţă, (zicând:) să mântuiască chipul lui Adam.

2. Şi s'a suit peste Heruvimi, şi a sburat, sburat-a peste aripile vânturilor.
3. Ridicaţi boierilor porţile voàstre, şi vă ridicaţi porţile cele vecinice, şi va întrà Împăratul măririi.
4. Închinaţi-vă lui toţi îngerii lui.
5. Înalţă-te Doamne cu puterea ta, cântà-vom şi vom lăudà puterile tale.
6. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Mărire, Şi acum.

La Dumineca a cincizecea, adecă a Pogorîrei Duhului sfânt.

Stih.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, iar facerea mânilor lui o vesteşte tăria.

Pripeală.

Mărire ţie Treime sfântă, Părinte, Cuvântule, şi Duhule sfinte, (zicând:) mărire ţie Dumnezeule.

2. Duhul tău cel bun mă va povăţuì la pământul cel drept.
3. Trimite-vei Duhul tău, şi se vor zidì şi vei înoì faţa pământului.
4. Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule, şi duh drept înoieşte întru cele din lăuntru ale mele.
5. Nu mă lăpădà pe mine dela faţa ta, şi Duhul tău cel sfânt nu-l luà dela mine.

6. Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvântà pe poporul său cu pace.

Mărire, Şi acum.

In 24 Iunie.

La Naşterea sfântului Ioan Botezătorul.

Stih.

1. Feticit bărbatul, care se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Pripeală.

Veniţi toţi cu un glas să lăudăm pe Ioan botezătorul, (zicând:) pe prietinul mirelui.

2. Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzirea cea-rea nu se va teme.
3. Că drept e Domnul, şi dreptatea a iubit, îndreptări a văzut faţa lui.
4. Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.
5. Că tu vei binecuvântà pe cel drept Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.
6. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, şi va nădăjdui spre dânsul, şi se vor lăudà toţi cei drepţi la inimă.

Mărire, Şi acum.

In 29 Iunie.

La sfinţii Apostoli Petru şi Pavel.

Stih.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, iar facerea mânilor lui o vestește tăria.

Pripeală.

Pe cetăţenii Ierusalimului celui de sus să-i lăudăm, pe Petru şi pe Pavel, (zicând:) pe Învăţăceii lui Hristos.

2. Strălucit-au fulgerile lui lumii.
3. Că a îndreptat lumea, care nu se va clăti.
4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.
5. Dumnezeu a stătut întru adunarea Dumnezeilor și în mijloc de Dumnezei va judecà.
6. Și însuș va da putere, și întărire poporului său, bine e cuvântat Dumnezeu.

Mărire, Și acum.

In 6 August.

La Schimbarea la faţă a Domnului nostru Isus Hristos.

Stih.

1. Mare e Domnul, și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

Pripeală.

Schimbatu-s'a la faţă Isus al meu Domnul în muntele Tavorului, (zicând:) arătându-și mărirea sa.

2. Munţii se vor bucurà de faţa Domnului, şi se va arătà întru mărirea sa.
3. Cine se va suì la muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al lui.
4. Luminezi tu luminat din munţii cei vecinici.
5. Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.
6. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi de acum şi până în veac.

Mărire, Şi acum.

In 15 August.

La Adormirea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih.

1. Strigaţi Domnului tot pământul, lăudaţi şi vă bucuraţi, şi cântaţi.

Pripeală.

Cântare de ieşire aducem ţie Marie, că te-ai mutat dela cele pământeşti, (zicând:) la vecinicele lăcaşuri.

2. Prea mărite lucruri s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu.
3. Întoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.
4. În mânile tale voiu pune duhul meu.
5. Iară eu întru dreptate mă voiu arătà feţei tale, săturà-mă-voiu când mi-se va arătà mărirea ta.
6. Pomenì-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul.

Mărire, Şi acum.

Pripelele.

In 29 August.

La Tăierea capului sfântului Ioan înainte Mergătorul.

Stih.

1. Iată m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

Pripeală.

Veniți pe prietenul mirelui să-l lăudăm, pe văditorul lui Irod, (zicând:) pe înainte Mergătorul Ioan.

2. Căutatu-te-a fața mea pe tine, fața ta Dumnezeule voiu căutà.
3. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi nesilnice.
4. Adevărul tău și mântuirea ta am spus, n'am ascuns mila ta, și adevărul tău de către adunare multă.
5. Zis-am celor ce fac fărădelege, nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc, nu vă înălțați cornul.
6. Și limba mea se va învățà dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Mărire, Și acum.

SVETILNELE ÎNVIERII

şi Stihirile, pe însuş Glasul (Samoglasnice), ale celor unsprezece Evangelii de dimineaţa ale Învierii, întocmite de împăratul Leon filozoful; iar Svetilnele de fiul său împăratul Constantin.

Svetilna 1.

Cu învăţăceii să ne suim în muntele Galileii, prin credinţă să vedem pe Hristos grăind, putere a luà a celor de sus şi a celor de jos, să ne învăţăm cum învaţă a botezà toate neamurile: în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al sfântului Duh, şi a petrece cu tăinuitorii precum s'a făgăduit, până în sfârşitul veacului.

A Născătoarei.

Împreună cu învăţăceii te-ai bucurat Născătoare de Dumnezeu Fecioară, dacă ai văzut pe Hristos înviat din mormânt a treia zi precum a zis, cărora s'a şi arătat, învăţându-i şi arătându-le cele mai bune, şi a botezà poruncindu-le în Tatăl, şi în Fiul, şi în Duhul, ca să credem noi scularea lui, şi să te mărim pe tine Fecioară.

Stihira Evangeliei, Glas 1.

În munte mergând învăţăceii pentru înălţarea cea de pe pământ, înaintea lor a stătut Domnul, şi s'au închinat lui, şi de puterea cea dată lor pretutindenea învăţându-se, întru cea de sub cer s'au trimis să propoveduiască învierea cea din morţi, şi suirea la ceruri, cu cari şi în veci a petrece s'a făgăduit nemincinosul Hristos Dumnezeu, şi mântuitorul sufletelor noastre.

Svetilna 2.

Piatra văzându-o răsturnată de pe mormânt mironosiţele s'au bucurat, că au văzut pe un tinăr şezând în mormânt, şi acela le-a zis lor: iată Hristos s'a sculat! spuneţi învăţăceilor, împreună şi lui Petru: mergeţi mai nainte în muntele Galileii, acolo se va arătà vouă, precum a zis mai nainte prietinilor.

A Născătoarei.

Îngerul adecă a adus Fecioarei aceasta: bucură-te, mai nainte de zemislirea ta Hristoase, şi Îngerul a răsturnat piatra mormântului tău, acela adecă în locul întristării semne de bucurie negrăită, iară acesta în locul morţii pe tine dătătorule de vieaţă propoveduindu-te, şi mărindu-te, şi spuind muierilor şi tăinuitorilor învierea.

Stihira Evangeliei, Glas 2.

Cu miresme viind muierile cele ce au fost cu Maria, și nepricepându-se cum va fi lor ca să-și dobândească dorirea, s'a arătat piatra răsturnată și dumnezeiesc tinăr potolind turburarea cugetelor lor, că a zis: s'a sculat Isus Domnul, pentru aceasta vestiți propoveduitorilor lui, învățăceilor, să alerge în Galilea, și-l vor vedeà pe el înviat din morți, ca pe dătătorul de vieață și Domnul.

Svetilna 3.

Că Hristos s'a sculat, nimenea să nu fie necredincios, că s'a arătat Mariei, apoi s'a văzut de cei ce au mers la sat, și tăinuitorilor iarăș s'a arătat șezând cei unsprezece, pe carii trimițându-i să boteze, la ceruri s'a înălțat, de unde s'a și pogorît, întărind propoveduirea cu mulțime de semne.

A Născătoarei.

Cela ce ai răsărit soare, ca un mire din cămară, din mormânt astăzi, și iadul l-ai prădat și moartea o ai stricat, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut, lumină trimite-ne nouă, lumina carea luminează inimile și sufletele, lumina carea îi îndreptează pe toți să umble în cărările poruncilor tale, și în calea păcii.

Stihira Evangeliei, Glas 3.

Magdalenei Mariei, celeia ce a vestit învierea Mântuitorului cea din morți, și arătarea, necrezându-i învățăceii, li-s'a împutat învârtoșarea inimii, ci cu semne și cu minuni întrarmându-se la propoveduire s'au trimis, și tu Doamne la începătorul luminii Tatăl te-ai înălțat, iară ei au propoveduit pretutindenea cuvântul, cu minuni la credință aducând, pentru aceasta luminându-ne printr'ânșii, mărim învierea ta cea din morți, iubitorule de oameni Doamne.

Svetilna 4.

Cu fapte bune luminându-ne, să vedem pe bărbații cei ce au stătut de față în mormântul cel de viață purtător în haine strălucitoare; mironosițele plecându-și fața la pământ, învierii celui ce stăpânește cerul să ne învățăm, și la mormântul vieții să alergăm cu Petru, și de ceea ce s'a făcut mirându-ne să rămânem, ca să vedem pe Hristos.

A Născătoarei.

Zicând bucurați-vă, ai schimbat întristarea strămoșilor Doamne; aducând în mijloc bucuria sculării tale în lume; deci dătătorule de viață aceeaș lumină ce luminează inimile, pentru

ceea ce te-a născut pe tine, lumina milostivirii tale trimite-o, ca să strigăm ţie iubitorule de oameni, Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

Stihira Evangeliei, Glas 4.

Mânecare adâncă erà, şi muierile au venit la mormântul tău Hristoase, ci trupul cel dorit de dânsele nu s'a aflat, pentru aceasta mirându-se ele, celce le-a stătut înainte în haine strălucitoare le-a zis: ce căutaţi pe cel viu cu cei morţi? s'a sculat precum a zis mai nainte, căci nu vă aduceţi aminte de cuvintele lui, cărora crezând ele, cele văzute au propoveduit, dară s'au părut a fi minciună vestirile, aşa au fost încă zăbavnici învăţăceii, dară Petru a alergat, şi văzând, a mărit întru sine minunile tale.

Svetilna 5.

Vieaţa şi calea, Hristos sculându-se din morţi, împreună cu Cleopa şi cu Luca a călătorit, de cari, frângând pânea în Emaus, a şi fost cunoscut, ale căror suflete şi inimi erau arzând, când le-a grăit lor pe cale, şi le-a tâlcuit scripturile de cele ce a pătimit, cu cari să strigăm: s'a sculat, şi s'a arătat şi lui Petru.

A Născătoarei.

Laud mila ta cea nemăsurată Făcătorul meu, că pe tine însuți te-ai deșertat, ca să porți și să mântuiești firea omenească cea dosădită, și Dumnezeu fiind ai suferit din curată prunca lui Dumnezeu a te face precum sunt eu, și a te pogorî până la iad, vrând să mă mântuiești pe mine, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut, Stăpâne întru tot milostive.

Stihira Evangeliei, Glas 5.

O prea înțelepte judecățile tale Hristoase, cum lui Petru prin giolgiurile singure i-ai dat a cunoaște învierea ta, și cu Luca și cu Cleopa împreună călătorind ai vorbit, și vorbind nu îndată te-ai arătat pe tine, pentru aceasta și imputare ai luat, ca cum ai fi fost un nemernic în Ierusalim, și n'ai fi fost părtaș până în sfârșit sfaturilor lor, ci ca cela ce toate spre folosul zidirii le rânduiești, și prorociile cele privitoare la tine le-ai descoperit, și când ai binecuvântat pânea ai fost cunoscut de dânșii, ale cărora inimi și mai nainte de aceea s'au aprins spre cunoștința ta, cari, fiind și învățăceii adunați, luminat le-au binevestit lor învierea, prin carea miluiește-ne pe noi.

Svetilna 6.

Arătând că eşti om după fiinţă Mântuitorule, în mijloc ai stătut, înviind din groapă, şi cu mâncarea împărtăşindu-te, ai învăţat botezul pocăinţei, şi îndată te-ai înălţat la cerescul Părinte, şi învăţăceilor a le trimite pe Mângăitorul te-ai făgăduit, prea dumnezeiescule omule-Dumnezeu; mărire învierii tale.

A Născătoarei.

Făcătorul făpturii, şi Dumnezeul tuturor, trup omenesc a luat din prea curatele sângiurile tale prea sfântă Fecioară, şi toată firea cea stricată o a înoit, îarăş ca şi mai nainte de naştere, după naştere lăsându-te pe tine, pentru aceasta pe tine, toţi cu credinţă te lăudăm strigând: bucură-te Stăpâna lumii.

Stihira Evangeliei, Glas 6.

Pacea cea adevărată tu eşti Hristoase către oamenii lui Dumnezeu, pacea sa dându-o după înviere învăţăceilor tăi, înfricoşaţi i-ai arătat pe dânşii părându-li-se că văd Duh, ci ai potolit turburarea sufletului lor, arătându-le mânile şi picioarele tale, dară necrezând ei încă, cu împărtăşirea mâncării, şi cu pomenirea învăţaturilor le-ai deschis lor mintea să înţeleagă scripturile, cărora şi părintească făgăduinţă fa-

găduindu-le, și binecuvântându-i pe ei, te-ai suit la cer; pentru aceasta cu dânșii ne închinăm ție, Doamne mărire ție.

Svetilna 7.

Că au luat pe Domnul Maria zicând, a alergat la mormânt Simon Petru, și alt tăinuitor al lui Hristos, pe carele îl iubià, și au alergat acești doi, și au aflat giolgiurile înlăuntru singure zăcând, și măhrama capului a fost osebită de dânsele, pentru aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei.

Mari și prea mărite ai lucrat pentru mine Hristoase al meu, mult milostive, că din Fecioară prunc te-ai născut negrăit, și crucea ai luat, și moarte răbdând ai înviat întru mărire, și firea noastră o ai slobozit din moarte, mărire măririi tale Hristoase, mărire puterii tale.

Stihira Evangeliei, Glas 7.

Iată întunerecul, și de dimineața, și ce stai la groapă Marie, mult întunerec având în minte, lângă carea întrebi unde s'a pus Isus? Ci vezi învățăceii împreună alergând, cum prin giolgiuri și prin măhramă au însemnat învierea, și și-au adus aminte de scriptura cea pentru aceasta,

cu carii și prin cari și noi crezând, te lăudăm pe tine dătătorule de vieață Hristoase.

Svetilna 8.

Doi îngeri văzând înlăuntrul mormântului Maria s'a spăimântat, și pe Hristos necunoscându-l, ca pe un grădinar l-a întrebat: Doamne, unde ai pus trupul Isusului meu? Și prin strigare cunoscându-l că erà însuș Mântuitorul, a auzit: nu te atinge de mine, la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

A Născătoarei.

Pe unul din Treime ai născut Fecioară negrăit, îndoit în fire fiind, și îndoit în lucrare, și unul în stat; deci pe acesta roagă-l pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca să se mântuiască de toată bântuiala vrăjmașului, că acum toți către tine scăpăm, Stăpână de Dumnezeu Născătoare.

Stihira Evangeliei, Glas 8.

Lacrămile Mariei nu înzădar s'au vărsat cu căldură, că iată s'a învrednicit și învățăturilor îngerești, și vederii tale o Isuse, ci încă de cele pământești cugetà ca o muiere neputincioasă, pentru aceasta s'a și oprit a nu se atinge de tine Hristoase, ci însă propovedui-

toare s'a trimis învăţăceilor tăi, cărora bunele vestiri le-a spus, suirea la moştenirea părintească vestindu-le; cu carea învredniceşte-ne şi pe noi arătării tale Stăpâne Doamne.

Svetilna 9.

Fiind uşile încuiate Stăpâne, dacă ai întrat, ai umplut pe Apostoli de Duhul cel prea sfânt, pace făcându-le le-ai suflat, cărora şi a legà, şi a deslegà păcatele le-ai zis, şi după opt zile coasta ta lui Toma o ai arătat, şi mânile; cu carele strigăm: tu eşti Domnul meu şi Dumnezeu.

A Născătoarei.

Pe Fiul tău dacă l-ai văzut înviat a treia zi din groapă, dumnezeiască mireasă, prea sfântă Fecioară, toată mâhnirea o ai lăpădat, carea o ai luat ca o maică, când l-ai văzut pătimind, şi umplându-te de bucurie cu învăţăceii lui cinstindu-l îl lauzi pe el, pentru aceasta pe cei ce te mărturisesc pe tine de Dumnezeu Născătoare, acuma mântuieşte-i.

Stihira Evangeliei, Glas 5.

Întru anii cei de apoi fiind sară într'una a Sâmbetelor, stătut-ai înaintea prietinilor tăi Hristoase, şi cu minune ai adeverit minunea, învierea ta cea din morţi, fiind încuiată întrarea

ușilor, ai umplut de bucurie pe învățăcei, și Duh sfânt le-ai împărțit lor, și puterea iertării păcatelor le-ai dat, și pe Toma nu l-ai lăsat să se afunde în valul necredinței, pentru aceasta dă-ne și nouă cunoștință adevărată, și iertare de păcate, milostive Doamne.

Svetilna 10.

Marea Tiberiadei a avut de demult la vânătoare cu feciorii lui Zevedeiu pe Natanail, și cu Petru, și cu alți doi, și pe Toma, cari după porunca lui Hristos aruncând mrejele de-a dreapta, au tras mulțime de pești, pe carele Petru cunoscându-l, a înotat către dânsul, cărora a treia oară s'a arătat, și pâne le-a arătat, și pește pe cărbuni.

A Născătoarei.

Pe Domnul carele a înviat a treia zi din mormânt, roagă-l Fecioară, pentru cei ce te laudă pe tine, și cu dragoste te fericesc, că pe tine te avem toți anghiră de mântuire, și mijlocitoare către dânsul, că moștenirea ta, și robii tăi suntem, de Dumnezeu Născătoare, și spre a ta folosință privim toți.

Stihira Evangeliei, Glas 6.

După pogorîrea în iad, și după învierea din morți, întristându-se precum li-se cădea învă-

ţăceii pentru despărţirea ta Hristoase, crare s'au întors, şi iarăş luntrea şi mrejele, şi vânatul nicăirea, ci tu Mântuitorule arătându-te ca un Stăpân al tuturor, ai poruncit să arunce mrejele de-a dreapta, şi îndată s'a făcut cuvântul faptă, şi mulţime de peşti multă, şi cină străină gata pe pământ, cu carea împărtăşindu-se învăţăceii atuncia, şi pe noi ne învredniceşte acum duhovniceşte, să ne desfătăm iubitorule de oameni Doamne.

Svetilna 11.

După dumnezeiasca înviere, întrebând Domnul pe Petru de trei ori: iubeşti-mă? l-a pus păstor mai mare peste oile sale, carele văzând pe cel ce-l iubià Isus mergând după el, l-a întrebat pe Stăpânul, dar acesta ce este, de voiu vrea, a zis, să rămâie aceasta până ce iarăş voiu venì, ce-ţi este ţie prietine Petre.

A Născătoarei.

O înfricoşată taină! o prea mărită minune, prin moarte moartea s'a pierdut cu totul, deci cine nu te va lăudà pe tine, şi cine nu se va închinà învierii tale Cuvinte, şi Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce curat te-a născut pe tine cu trup, pentru ale căreia rugăciuni mântuieşte pe toţi din Geena.

Stihira Evangeliei, Glas 4.

Arătându-te pe tine învăţăceilor tăi Mântuitorule după înviere, lui Simon i-ai dat păşterea oilor spre răsplătirea dragostei, purtare de grijă, adecă de a le paşte pe dânsele, pentru aceasta ai şi zis: de mă iubeşti Petre, paşte mieluşeii mei, paşte oile mele; iară el îndată arătând iubirea de prietinie, pentru celalalt învăţăcel a întrebat, cu ale cărora rugăciuni Hristoase, turma ta o păzeşte de lupii cei ce o pierd pe dânsa.

TROPARELE MORȚILOR

cari se cântă Sâmbătă după „Fericiți cei fără prihană“, Glas 5.

La fiește care Tropar cântăm mai întâiu:

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții, și ușa raiului, să aflu și eu calea prin pocăință. Eu sunt oaia cea pierdută: chiamă-mă Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat Doamne, etc.

Ceia ce pe mielul lui Dumnezeu ați mărturisit, și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare, și pururea vecinică sfinților, aceluia cu de-adinsul Mucenicilor vă rugați, să ne dăruiască nouă deslegare datoriilor.

Bine ești cuvântat Doamne, etc.

Ceia ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu scârbe, toți cari întru viață crucea ca jugul ați luat, și mie mi-ați urmat cu credință, veniți și luați darurile, care le-am gătit vouă, și cununile cerești.

Bine eşti cuvântat Doamne, etc.

Chipul măririi tale celei negrăite sunt, măcar deşi port ranele păcatelor, miluieşte zidirea ta Stăpâne, şi o curăţeşte cu îndurarea ta, şi moştenirea cea dorită dăruieşte-mi, făcându-mă pe mine iarăş cetăţean raiului.

Bine eşti cuvântat Doamne, etc.

Cela ce cu mâna dintru nefiinţă m'ai zidit, şi cu chipul tău cel dumnezeiesc m'ai cinstit, iară pentru călcarea poruncii iarăş mai întors în pământ, din carele am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumseţa cea dintâiu iarăş împodobindu-mă.

Bine eşti cuvântat Doamne, etc.

Odihneşte Dumnezeule pe robii tăi, şi-i aşează în raiu, unde cetele sfinţilor tăi Doamne, şi dreptii ca luminătorii strălucesc, pe adormiţii robii tăi îi odihneşte, trecându-le lor toate greşalele.

Mărire.

Pe o dumnezeire în trei străluciri, cu bună credinţă să o lăudăm strigând: sfânt eşti Părinte fără de început, Fiule cel dimpreună fără de început, şi Duhule cel dumnezeiesc, luminează-ne pe noi, cari cu credinţă îţi slujim ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum.

Bucură-te Curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, şi noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată, şi binecuvântată.

Aliluia, de 3 ori. Mărire ţie Dumnezeule.

La morţi se cântă pe Glas 2 următoarea:

Pomeneşte Doamne ca un bun pe robii tăi, şi iartă-le câte au greşit în vieaţă, că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu celce poţi da şi celor răposaţi odihnă.

Mărire, Glas 8.

Plâng, şi mă tânguiesc când gândesc la moarte, şi văd în mormânturi zăcând frumseţa cea zidită după chipul lui Dumnezeu, grozavă, nemărită, neavând chip, o minune, ce taină este aceasta, carea s'a făcut pentru noi, cum ne-am dat stricăciunii, cum ne-am înjugat cu moartea, cu adevărat precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, celui ce dă celor răposaţi odihnă.

Şi acum.

Stăpâne primeşte rugăciunea robilor tăi, şi ne mântuieşte pe noi, din toată nevoia şi scârba.

	Anii dela Adam	Anii dela Hristos	Mâna an.	Crugul lunii	Temelia	Lit. Pascaliei	Naşt. lui Hris.
	7423	1915	3	13	26	L	V
†	7424	1916	5	14	7	T	D
	7425	1917	6	15	18	K	L
	7426	1918	7	16	29	Ea	M
	7427	1919	1	17	11	P	m
†	7428	1920	3	18	22	S	V
	7429	1921	4	19	3	Şt	S
	7430	1922	5	1	14	L	D
	7431	1923	6	2	26	D	L
†	7432	1924	1	3	6	Oa	m
	7433	1925	2	4	17	O	J
	7434	1926	3	5	28	Ă	V
	7435	1927	4	6	9	U	S
†	7436	1928	6	7	20	K	L
	7437	1929	7	8	1	Ea	M
	7438	1930	1	9	12	P	m
	7439	1931	2	10	23	Z	J
†	7440	1932	4	11	4	Şt	S
	7441	1933	5	12	15	L	D
	7442	1934	6	13	26	D	L
	7443	1935	7	14	7	Ţ	M
†	7444	1936	2	15	18	Ž	J
	7445	1937	3	16	29	Ă	V
	7446	1938	4	17	11	U	S
	7447	1939	5	18	22	E	D
†	7448	1940	7	19	3	Ţ	M

Mâncare de carne		Lăsatul de carne		Sfintele Paşti		Postul Apostolilor		Petru şi Pavel
săptă-mâni	zile	luna	zile	luna	zile	săptă-mâni	zile	
4	4	Ia	25	M	22	6	—	L
7	3	F	14	A	10	3	2	m
6	1	F	5	A	2	4	3	J
9	—	F	25	A	22	1	4	V
6	6	F	10	A	7	3	5	S
5	5	F	2	M	29	5	—	L
8	3	F	21	A	18	2	1	M
6	2	F	6	A	3	4	2	m
5	1	Ia	29	M	26	5	3	J
8	—	F	18	A	14	2	5	S
6	5	F	9	A	6	3	6	D
8	4	F	22	A	19	2	—	L
7	3	F	14	A	11	3	1	M
6	2	F	6	A	2	4	3	J
9	—	F	25	A	22	1	4	V
6	6	F	10	A	7	3	5	S
5	5	F	2	M	30	4	6	D
8	4	F	22	A	18	2	1	M
6	2	F	6	A	3	4	2	m
5	1	Ia	29	M	26	5	3	J
8	—	F	18	A	15	2	4	V
5	6	F	3	M	30	4	6	D
8	4	F	22	A	19	2	—	L
7	3	F	14	A	11	3	1	M
5	2	Ia	30	M	27	5	2	m
8	1	F	19	A	15	2	4	V

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru

ÎNȚELESUL PASCALIEI.

Această Pascalie se împarte în 16 coloane: În coloana dintâiu arată anii dela Adam, în a 2-a arată anii dela Hristos, în a 3-a mâna anului, în a 4-a crugul lunii, în a 5-a temelia, cari amândouă arată nașterea luminei lunilor, în a 6-a arată litera Pascaliei. În a 7-a arată Nașterea lui Hristos, L Luni, M Marți, iară unde este *m* mic vei ști că este Miercuri, în a 8-a arată săptămânile mâncării de carne, iară în a 9-a și câte zile, în a 10-a coloană, unde stă lăsatul de carne, arată lunile, unde este F Februarie, Ia Ianuarie, în a 11-a coloană, unde zice zile, arată în câte zile ale lunei este lăsatul de carne, în a 12-a coloană, unde zice sfintele Paști, arată luna, unde este A Aprilie, M Martie, în a 13-a, unde zice zile, arată în câte zile, în a 14-a coloană, unde zice postul Apostolilor, arată de câte săptămâni este, și în a 15-a, unde zice zile, arată câte zile, iară în a 16-a, unde stă Petru și Pavel, arată în ce zi se întâmplă ziua lor, precum în anul acesta Duminecă.

Anii visecți sunt însemnați cu † pe margine, iară cei neînsemnați nu sunt visecți.

Tiparul lui W. Krafft, Sighișoara.

Fatal nostru cazut
este incercari si impacari
nimele tale vie impotriva
ta fie voita precum
in cer asa si pe pamant
Painea noastra cea de toate
zilele dane noua astazi
si ne marteste de cel
rau!

Select Bonus Band
Regimental Pioneers
Comp of Bodleians
Old Bodlei

Contico Collins